

189

கணபதிதூண்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
திருக்கடலையாற்றூர்

ஸ்தலபுராணசென்ம்

AUG 1933

இது
தம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்கலித்வாழ்ந்த இராமசாமிச்செட்டி
யார் அவர்கள் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாடலுக்குமாகிய
வாமதேவ-மாணிக்கபட்டாரகரால்
திருத்தப்பட்டு

சூரியனார்கோவில் ஆதினத்தைச்சார்ந்தவரும் திருக்கடலை
யாற்றூரில் வசிப்பவருமாகிய தர்மகல்லூர்
சுவாமிநாததம்பிரான் சுவாமிகளால்

சென்னை அயிர்தருணபோதனி அச்சியந்திரசாலையில்
1-முதல் 80-பக்கம் வரையிலும்,

விஷய அட்டவணை, தேவாரம், பெரியபுராணம், திருப்புகழ்,
சேந்திரவரலாறு, பிழைதிருத்தம், டைட்டல் இவைகள்

சி த ம ப ர ம்

ஸ்ரீகுஞ்சிதசரண அச்சியந்திரசாலையிலும்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1933.

[அண 8.

1648-b.

22 AUG 1932

சுணைபதி அருள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையாற்றார்

ஸ்தலபுராணவசனம்

இது

சிதம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்கவித்வானும் இராமசாமிச்செட்டி
யார் அவர்கள் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

வாமதேவ-மாணிக்கபட்டாரகரால்

திருத்தப்பட்டு

சூரியனார்கோவில் ஆதினத்தைச்சார்ந்தவரும் திருக்கூடலை
யாற்றாரில் வசிப்பவருமாகிய தர்மநல்லூர்

சுவாமிநாததம்பிரான் சுவாமிகளால்

சென்னை அமிர்தகுணபோதனி அச்சியந்திரசாலையில்

1-முதல் 80-பக்கம் வரையிலும்,

விஷய அட்டவணை, தேவாரம், பெரியபுராணம், திருப்புகழ்,

சேத்திரவரலாறு, பிழைதிருத்தம், டைட்டல் இவைகள்

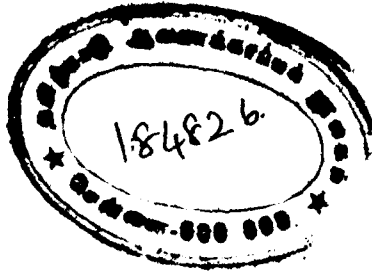
சிதம்பரம்

ஸ்ரீகுஞ்சிதசரண அச்சியந்திரசாலையிலும்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

22 August 1932

5

5411

296.5.25

623'36-211

N.22

விஷய அட்டவணை.

திருவுருவம்—சந்தரமூர்த்திகவாமிகவர்.	பக்கம்.
விஷய அட்டவணை	
தேவாரம்	 i-ii
பெரியபுராணம்	 iii
திருப்புகழ்	 iv-v
சேஷத்திர வரலாறு	 vi-x
முகவுரை	 3-4
கடவுள் வணக்கம்	 5-6
திருக்கூடலையாற்றார்மான்மியம்புராண வரலாறு	7-9
தக்ஷிணப் பிரயாகை ஸ்தலமணிமைச்சுருக்கம்	10-15
அரியபன் அடிமுடி தேடி சுருக்கம்	16-24
நிதிவேணிசங்கமமணிமைச் சுருக்கம்	25-35
பிரமன்வரம்பெறு சுருக்கம்	36-44
நந்திராமம்பெறு சுருக்கம்	45-50
திருநிர்த்தன சுருக்கம்	51-59
அகஸ்தியர்வரம்பெறு சுருக்கம்	60-64
காத்தியாயனர்வரம்பெறு சுருக்கம்	64-68
திருமால்திருமணம்புரி சுருக்கம்	68-73
பிரமஹத்திவிமேசனச் சுருக்கம்	73-77
திர்த்தமணிமைச் சுருக்கம்	77-80

உ
சிவமயம்.

திருக்கூடலையாற்றார் தேவாரம்.

சந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடை மழுவுந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழ லுமையோடுங்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரி
லடிகளில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (அ)

வையக முழுதுண்ட மாடுநெடு நான்முகனும்
பையின வரவல்குற் பாவையொ டும்முடனே
கொய்யணி மலர்ச்சோலைக் கூடலை யாற்றாரி
லையனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (உ)

ஊர்தொறும் வெண்டலைகொண் டின்பலி யிடுமென்று
வார்தரு மென்புலையாண் மங்கையொ டும்முடனே
கூர்துனை மழுவுந்திக் கூடலை யாற்றாரி
லார்வனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (ஈ)

சந்தனு வும்புன லூர் தாங்கிய தாழ்சடையன்
பந்தன வும்விரலார் பாவையொ டும்முடனே
கொந்தன வும்பொழில்நூழ் கூடலை யாற்றாரி
லந்தனன் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (ஐ)

வேதியர் விண்ணவரு மண்ணவருந் தொழந்
சோதிய துருவாகிச் சரிசூழ லுமையோடுங்
கோதிய வண்டறைபுங் கூடலை யாற்றாரி
லாதியில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (ஔ)

வித்தக வீணையோடும் வெண்புரி நூல்பூண்டு
முத்தன வெண்முறுவன் மங்கையொடும்முடனே
கொத்தல ரும்பொழில்சூழ் கூடலை யாற்றாரி
லத்தனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (௬)

மழைதுழை மதியமொடு வாளர வஞ்சடைமே
லிழைதுழை துகில்கு லேந்திழையா னோடுங்
குழையணி திகழ்சோலைக் கூடலை யாற்றாரி
லழகனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (௭)

மறைமுதல் வானவரும் மாலய னிந்திரனும்
பிறைதுதன் மங்கையொடும் பேய்க்கண முஞ்சூழ்
குறள்படை யதனோடுங் கூடலை யாற்றாரி
லறவனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (௮)

வேலைநி னஞ்சுண்டு விடையது தானேறிப்
பாலன மென்மொழியாள் பாவையொடும்முடனே
கோலம துருவாகிக் கூடலை யாற்றாரி
லாலனில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே. (௯)

கூடலை யாற்றாரிற் கொடியிடை யவளோடு
மாட லுகந்தானை யதிசய மிதுவென்று
நாடிய வின்றமிழா னாவல ஞானசொற்
பாடல்கள் பத்துமவல்லார் தம்வினை பற்றறுமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம்—நெறிகாட்டுநாயகர்.

தேவி திருநாமம்—புரிசூலாள்.

உ
சிவமயம்.

திருக்கூடலையாற்றார் பெரியபுராணம்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

வம்புநீ டலங்கன் மாப்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க யேநீ றணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து தாழ்ந்து
கொம்பரு ராட னீடு கூடலையாற்றார் சார. (௧௦௦)

செப்பரும் பதியிற் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
யொப்பரும் புகழார் செல்லு மொருவழி யுமையா னோடு
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார் வேதிய ராகி நின்றார்
முப்புரி நூலுந் தாங்கி நம்பியா ஞார் முன்பு. (௧௦௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்த்தகித் தையராய்த் தாழ்வார்
இன்றியா முதுகுன் றெய்த வழியெமக் கியம்பு மென்னக்
குன்றவில் லாளி யாருங் கூடலை யாற்றார் ரோற்
சென்றதில்வழிதானென்றுசெல்வழித்துணையாய்ச்செல்ல. ()

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின்னெடர்வார்க் காணார்
வண்டலர் கொன்றை யாரை வடிவுடை மழுவென் றேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மறியே னென்று
கொண்டெழு விருப்பினோடுங் கூடலையாற்றார்புக்கார். (௧௦௩)

கூடலை யாற்றார் மேவுங் கொன்றைவார் சடையி னார்தம்
பீயெர் கோயில் புக்குப் பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல் வணங்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப்போந்து திருமுதுகுன்றி னேர்ந்தார். (௧௦௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருக்கூடலையாற்றார் என வழங்கும் தக்பிணப்பிரயாகை கேசத்திர வரலாறு.

இந்த கேசத்திரத்திலுள்ள சிவாலயம், ஆதியில் தினகரனென்னும் அரசனால், கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், உட்பிரகாரம், வெளிப்பிரகாரம் உள்படத் திருப்பணி செய்யப்பெற்று, நித்திய நைமித்திகாதி பூஜைகள் நடத்தப்பெற்றது. அந்தக் கோயில் ஐந்துகாணி விஸ்தீரணமுள்ளது.

அந்தக் கோயிலுக்குப் பின்புறம் சமீபத்தில் சுவேதநதியும் (வெள்ளாறு), சரஸ்வதநதியும், மணிமுத்தாநதியும் சங்கமமாகி, அந்தச் சங்கமத்திற்குத் திரிவேணி சங்கம தீர்த்தமென்று பெயர் வழங்கி வருகிறது. அக்கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் நந்தி தேவருக்குச் சமீபத்தில் நந்திதீர்த்தம் கிணற்று வடிவாயிருந்தது. ஆலயத்தின் சந்திகக்குமுன்பு பிரம தீர்த்தமென்னும் திருக்குளம் இருந்தது. அதன் விஸ்தீரணம் இரண்டேகாலே வீசம் காணி நிலம்.

கலியுகாதிவ்ரு 4959-க்குச் செல்லாநின்ற காளயுக்திவ்ரு கார்த்திகைமீக்குச் சரியான கி.பி. 1858வ்ரு ஏற்பட்டசுவேதநதி, மணிமுத்தாநதிகளின் பிரவாகத்தால் அவ்வாலயத்தின்மேல்புறத்திலுள்ள இரண்டாம் பிரகாரத்திருமதில் அடியோடுவிழுந்துவிட்டது. அப்

பால் சிலகாலத்திற்குப்பின் ஒருநாளிரவில் ஷே நதிகளின் பிரவாகத்தினால் ஸ்ரீ ஞானசக்தியம்பாகோயில் கர்ப்பக்கிருகத்தினடிப்பாகம் கீழறுக்கப்பட்டது. அச்சமயம் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த ஆலயபூஜகர் பொன்னையாக் குருக்கள் என்பவர் அம்மன் ஆற்றோடு போய்விடுவதுபோல் இருப்பதாகச்சொப்பனங்கண்டு திடுக்கிட்டு நித்திரைவிட்டெழுந்து, கிராமத்து மகா ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்களையும் உடன் கொண்டு, ஸ்ரீ ஞானசக்தியம்பா சந்தியையடைந்து, சர்ப்பக்கிருகத்துச்சென்று, அம்மன் விக்கிரகத்தை எடுத்துக்கொண்டு அர்த்தமண்டபம் வந்தவுடன், மேற்படி கெர்ப்பக்கிருகம் அடியோடு இடிந்து ஆற்றில் விழுந்துவிட்டது. பிறகு மேற்படி அம்மன் விக்கிரகம் சுவாமிகோயிலில் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜை நடத்தப்பெற்றுவந்தது.

பின்பு சிவலிங்கமூர்த்தியும் கவனிக்கப்படாமலிருந்தால் ஆற்றோடு போய்விடும் என்று சருதிக் கூடலையாற்றார் மணியம் நல்லதம்பிப்படையாக்ஷி பாலபடையாக்ஷி யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுச்சாவலர் என்னும் இவர்கள் கோயிலைப்பிரித்துச் சிவலிங்க முதலிய மூர்த்திகளெல்லாவற்றையும் கோபுரவாசலில் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். பிறகு கலியுகாதிவ்ரு 4971க்குச் செல்லாநின்ற சுக்கிலவ்ரு தைமீ உளவுக்குச்சரியான கி.பி. 1870வ்ரு பிப்ரவரிமீ 7உ சாஷித்தோப்புக்குக் கிழக்கில் ஆலயத்தின் பொருட்டு 71 செண்டு நிலத்தை அகர ஆலம்பாடி முருகப்பிள்ளை கிரையத்திற்குவாங்கி அதில் லக்கம்போட்டுப் பிரித்த பழைய

கோவில் கற்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். சில நாட் சென்றபின் பொன்னையாக் குருக்கள் காலஞ் செல்லவே, பூஜை நடைபெறும்போயிற்று. மூர்த்திகளை எல்லாம் கிராமத்து மகாஜனங்கள் பாதுகாத்து வந்தார்கள்.

அப்பால் கிராமத்து மகாஜனங்களும் ஷே முருகப்பிள்ளையும் சிவாலயத்தின் பொருட்டுக் கிரையத்திற்கு வாங்கிப் புதவடை பறித்த இடத்தில் திருப்பணி வேலையை மேற்கொண்டு செய்ய முடியாமல் சிதம்பரத்துக்குச்சென்று அங்கிருந்தயாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலரவர்களிடம் மேற்கண்ட விஷயங்களை எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். அவர்களும் தேவகோட்டைக்குச் சென்று திருக்கடலையாற்றார் ஷேத்திர மகிமையையும் அங்குள்ள சிவாலய ஸ்ரீண நிலைமையையும் சிக்கிரம் புதுத்திருப்பணி நடத்தவேண்டுமது அவசியமென்பதையும் சத்திரஞ்செட்டியார் என வழங்கும் தேவகோட்டை ஸ்ரீமான் ராம. அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியார் வர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் இவ்விடம் வந்து பார்த்துக்கோபுரவாசலில் வைத்திருந்தமூர்த்திகளைக் கொண்டுபோய் நெடுஞ்சேரி எல்லைக்குச் சமீபத்தில் கலியுகாதி 4980-க்கு செல்லாநின்ற வெகு தன்னியலு அர்ப்பிசுமீ 3வ் குச்சுச் சரிபான கி. பி. 1878லு அக்டோபர்மீ 18வயில் ஏக்கர் 14, செ. 10 நிலத்தை கிரையத்திற்கு வாங்கி அதில் கூரைக் கொட்டகை கட்டி அதில் ஷே சுவாமிகளை பாலஸ்தாபனம் செய்து பூஜை நடத்திவந்தார்கள். அங்கே

கிணறுகட்டி அஸ்திவாரம்போட்டுத் திருப்பணி நடத்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மேற்படி நதிகளின் பிரவாகத்தால் அஸ்திவாரத்திற்குமேல் ஜலம் பெருகி வந்தமையால் அப்பால் திருப்பணி நடைபெறாமல் நின்றது.

பின்பு ஸ்ரீவிக கோவிலுக்கு ஒருமையுக்குக் கிழக்கே கடலையாற்றாரிலேயே திருவேங்கட படை யாஷி சடையப்பபடையாஷி என்னும் இருவர்களிடம் இரண்டுஏக்கர் இருபத்தோருசெண்டு உள்ள நிலத்தை கலியுகாதி 4982-க்கு செல்லாநின்ற விஷ்ணு கலியுகாதி 4982-க்குச் சரியான கி. பி. 1882-லு பிப்ரதைமீ 22வக்குச் சரியான கி. பி. 1882-லு தானஸாவரிமீ 2வயில் சிவாலயத்தின் பொருட்டுத் தானஸா சனமூலம் பெற்று அந்த இடத்தில் இப்போதுள்ள கோவில் திருமானிகைப்பத்தியைமட்டும் கட்டி அதில் கலியுகாதி 4985-க்குச் சரியான கி. பி. 1884லு அதாவது தாரணலு கார்த்திகைமாதத்தில் விக் கிரகங்களைக் கொண்டுவந்து பாலஸ்தாபனம் செய்து பூஜை நடத்திவந்தார்கள்.

அதுமுதலாகவே பிரகிருத கோயில் திருப்பணி ஆரம்பித்து ஸ்ரீத்தி செய்யப்பெற்றது. கலியுகாதி 4991-க்கு செல்லாநின்ற கி. பி. 1891லு ஜனவரிமீ 30வக்கு விசுநதி 18வ வெள்ளிக்கிழமைபுப் பஞ்சமிகிதியும் அஸ்தநகூத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில் சத்திரம் செட்டியாரென வழங்கும் ராம. அரு. அரு. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்களால் சுவாமி அம்பாள் இருவரையும் பரிவார சகிதமாக ஸ்தாபனம் செய்து அஷ்டநெந்தலேபன மகா சும்பாபிஷேகம்

நடத்தப்பெற்றது. அதுதொடங்கி மேற்படி ஸ்ரீமான் அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள் மேற்படி தேவஸ்தானத்திற்கு பூஸ்திதிகளைச் சொந்தத் திரனியம் கொடுத்திருக்கிரையம்வாங்கியும் அபிஷேகநேவேத்திய முதலிய படித்தரங்களைத் திட்டம்பண்ணியும் கோவிலுக்கு வேண்டிய வேலைக்காரர்களை ஏற்படுத்தியும் அவர்கள் வாசஞ்செய்யக் கிருஹங்கள் அமைத்தும் அவர்களே தர்மகர்த்தாவாக இருந்து பரிபாலித்து நடத்திவந்தார்கள். அவர்கள் கலியுகாதிஸ்ரீ 5001-க்கு செல்லாகின்ற கி. பி. 1901ஸ்ரீ ஜனவரிமீ 7-க்கு சார்வரிஸ்ரீ மாரகழிமீ உசவ சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானுடைய குஞ்சிதபாதவிழலை அடைந்தார்கள். அதன்மேல் அவர்களுடைய பெளத்திரர் பேட்டி வயல் & சினைமங்கலம் ஜமீன்தார் ராம. அரு. ராம. அருணாசலஞ்செட்டியாரவர்கள் கி. பி. 1901ஸ்ரீ ஜனவரிமீ 1-க்குத் மேற்படி தேவஸ்தானத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் காலத்திலும் சொந்தத் திரனியங்கொடுத்து அநேக பூஸ்திதிகள் வாங்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரம்பலா நீடுழி வாழ்க.

ஹே தேவஸ்தானத்தில் பிரதி வருஷங்களிலும் மாசிமீ நடக்கும் 13-நாள் பிரம்மோற்சவத்தை உள் ளுந் கிராமத்து மகாஜனங்களும் பக்கத்துக் கிராம மிராசுதாரர்களும் நடத்தி வருகிறார்கள்.

திருக்கடலையாற்றார் 1932ஸ்ரீ ஜூன்மீ 1-உ தமிழ் ஆங்கீரஸ்ஸ்ரீ வைகாசிமீ 19-உ

சூரியனார் கோவில் அதிபைத் தர்சார்த்தவரும் திருக்கடலையாற்றாரில் வசிக்கும் தர்மநல்லூர்

சுவாமிநாத தம்பிரான்.

கணபதிஸ்ரீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலையாற்றார்

ஸ்தலபுராண வசனம்.

இத

சிதம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்க விதவானம்,

ராமசுமிச் செட்டியார் அவர்கள் கஹஸ்கல்

தமிழ்ப்பண்டதரும் ஆகிய

வாமதேவ மாணிக்கப்பட்டரகரால்

திருத்தப்பட்டு,

திருமகல்லூர்-சுவாமிகாதத்தம்பிரான் சுவாமிகளால்

சென்னை

அயிர்த்துண்போதிரி அச்சியநிரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

802, தக்கசாலை வீதி, சென்னை.

4 திருக்கடலையாற்றார் வஸ்தலபுராண வசனம்.

அவர்களிடமிருந்து காலஞ் சென்ற பாணியங்கோட்டை மணியம் சரவணபிள்ளை பேருர் மணியம் கிருஷ்ணபிள்ளை இவர்களின் திரவிய சகாயத்தால் ஷே. மான்மியத்தைப் பெற்று வடமொழியின்றும் மொழி பெயர்த்து வைத்திருந்த காப்பி கைதப்பிய போய் மீட்டு மரித்திருக்கைக்கப் பெற்றதை. ஷே. நல்லசுவம் பிள்ளையவர்கள் என்னிடம் தந்தார்கள். அதனைப்படியேன் பெற்று. ஷே. மாணிக்கப்பட்டாரகாவர்களிடமே கொடுத்து. சீர்திருத்தஞ் செய்து சில பிரபுக்களின் திரவ்யசகாயத்தால் இதனை அச்சிடுவித்தேன்.

சில பத்தர்களான வரும் இப்புராணப் பிரதியை வாங்கி வாசித்து அம்மான்மியத்தையறிந்து திருக்கடலையாற்றாரை உடைந்து திருவேணி சங்கம ஸ்ரானஞ் செய்து நிர்த்தவல்பேகராகத் தரிசித்து போரணந்தப் பெருவாழ்வு அடைவார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்.

அடியார்க்கெளியன்

சூரியனார் வேலில் சூதினத்தைச்சார்ந்தவரும்

திருக்கடலையாற்றாரில் வசிக்கும்

தர்மகல்லூர்

(சுவாமிகாததம்பிரான்.)

கணபதினை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலையாற்றார்
வஸ்தலபுராண வசனம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

திங்கன்வெண் கதியின்றென்பாற் நிகழ்பிர யாகையென்னும்
மங்கல நகரின்காலை வண்டமிழ் மொழிவான்வேண்டி
பங்கன்வாழ் முதலாம் வைங்கரப் பெருமான்பாத
பங்கய மலரொம்முன்னம் பதிரப் பரவினாழ்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சபாநாயகர்.

திருவனர் கதத்தன் டேந்துளி பிலிந்தஞ் செழுந்தழாய்ப்
பாடலையங்கோவு, மருவனர் கமலத் தேவுமே வாராய் மணிகெழு
மன்றொருகாது, முருவனர் பசமாட் டேனைய காது முதலிய யுடைய
ராய்த் திகழ் கம், குருவனர் கடுக்கைச் சடைமுடிப் பெருமான் குரை
கழற் செவடிசூழிப்பாம்.

சிவகாமசுந்தரி.

வெள்ளிதழ்க் கமலச்செவ்விரை பகன்நன் மினிப்பவுத்திரியிய யத்தி
னன்னிசூட் கடத்தற் தனிமக நெடிய காரணன் தங்கைசூர்ப் படுத்த
வன்னினை செருவே னருகாத் தொருவன் மதகரி முகவனம் பலத்திற்
தன்னிய விலக்கு வெணஞ்சிவ காமசுந்தரி பதமலர் தொழுவாம்.

9 திருக்கடலையாற்றார் வந்தலபுராண வசனம்.

திருத்தனவல்லபேகார்.

திருத்தன விழையு மாலைன் செம்பதுமத்து மேலோன்
உருத்தனர் பொருது கிற்ப லுவர்செருக் கொழிக்குஞ் சோதி
கருத்தனர் கடவுட் சீர்த்தெக் கணப்பிர யாகை வாழும்
திருத்தன வல்லகாதன் திருவடி கிணத்து வாழ்வாம்.

ஞானசத்தி.

பாடலையாற்றும் பெருமான் சுந்தார்க்கு தெரியருளு பரமனுக்கி
கீடலையாற் தருபதியாயொருபதியும் பொருவரிதாய் கிசுமந்தக்
கடலையாற் றாரமருஞ்சிந்தி தன திருமைக்கு சேசயக்கோர் -
நாடலையாற் றுதிகாவாற் ருழந்துரைத் தெப்போதுமுன் தன்னில்
[வைப்பாம்.

பராசத்தி.

புரிவேணி திருத்தனவல் வவன்புரியுத் தொழிலெகைக்கும்
பொருவிலாவிற், ருரிவேணி யெனவுதவியவன்மேனி பிரியாம
லொளிர்பூக் கொம்பை, விரிவேணி யனவிடையுக் கணதனமுத்தின
மெழில் செம்மேன்மையான, திரிவேணி சங்கமத்தின் ஒருமேனி
விழிப்பரையைச் சிந்தைசெய்வாம்.

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலையாற்றார் மான்மியம்

புராண வரலாறு.

சேருஞ் சிறப்பும் பொருத்திய கையிசாரணயத்தில் வாழ்
கின்ற செளனகாதி முனிவர்கள், அஷ்டாங்கியோகஞ் செய்
யவர்கள், பிரமத்தை யறிந்தவர்கள், செருக்கற்றவர், அகன்
காரம் இல்லாதவர்கள், மகாத்மாக்கள், அறிஞர்கள், உண்
மைபான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கிறவர்கள், ஐம்புலன்களை
வென்றவர்கள், கோபத்தைப் போக்கினவர்கள், அனைத்
துயிர்களிடத்தும் கருணையுள்ளவர்கள், இன்னும் பற்பல
சற்குண சந்தெய்கைகள் உள்ளவராவார்கள்.

இம்முனிவர்கள், முத்தியை யெளிதில் தருவதாயும்,
மிக்க தூய்மையுடையதாயும் பிருக்கிற கையிச வனத்தில்,
சச்சிதானந்த சொரூபராயும், இயமானிச் சங்கரித்தவராயும்,
உமையொருபாகராயும், எண்ணிய எண்ணியாங்கு ஈபவராயு
மிருக்கிற பரமசிவனைக் குறித்தும், திருமாலைக் குறித்துந்
சுவஞ்செய்தார்கள்.

ஒருகாலத்தில், மகாத்மாக்களான முனிவர்கள் இரு
பத்தாருபிரவரும், அவர்களுடைய எண்ணிறந்த மாணவ
முனிவர்களும், ஒருங்குகூடி, முத்திசாதனங்களை யறிந்து
கொள்ள விரும்புமுள்ளவர்களாய், மறத்தைப்போக்கி அறத்
தைத் தருவதான சிவ கதைகளைப் பிரசங்கித்துக் கொண்
தருந்தார்கள். அச்சமயத்தில், விபாசமுனிவரது மாணுக்க

8 கூடலையாற்றார் மான்மிய புராண வரலாறு.

ரும், மிக்க கீர்த்தியை யுடையவரும், கருணாநிதியாயுமிருக்
கிற குதமஹாமுனிவர், சித்த சத்தியைக் கொடுக்கிற ஸைமீ
சாரண்யத்திற்கு வந்தார். வந்த குதமுனிவரை செளன
காதி முனிவர்கள் தரிசித்து வணங்கி பின் வருமாறு பிரார்த்
தித்தார்கள்.

குதமஹாமுனிவரே தேவரீர் சமஸ்தமான புண்ணிய
புராணங்களைச் சத்தியவதி குமாரரான விபாசமஹா முனி
வரிடமிருந்து கேட்டு, அறிந்திருக்கிறீர். ஆகையால், பூவுல
கில் வணங்கத்தக்க புண்ணியத் தலங்கள் தீர்த்தங்கள் எவை?
சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் முத்திக்கரையை ஆன்மாக்க
ள் எவ்வாறு அடையும்? மானிடர்களுக்கு திருமாலிடத்தி
லாவது, சிவபிரானிடத்திலாவது பக்தி எப்படியுண்டாகும்?
போக மோக்ஷங்கள் விரைவில் எவ்விதம் சித்திக்கும்?
இவற்றை பெல்லாம் கருணையுடன் அடியேன்களுக்குச்
சொல்லியருளவேண்டும். மந்தனமான விஷயங்களைக் குரு
மார்கள் ஓடர்களுக்குத்தான் சொல்லுவார்கள். முன்னொரு
காலத்தில் தகழிணகைலாச மான்மியமும், திரிவேணி சங்கம
மான்மியமும் தேவரீரால் திருவாய் மலர்த்தருளப்பட்டன.

இப்பொழுது, திருவேணி சங்கமமான்மியத்தை மீட்
டக் கேட்ட விரும்புகிறோம். அதைக் கேட்டதினால் ஐயம்
நீங்குகிறது. ஆதலால், அக்கதைபினை மந்தனமாயிருக்கும்
என்களுக்கு விளங்க விரித்துரைத்தல் வேண்டும், என்று
பிரார்த்தித்தார்கள்.

இதைக்கேட்ட குதமஹாமுனிவர் “முனிவர்களே,
உலகத்தாக்கு இன்பமாயும், பிரத்யக்ஷமாயும், முத்தி சாதன
மாயுமிருக்கிற திருவேணி சங்கம மென்கிற கூடலையாற்றார்
மான்மியத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஸன்மையான
வினாவை நிகழ்த்தினீர்கள். அதனால், நீங்கள் தலையுன்

கூடலையாற்றார் மான்மிய புராண வரலாறு. 9

வர்கள், எல்லா அநநிகையும் உணர்ந்தவர்கள், உலகத்தைக்
காக்கிறவர்களானீர்கள். ஆகையால், பொறுமைபுடன்
கேளுங்கள். நீங்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு, ஆயிரமுகங்
களையுடைய ஆதிசேடனாலும், நான்கு முகங்களையுடைய
பிரமதேவனாலும் கூற இயலாதென்றால், நான் எவ்வாறு
கூறவேன். ஆயினும் பராசாரது புத்திரரும் எனது மஹா
குருவும் ஆகிய விபாசருடைய அனுக்கிரகத்தால் கிரமத்
தைப் போக்குவதான சச்சிதானந்த சொரூபத்தை ஆதா
வுடன் சொல்லப்போகிறேன் என்று சொல்லத் தொடங்
கினார்.

கூடலையாற்றார் மான்மிய புராண வரலாறு

முற்றிற்று.

தகழிணைப் பிரயாகை

ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

சௌனகாதி முனிவர்களே! மேன்மையானதும், நிர்மலமானதுமான ஞானத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், தத்துவ சொரூபியாயும், அத்துவதராயும், குணரகிதராயும், ஏகராயும், பிரம சொரூபியாயும், எல்லா உலக காரணராயும், சமஸ்த தேவர்களால் துதிக்கத் தக்கவராயுமுள்ள பரமசிவன நமஸ்கரித்து வேதத்திற் கொப்பான இன்பத்தைத் தருங் கதையைச் சொல்லுகிறேன்.

முவுலகிலும் பிரசித்திபெற்ற பிரம் விஷ்ணு ருத்ரா
சொருபமாயும், ஆதியாத்மீக, ஆதிதெய்வீக, ஆதிபௌதீக
மென்கிற மூன்று தாபங்களைப் போக்கடிக்கிறதாயுமுள்ள
திருக்கடலையாற்றார் என்ற ஒரு தலமிருக்கிறது. அத்
தலத்தைத் தரிசித்த மாத்திரத்தினால் அருக்கன் ஒளிமுன்
இருள்போல் கோடி மஹா பாதகங்கள் நாசமடையும். அத்
தலமானது ஸ்தூல ரூபமான காரண சரீரங்களைப் போக்குவ
தாயும், சுகத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், மகா புண்ணியத்
தைத் தருகிறதாயும், சகல தலங்களுக்கும், தீர்த்தங்களுக்
கும் சிரோஷ்டமாயும், சகல தேவர்களாலுமடைய அரிதாயு
முள்ளது. எவ்வித ஆத்மாக்களும் அத்தலத்தை ஒரு
நடவை அடைந்தால் சம்சார சுமுத்திரத்தினின்றும் முத்
திக்கையை அடைவார்கள். சிவபெருமானிடத்திலும்,

தகஷிணப்பிரயாகை ஸ்தலமதிமைச் சருங்கம். 11

திருமாலிடத்தும் பக்தியுண்டாகும். புண்ணியம் வளரும். அத்தலத்தைத் தரிசித்தவனுடைய புண்ணியத்தைக் கூறுவதற்கு எவன் வல்லவனாவான்.

அத்தலத்தைத் தரிசிப்பவர்கள் பதினூறிரம் யாக்குச் செய்த பலனை அடைவார்கள். அத்தலத்திலிருக்கிற தீர்த் தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்கள் மூன்று தாபத்தினின்று நீங்கி மலமற்றவராக விளங்குவார்கள். ஏனென்றால், சரஸ்வதி இலக்குமி, கங்கை ஆகிய மூவர்களும் பூவுலகில் நதி ரூபத்தை யடைந்து முத்தியைக் கொடுக்கிறார்கள். அகாரம், ரூபத்தை யடைந்து முத்தியைச் சேர்ந்து பிரணவமாக உகாரம், மகாரம், பிந்து, எல்லாம் சேர்ந்து பிரணவமாக ஆவதுபோல் மூவர்களும் சேர்ந்து விளங்குகிறார்கள். ஆகையால் திருவேணி சங்கமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு மறுசிறப்பு இல்லை. அத்தலத்திலிருக்கிற நிருத்த வல்லபேஸ்வரரை ஒரு தடவை தியானித்த மானிடர்கள் சர்வபாவங்களினின்றும் விடுபட்டு, மாதீர் வம்சம், பிதீர் வம்சம் இருபத்தொரு தலைமுறையோடுஞ் சேர்ந்து கொண்டு சிவலோகத்தில் ஓர் ஈசராகலபதாலம் வாசம் பண்ணுவார்கள். அத்தல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினவன் ஊமை, செவிடு, குருடு, குருபம், வைதரணிநதியின் உபத் திரவம், நாயின் முத்திராபானம். மாமிசபசுணம், இவை களையடைய மாட்டான். நிருத்தவல்லபேசுரரைத் தியானித்த மானிடன், காய்ச்சின சூலம், காய்ச்சின கல், அமேத் தியம், முதலான மஹாதுக்கங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

புண்ணியத்தை விரும்புகிறவர்கள், திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில் மூன்று நாள் ஸ்நானம் பண்ணி நிருத்தவல்லபே சுரரை விதிப்பிரகாரம் பூசுத்கால் மிக்க புண்ணியங்களை அடைந்து விவலோகத்தை அடைகிறார்கள். தக்பிணப் பிரயாகை பெண்ணும் பேருள்ள இத்தலத்தில் மகா மாத முழு

12 தகழிணப்பிரயாகை வந்தலமகிமைச் சருக்கம்.

மையும் ஸ்நானஞ் செய்து சக்திக்குத் தகுந்த தானஞ் செய்து ஓமம் பண்ணி ஈஸ்வரனைப் பூசித்து, அந்தணர்களுக்குத் தனம், தானயம், வஸ்திரம், ஆபரணம், பசு, பூமி, எள்ளு பொன் முதலான தானஞ் செய்து (ஜாகருகதை) ஞானசக்தி, பராசக்தியோடு கூடிய நிருத்தவல்லபேசுரரை வேறு சிந்தனை யில்லாமல் நித்தியம் சேவித்தவனுக்கு முத்தியானது எனிதிற் சித்தியாகும். அந்த மகா தீர்த்தம் சூரிய சந்திர கிரகண புண்ணிய காலத்தில் மூழ்கினவர்கள் பிரம ஹத்தி முதலான பாவங்கள் ஒழியும்.

இன்னும் அத் தீர்த்தத்தில் எவன் மூழ்கிறானோ அவன் ஏழு ஜன்மங்களிற் செய்த பாவங்களுமகலாபம் மோகத்தினாலேயாவது, சிவபெருமான், திருமால், இவர்களுடைய, தானம், தவம், இவைகளை அபகரித்தவன் ஒரு தடவை மூழ்குவானே யானால் அப்பாவத்தினின்றும் நீங்குவன். குரு, பிராமணன், ஸ்திரீ, தருமம் இவைகளின் தீரவியத்தை மோகத்தினால் அபகரித்தவன், பிரமக் கொலைஞன், வழியைக் கெடுக்கிறவன், தனக்காகசமையல் செய்கிறவன், அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறவன், வேதத்தை விற்பவன், இந்த ஐந்து பேர்களும் பிரமக் கொலைஞர்களே. தனம் முதலிய வற்றைப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்றுப் பின் கொடாதவனும், ஒருவரின் சகலதருமங்களையும் அறிந்து அவரை அவமானஞ் செய்கிறவனும், தண்ணீர் குடிக்கும் பசுவை குடிக்காமற் செய்பவனும் பிரமக் கொலைஞர்களே யாவார்கள்.

மேற் கூறிய பிரமக் கொலைஞர்கள் ஒருவருஷகாலம் திருவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் பாவக் கூட்டத்தினின்றும் நீங்கி இன்புறவார்கள். இன்னும் பிரம்ம ஹத்திக்குச் சமானமான எந்த பாவங்களாயினும் திரு

தகழிணப்பிரயாகை வந்தலமகிமைச் சருக்கம். 13

வேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் அப்பாவங்களையும் எவன் இறந்தவர்களுடைய எலும்பை இத்தீர்த்தத்தில் போடுகிறானோ அவ்வெலும்பை யுடையவர்கள் மோகூத்தை யடைவது திண்ணம்.

கிழங்கு, வேர், பழம், கஸ்தூரி, பட்டு, பால், சந்தனம் கற்பூரம், நெய், தேன், பாக்கு, இரும்பு, வெண்கலம், உருத்திராக்ஷம், பவளம், முத்து, வைரீயம், இவைகளைத் திருடினவர்கள் பொன்னைத் திருடினவர்களுக் கொப்பாவார்கள். அவர்கள் திரிவேணிசங்கமத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினால் அப்பாவங்கள் அவரை விட்டோடும்.

குருமனை வியைப் புணர்ந்த பாபிகளுக்குச் சமானமானவர்களாகிய, தங்கை, மருமகள், தூரஸ்திரீ, சகோதரனுடைய பத்தினி, நட்பினன் பத்தினி, கட்டுடிக்கும் பெண்கள், அன்னியன் மனைவி, பிரியயில்லாத பெண்கள், இவர்களை மோகத்தினால் புணர்கிறவர்களும், இன்னும் இதர பாபிகளும் இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கின அளவில் முத்தியைப் பெறுவார்கள். யாசகம் பண்ணாமல், கிருதாசி, மேனகை முதலான தேவமாதர்களோடு போகஞ்செய்ய இச்சையுள்ள பிராமணர்கள் இத்திரிவேணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் அவர்கட்கு அத்தெய்வமாதர் சம்போகம் கிடைக்கும்.

சூரிய நமஸ்காரம் செய்யாமலும், சிவ பூஜை செய்யாமலும், எள்ளு, பூமி, சுவர்ணம், நெல்லு, அரிசி, இவைகளைத் தானஞ் செய்யாமலும், சுவர்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறவர்கள் இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். உபவாசம், விரதம் இவைகளின்றியும், காயக் கிலேசமில்லாமலும், பலத்தை அடைய விரும்புகிற

14 தக்பிணப்பிரயாகை ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

வர்கள் இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். இன்னும், புத்திர, பொளத்திரர்களை அடைய விரும்புகிறவர்கள், தனம், தானியம் முதலிய பொருள்களை இச்சிக்கிறவர்கள் ஞானத்தை அடைய விரும்புமுள்ளவர்கள், கீர்த்தியைப்பெற நினைப்பவர்கள், கன்னிகைக்கு வரன் வேண்டுமென்று இச்சையுடையவர்கள், இவையே யன்றி இதர பொருள்களை அடையும் எண்ணமுள்ளவர்களும், சுகத்தை விரும்புகிறவர்களும் இத்திரிவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் நிருத்தவல்லபேசுரர் காம தேனுவேபோன்று வேண்டிய வேண்டி யாங்கே கொடுத்தருளுவார்.

நான்கு வேதங்களையும் சாங்கமாக ஓதிய பலமும், அநேக யாகங்கள் செய்த பலமும் இத்திரிவேணியில் ஸ்நானஞ் செய்தால் கித்திக்கும், கூடலையாற்றார் ஸ்தலத்தில், ஜெபம், ஓமம், அர்ச்சனை இவைகளைச் செய்தால் கிவபெருமான் நிருவருளால் நிறைந்த பலனை அடையலாம்.

மேற்படி ஸ்தலத்தில் நிர்த்தனவல்லபேஸ்வர சன்னிதியில், ஒரு அந்தணனுக்கு போஜனம் செய்துவைத்தால் கோடி பிராமணபோஜனம் செய்துவைத்த பலனையளிக்கும். அத்தலத்தில் குளம் வெட்டுதல் முதலிய அறங்களைச் செய்தவர் அதற்குரிய பலமேயன்றி அனந்த பலனை அடைவார். இத்திரிவேணி சங்கமத்தில் பிதிரர்களைக் குறித்துப் பிண்டம்போட்டால் கயாதீர்த்தத்தில் எவ்வாறு திருப்தியடைவரோ அவ்வாறே பிதிர்கள் திருப்தியடைவர்.

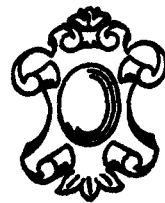
திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்தில் ஓர் இரவு வசிப்பவன் கிவலோகத்தையும், கிவபிரானை அத்தீர்த்தத்தால் அபி

தக்பிணப்பிரயாகை ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம். 15

ஷேகஞ் செய்பவன் சுவர்க்கலோகத்தையும், அடைவார்கள். இந்த ஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்கிற கிவயோகிகளுக்கு அன்ன வஸ்திரங்களைக்கொடுத்து ஆதரித்தால் சகலதேவர்களும், பிதிர்களும், திருப்தி அடைவார்கள், முத்தியும் எளிதில் கித்திக்கும். ஆதலால் இத்தலத்திற்கு ஒப்பான தாமும், இத்திரிவேணி சங்கமதீர்த்தத்திற்குச் சமமான தீர்த்தமும் மோக்ஷத்திற்குச் சாதகமாக கிடைப்பது மூவுலகி லுமரிது. என்று கூடலையாற்றார் மான்மியத்தைக் காகியில் விபாசமுனிவர் சுகரிஷிக்குக் கூறியனவற்றை உங்களுக்கு விபாசமுனிவர் சுகரிஷிக்குக் கூறியனவற்றை உங்களுக்கு முறைப்படிச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று ருதமுனிவர் கூறத்தொடங்கினார்.

தக்பிணப்பிரயாகை ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது, வசிட்டர், வாமதேவர், விஸ்வாமித்திரர், ஜாபாலி, காசிபர், ககோளர், கண்ணுவர், கார்த்தியாயனர். மிருகண்டு, பாக்கியவர்க்கியர், இன்னும் சிவத்தியானிகளான அநேக முனிவர்களும் தத்தம் சிஷ்யப் பிரதிக்ஷயர்களோடு சுகமுனிவரைத் தரிசிப்பதற்காக காகியம்பதிக்கு வந்தார்கள். வந்த முனிவர்களை சுகமுனிவர் நோக்கித் தியா

இவ்வாறு கூறியவுடன் அம்முனிவர்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தியானத்தினாலறிந்த சுகமுனிவர், வியாசகுருவைப்பார்த்து எந்தையே! பரம்பொருளை அடைவதற்கு உபாயமான, ஞானத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். ஞான மூலமும், ஏகாக்ர சித்தமும், எவ்விதமுண்டாகும், சித்தசத்தி எப்படிவரும், எல்லா உயிர்களும் கடக்கக் கூடாத சம்சாரக்கடலை எப்படி கடப்பார்கள் இவை எல்லாவற்றையும் சிந்தித்து விரிவாய்ச் சொல்லியருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

இவற்றையெல்லாங்கேட்ட வியாச முனிவர் தனது புத்திரராகிய சுக முனிவரை நோக்கி நீ எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாயினும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிய விரும்பினும் சொல்லுகிறேன். தவஞானிகளுடைய இருதய கமலத்தில் இருப்பதாயும், வாக்குக்கு எட்டாததாயும், விளங்குகின்ற பொருளை சொல்லுதற்கு நான் முகனாவும் முடியாததாகிய அவ்வரிய பொருளை உன் பிரியம் போல் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

தத்துவம் என்பது அப்பொருள் தான் வேறில்லை. சச்சிதானந்த ரூபமாயும், முடிவில்லாததாயும், நிஷ்களங்கமாயும், நிர்மலமாயும், வியாபகமாயும், அத்வைதமாயும், அழிவற்றதாயும், சாந்தமாயும் சத்த சத்ததை பிரிக்க வல்லமையுள்ளதாயும், நாதம், பிந்து, கலை இவைகளைக் கடந்ததாயும், சுயம்பிரகாசமாயும், நிர்ந்தோஷமாயும், உள்ள பொருளை மெய்ப்பொருள். அப்பொருள் எல்லாவயிர்களின் ஹிருதயத்திலும் விளங்குவதாம்.

அப்பொருளிலிருந்து எல்லா வுலகுந்தோன்றி விளங்கி அப்பொருளிலேயே ஒடுங்குகிறது. இராஜ்யத்தில் ஸர்ப்ப பிராந்தியைப் போல் நாசமடைகிறது. சம்பந்த மற்ற பரம சிவனுக்கு முக்குண வடிவமான மாயை யென்சிற பராசத்தியும் மஹாகாசம் முதலிய பூதங்களும் சதசத்து ரூபமாக உண்டாகின்றனவாம் சராசர வடிவமான உலக மனத்தையும், தன் ஒளியினால் விளங்கும் படிச்செய்கிற பொருள் தான் பரம் பொருள்.

அப்பொருளை பிரம விஷ்ணு தேவர்களாக விளங்குவதாகும், என்று சகல அறிய பெரிய தவமுனிவர்களும் தத்தம் ஹிருதய கமலத்தில் தியானித்து வணங்குவார்கள்.

ஓ பிரமஞ்ஞான சிரோஷ்டரே! உலகத்தில் இருஷ்டசாமர்த்தியத்தை அறிந்தவனாயும், உபநிட தங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் அகண்ட ரூபமாயும், நிர்மலமாயும், நித்தியமாயும், ஆகாசத்தை அதிக்கிரமித்ததாயும், மிகவும் பிரகாசமாயும், ஸர்வ வியாபியாயும், பஞ்சகலா வடிவமாயும், ஈசனாயும், பஞ்சகலைக்கு அப்பாலுள்ளதாயும், நிரக்ருணமாயும், சம்பந்த குன்யமாயும், வியாபகமாயும், ஞானமயமாயும், விஷ்ணு ஸ்வரூபியாயும், சுயம் பிரகாசமாயும், மயமாயும், விஷ்ணு ஸ்வரூபியாயும், ஆச்சர்ய கரமாயும், பிரணவ வடிவமாயும், பிரம்ம ஸ்வரூபியாயும், நாதம், பிந்து, கலை வடிவாய் விளங்குவதாயும், அநாதியாயும், சர்வேஸ்வரனாயும், குகையில் வசிப்பதாயும், முடிவற்றதாயும், தத்பதயும், லக்ஷியாயிருக்கிற பொருளுளதுவோ அதுதான் ஹிருதயத்திலிருக்கிற பிரம்மம் என்று அறியத்தக்கது.

அப்பொருளை யறிந்தவன் சகல பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு யோகத்தை அடைவான். பேத மற்றவனாய், த்வேஷ மில்லாதவனாய் தன் சொரூபத்தை யடைந்து சிவனாக ஆய்கிறான். ஆகாசம், காலம். எவ்வாறு பிறப்பு இறப்பு இல்லாததோ அஃதேபோல் பிறப்பிறப்பு இன்றி எல்லாவற்றிலும் பிரத்யக்ஷமாய் வியாபகமாய் விளங்கும் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரம்மமண னென்று கூறப்படுவான். அப்பிரமத்தை யடையும் மார்க்கங்களைச் சொல்லுவேன் அன்புடன் கேளுங்கள்.

அந்தராத்மாவினால் குரு சிஸ்ருகையினால் வேத வேதாந்தத்தில் நிச்சயத்தை யடைந்து, வேதத்திற் சொல்லிய கர்மங்களை யனுஷ்டித்து, ஏகாக்ஷித்தத்தை யடைகிறான். பிறகு சித்த சுத்தி யுண்டாகும். அச்சித்த சுத்தியால் வைராக்ய முற்று, குரு வுபதேசத்தை யடைகிறான். குரு

விஷ்ணுவே நீ நம்முடைய பாதங்களைப் பார்த்து வருவாயானால் தேவர்களுக்கும் பிர்மாவுக்கும் மேலானவனாக ஆவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அக்னி ஸ்தம்பத்திற்குச் சமானமான தேஜோமயமாய், திரிலோகங்களிலும், பத்துத் திக்குக்களிலும், வியாபித்து ஆதியந்தமின்றி அவ் வியக்தமாய் விளங்கினார்.

பிரமதேவர் அந்தத் தேஜோரூபியான சங்கராபு பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து உலகமுழுதும் சஞ்சரித்து சிவ பிரான் சிரசை அறிதற்கு முடியாதவராய், சிவபிரான் சன்னிதியை யடைந்து யாது சொல்லுவேன், என்று கருதி எவ்விதத்தானும், சிவபிரான் திருமுடியைப் பார்ப்பேன் என்று தனக்குள் தீர்மானித்தவராய் மேலே சொல்லுவதற்குத் தகுந்த அன்னப் பறவையின் வடிவத்தை யெடுத்து ஆகாயத்தில் பறந்து சென்றார், இவ்வாறு பதினாயிர யுகம் வரையும் பறந்து சென்றும் திருமுடியைக் காணப்பெறாதவராய் வருந்தி நிற்குஞ் சமயத்தில், அவருகில் சிவபெருமானுடைய முடியினின்றும் வந்துகொண்டிருந்த தாமும் பூவைப்பார்த்து ஏ தாழை மலரே! நீ எங்கிருந்து வருகிறாய் உன் வரலாற்றைக் கூறுவாய், என்று வினவினார். அதனைக் கேட்ட தாழை மலரானது, நான் சிவபெருமானுடைய முடியினின்றும் பாதங்களைத் தரிசிக்கச் செல்லுகிறேன், நான் முடியினின்றும் புறப்பட்டிங்குவர ஒரு கோடியுகம் ஆகும், ஆதலால் நீர் முடியைக்காண முடியாது. சத்திலோகம்போய்ச் சேரலாம் என்று கூறிற்று.

இதைக்கேட்ட பிரமதேவர் ஏ புஷ்ப சிரேஷ்டமான தாழை மலரே, நீ சிவபிரான் சன்னிதியில் என்னியித்தம் நான் திருமுடியைக் கண்டதாகச் சொல்லவேண்டும், சாதுக்கள் பரோபகாரத்திலேயே ஆசையுள்ளவர்க ளல்லவா.

பொய்யாயிருந்தாலும் பரோபகாரமா யிருத்தலால் உனக்குச் சிறிதும் குற்றமாகாது என்று கூறினார். இதைக்கேட்ட தாழைமலர் நான் சாதுக்களுக்கெதிரில் பொய் கூறுவது உசிதமில்லை. அதிலும் சிவ சன்னிதியில் பொய் சொல்வது மிகுந்த குற்றமாகும், என்று கூறிற்று. இதைக்கேட்ட பிரமர் நீ என்னியித்தம் இவ்வுபகாரத்தைச் செய்யாவிட்டால் உனக்கெதிரிலேயே என் பிரரணனை விடுவேன் நீ அறிவாயாக என்று கூறினார். இதனை யுணர்ந்த தாழைமலர் என்ன கஷ்டம், என்செய்வேன் என்று யோஜித்து தாங்கள் சொல்லியவாறே கூறுவேனென்றுக் கூறிற்று.

உடனே, பிரமதேவர் சந்தோஷத்தை யடைந்து மிகவும் வேகமாக ஆகாசத்தினின்றும் சிவபிரான் சன்னிதிக்குத் தாழைமலருடனே வந்து சிவபிரானைக் நோக்கி, தேவரீருடைய திருமுடியைக் கண்டேன், அங்கிருந்த தாழை மலரையும் கொண்டு வந்தேன் என்று கூறினார், சிவ பெருமான் அதனைத் திருச் செவியேற்று, பிரமன் பொய் கூறுகிறான், எனத் திருவுளங்கொண்டு, பிரமனை நீ கூறுவது உண்மை எனத் திருவுளங்கொண்டு, பிரமனை நீ கூறுவது உண்மையாகுமா என்று கோபக் குறிக் காட்டி, தாழைமலரையா நோக்கி, ஏ தாழை மலரே நீ நமது சிரசினின்றும் வந்தாயா, அல்லது கடுவில் பிரமனைச் சந்தித்து அவனுடன் வந்தாயா உண்மையைக் கூறுவாய் என்று திருவாய் மலர், இம்மொழிகளைக் கேட்டதும் அம்மலர் அஞ்சி அடியேன் தேவரீருடைய திருமுடியினின்றும் புறப்பட்டு வெகு காலமாய்க் கீழிறங்கி வருகையில், பிரம்மதேவரைச் சந்தித்து அவருடன் இங்கு வந்தடைந்தேன் என்று மொழிந்தது.

அதன்மேல் எம்பெருமான் இவ்விருவருடைய வார்த்தைகளையுக் கேட்டு, பிரமனை நோக்கி நீ நமது முன்னர் பொய்மொழி புகன்றதால் இவ்வுலகத்தில் உனக்கு ஆல

யம் பிரதிஷ்டை, பூஜை முதலியவை இல்லாமல் போகட்
டும் என்றும், தாழைமலரைநோக்கி நீ நமது முன்னிலையில்
பொய் கூற வந்ததனால் நாம் அணிவதற்கு இன்று முதல்
உரியையல்லையாவாய். என்றும் சபித்தருளினார். அதனால்
அன்று முதல் இன்று வரையும், பிரம்மப் பிரதிஷ்டையும்,
சிவபெருமானுக்குத் தாழைமலர் அணிவதும் இல்லாமற்
போயிற்று.

திருமாளும் தேஜோமயமான சிவ பிரானுடைய திரு
வடிகளைக் காணும் பொருட்டு பன்றியுருக் கொண்டு தன்
கோட்டினால் பூமியைத் தோண்டி பாதாளவுலகம் முற்றிலும்
திரிந்தும் காணமுடியாமையால் சிவபெருமானைத் தியானித்
தவராய் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு சிவ பிரான் சன்
னிதியை யடைந்து வணங்கி ஓமஹாதேவரே தேவரீரது
பாதங்களைக் காண முடியவில்லை, அடியேனுடைய கர்வம்
நீங்கிவிட்டது. ஆட்கொண்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்
திக்க சிவபெருமாளும் திருவுளமிரங்கி நீ உண்மை யுரைத்த
படியால் உனக்கு உலகில் பிரதிஷ்டைமுதலானவை உண்
டாகுக என்று வாங்கொடுத்தனுப்பித் தாம் அந்தர்த்தானம்
அடைந்தருளினார்.

அரியயன் அடி முடிதேடு சருக்கம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேணி சங்கம

மஹிமைச் சருக்கம்.

பரமசிவன் தேஜோமயமான உருவத்தை யடைந்து,
சகல திக்குக்களையும், உலகங்களையும், தன்னொளியினால் பிர
காசிக்கும்படிச் செய்த அப்பொழுதே அவருக்கு ஐந்து
திரு முகங்கள் விளங்கின. அவற்றினின்றும் உத்தமமாகிய
ஐந்து ஷேத்திரங்கள் உதித்தன. கிழக்கு முகமான தற்
புருஷ முகத்தினன்று பூ கைலாச மென்கிற ஷேத்திரமும்,
தேவர்களுக்கு மறியவரிதான தென் முகமாகிய அகோர
முகத்தினின்று இராமேஸ்வர ஷேத்திரமும், மேற்கு முக
மான சத்யா ஜாதமுகத்தினின்று, அரிபிரமேந்திராதி
தேவர்களாலர்ச்சிக்கப் பட்டதாயும், எல்லாவுயிர்கட்கும்
எளிதில் முத்தியைக் கொடுப்பதாயும், உள்ளகோகர்ண
ஷேத்திரமும், வடக்கு முகமான வாமதேவமுகத்தினின்று,
எல்லாவுயிர்களுக்கும் மாணத்தில் முத்தியைத் தருவதாயும்
விஸ்வேஸ்வரருக்கு பிரிய முள்ளதாயும், ஆனந்த காண
மென்கிற திருநாமத்தையுடையதாயும், உள்ள காசிஷேத்
திரமும், உச்சிமுகமான ஈசானய முகத்தினின்று எல்லா
வுயிர்கட்கும் எளிதில் முத்தியைத் தரக் கூடியதான தக்ஷி
ணப் பிரயாகை என்னும் ஷேத்திரமும் உதித்தனவாகும்.
இவ்வைந்து ஷேத்திரங்களும் ஆன்மாக்களுக்கு அதிக
சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகள்.

Q23:38.211
N32

அவ்வாறே, ஈஸ்வரசான்றித்தியமுள்ள அநேக ஷேத் திரங்கள் சிவபிரான் திருமேனி சம்பந்தமுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அந்த ஷேத்திரங்களை உலகில் பிரமஞ்ஞானிமான முனிவர்கள் மிகப் பரிசுத்தமுள்ள ஷேத்திரங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று வியாசமாக முனிவர் கூறினார். உடனே அவர் குமாரரான சுாமுனிவர் அவரை வணங்கி எந்தையே, தேவரீர் இப்பொழுது சொல்லிய ஷேத்திரங்கள், இது வரையில் யான் கேள்விப்பட்ட தில்லை. அநிலும் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்னும் ஷேத்திரத்தின் மஹிமையையான் ஒரு போதும் கேட்டதில்லை. அதன் மஹிமையும், பரமசிவத்தின் மஹிமையும், அந்தஸ்தலத்திற்குத் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்றும் திருவேணி சங்கமம் என்றும் கூறும் நாமங்கள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்றும், மூன்று நதிகள் எவை என்றும், அந்நதிகள் எவர்களுடைய பத்தினிகள் என்பதையும், அடியேனுக்கு அன்புடன் விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்.

உடனே வியாசமுனிவர் புன்னகை கொண்டு ஏ புத்திமானே! ண்றகக் கேட்டாய் என்று மகிழ்ச்சிபடைந்து. சகல முனிவருள்ளும் மேலான அறிவையுடையவன் ஆவாய், அன்புடன் நினைத்தவர்க்கு சம்சாரபந்தத்தை நீக்குவதாயும், சாஸ்திர சம்பந்தமுள்ளவாயுமுள்ள மஹிமைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேள். கங்கை யமுனை சரஸ்வதி என்னும் மூன்று நதிகளும் ஒன்றுசேருமிடத்தைப் பிரயாகை என்று உலகத்தில் பிரசித்தியாய்ச் சொல்லுவார்கள். அதுபோல், தக்ஷிணங்கை, சரஸ்வதி, இலக்ஷ்மி என்னும் மூவரும் நதிருபமாக அடைந்த இடம் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்றும், திருவேணிசங்கமம் என்றும் உலகிற்கூறுவார்கள். அத்தலத்தின் மஹிமை வாக்குக்கு எட்டாத

தாயினும், சிவபிரானுக் கிரகத்தால் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். தக்ஷிணங்கை, சரஸ்வதி, இலக்ஷ்மி மூவர்களும் நதி ரூபமாய் அடைந்தார்கள்.

எவ்வாறெனில், முன்னொருகாலத்திய் ரகுவம்சத்திற் பிறந்த பகீரதன் என்னும் அரசனொருவன் இருந்தான். அவன், அநேக யாகங்களால் தேவர்களைத் திருப்திசெய்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். முற்காலத்தில் கபில முனிவரார் சபிக்கப்பட்ட தன் பிதாமகர்களை சாபத்தி னின்றும் விடுதலை செய்வதற்கு அதியுக்ரமான தவம்புரிந்து பிரமதேவரைக் சந்தோஷிப்பித்தான். அதனால் பிரமதேவ ரிடமிருந்து கங்கையை அடைந்து, அக்கங்கையைத் தரிப்ப தற்குப் பரமசிவனை வேண்டினான். அவனது வேண்டு கோளுக்கிரங்கி சிவபெருமான் அக்கங்கையைத் தமது திரு முடியில் ஏற்றார். அதன்பின்னர் சிவபெருமான் திருவரு ளால் அவரிடமிருந்து கங்கையைப்பெற்று அதன்பின்னே சென்றான். அதனால், அக்கங்கைக்கு பகீரதி என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று. அதன்பிறகு அக்கங்காதேவி யானவள் ஜன்னுமுனிவர் யாகசாலையை அழித்ததனால் அம்முனிவர் அதனைப் பாணம்செய்தார். உடனே அம் முனிவரை பகீரதன் துதிசெய்துவேண்ட மனமகிழ்ச்சி யடைந்த அச்சன்னுமுனிவர் கங்கையைவெளியேவிட்டார். மீளவும் பகீரதன் அக்கங்கையை அடைந்து அதன் ஜலத் தால் தனது பிதிரர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து அவர்களை சுவர்க்கம் அடைவித்துத் தானும் கிர்த்தியுடையவனாகி. கங்காதேவியும் நதிகளுக்குள் மேன்மையுடையவளாகி. தன்னிடத்து ஸ்ரானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு போக தன்விடத்து ஸ்ரானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு மோக்ஷங்களை கொடுப்பவளாய், எல்லா உலகிற்கும் இதைச் செய்கிறவளாய், பரிசுத்தையாய், விளங்கினாள்.

அக்கங்காதேவியானவள் மீட்டுமொருசமயத்தில் சிவ பிராண வணங்கித் துதித்துத் தான் மிகவும் கீர்த்தியை அடைய விரும்பினவளாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். தேவ தேவரே, உலககர்த்தாவே, பாமசிவனே, அடியேன் தெருத் திக்கில் நதிருபமாய்ச் சென்று என்மாட்டு ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்க இச் சிக்குறேன். ஆகையால் தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து கட்டளை யிட்டருளும் என்று வேண்டி கங்கையைநோக்கி பாமசிவ னும் நீ விரும்பியவாறே பூவுலகில் சஞ்சரிப்பதற்கு உத்த ரவு தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

கங்காதேவியும் பாமசிவனுடைய உத்தரவைப்பெற்ற வுடன் உத்தராகங்கை, தக்ஷிணகங்கையென்றுத் திருநாமங் களையடைய இச்சையுடையவளாய் சிவபிரானது திருமுடியி னின்று விடப்பட்டவளாய், மிகச் சந்தோஷத்துடன் நதி ருபியாய்ப் பூமியை அடைந்தாள். அப்பொழுது பூவுல கில் மணிமுத்தை என்னும் நாமத்துடன் கீர்த்தியையும் பெற்றாள். அம்மணி முத்தாநதியானவள் எல்லா விருப் பங்களையும் தருகிறவளாயும், பரிசுத்தையாயும் சகல பாவங் களைக் களைபவளாயும், உலகத்தில் இஷ்டசித்திகளை ஈபவ ளாயும், காமதேனுயிற்குச் சமாணியாயும், விருத்தாசல ஷேத்திர சமீபத்தில் சஞ்சரிக்கிறவளாயும், சித்தர், சார ணர், கந்தர்வர், இயக்கர், வித்யாதார் இவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டவளாயும், தன்னிரு பக்கங்களிலும் அநேக புண்ணிய வனங்களையுடையவளாயும், மனோகாமுடையவளாயும், சிவ பூஜை விஷ்ணுபூஜைகளில் விருப்புள்ளவர்களான முனிங் கட்டடங்களையுடையவளாயும், தாமரைமலர்களில் வசிக்கும் அம்சபுகிளின் கட்டடங்களால் பிரகாசிக்கப்பட்டவளாயும், எல்லா நதிகளுக்கும் கிரேஷ்டையாயும் விளங்கி சமுத் திர சங்கமமானாள்.

இவ்வாறுண்டான தக்ஷிணகங்கை யென்னும் மணி முத்தாநதியின், வரலாற்றைக் கேட்ட பிரமபத்தினியாபிப சரஸ்வதி, கங்கையினுடைய உருவத்தையும், பிரதாபங்களை யும், நன்கறிந்து, மிகுந்த துக்கங்கொண்டவளாய், பிரம தேவரை நமஸ்கரித்து, தனக்குங் கீர்த்தியுண்டாகுமாறு கேட்டுக்கொண்டாள். பிரமதேவரும், மனமிரங்கி புன்முறு வல்பூத்து ஆக்சர்யமடைந்தார். சரஸ்வதியானவள் அதிக கோபத்துடன் கங்கையின் மகிமைகளைத் தன்மனத்திற் கொண்டவளால், தன்னாயகனையும் தன்னையும் நிர்ந்தித்துக் கொண்டு, என்னாயகரே தேவரீர்கிருபை எனக்கு இல்லை, யான் மகிமையற்றவளானேன். கங்கைக்கு மகத்துவமும், எனக்கு இலகுத்தவமும், உண்டாயின. தேவரீரையான்மண ந்துகொண்டதினால் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் எளியவளாயும் கருவராலும் இழுக்கப்படுகிற வளாயும் ஜனங்களால் அடிச் சடிவிறுத்தி செய்யப்படுகிற வளாயு மாணேன். இன்னமும் கடிவிறுத்தி செய்யப்படுகிற வளாயு மாணேன். இன்னமும் என் சக்தியுள்ள புலவர்களுக்கு இலக்ஷுமி யானவள் (விழுகையாய்) பராமுக முள்ளவளாய் இருக்கிறதினால் அவர்களுக்கு ஜன்மந்தோறும் தரித்திரமும், அதைர்பமும் உண்டாகின்றன. ஆகையால், தேவரீரைப் போன்றவர் களுடைய பத்தினிகளான ஸ்திரீகளுக்கு மரணமே உத்தம களுடைய பத்தினிகளான ஸ்திரீகளுக்கும் இலக்ஷுமியின் மாகும். கங்கையின் கௌரவத்தையும் இலக்ஷுமியின் கௌரவத்தையும் தேவரீர் சிந்தித்துப்பாரும், அவர்கள் நல்ல நாயகரை படைந்ததனால் தேவஸ்திரீகளுக்குள் மேலா னவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

உமாதேவி யானவள் முருகக் கடவுளுக்குத் தாயாராகி, சகல உலகங்களிலும், பிரசித்தி பெற்றவளா யிருக்கிறாள். அவளுடைய புத்திரானபிப முருகக்கடவுள் தாமாக ரூணச் சங்கரித்து தேவசேனாபதியாய் விளங்குகிறார். அவ்வுமா

தேவியின் சக்களத்தியான மற்றொருத்தியும் தன் புருஷன் சிரசில் விளங்குகிறான், இன்னு மக்கங்கையானவள் சகல நதிகளுக்குஞ் சிரேஷ்டையாயும், உலகங்களைப் பரிசுத்தம் பண்ணுகிறவளாயும், தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் தலத்தில் ஏழு வித உருவத்தை யடைந்து, பூமியில் உத்தராகங்கை தக்ஷிண கங்கை என்று இரண்டு விதமான நாமங்களைப் பெற்றவளானா.

அவ்வாறே விஷ்ணு பத்தினியான இலக்ஷ்மியும் மன் மதனுக்கு அன்னியானாள், அவள் குமாரசுவ மன்மதன் மூன்று உலகும் மோகிக்கும்படிச் செய்கிறான். என் கீர்த் தியோ மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. எப்முடைய பிள்ளை களோ வெனின், முனிவர்களாகி விட்டார்கள். உலகத்தில் பர்த்தாவின் பெருமையினற்றான் ஸ்திரீகளுக்கும் பெருமை யுண்டாகும் என்னைப்போல் தூதர்வீரமான ஸ்திரீ ஒருவரு மில்லை. இப்பொழுதே தேவரீர் முன்னிலையில் என் பிரா ணனை விடுகிறேன் தாங்கள் கிருபையினால் எனக்கு நதி ரூபம் கிடைக்க உத்தரவு கொடுத்தால் ஜீவிப்பேன். இல்லா விடில் மரணத்தை யடைவேன் தேவரீர் அறிந்து கொள் ளும் என்று கூறினாள்.

சரஸ்வதியின் கோப வராததைகளைக் கேட்ட பிரம தேவர், மதாமொழிகளால், அவளைச் சமாதானஞ் செய்து கொண்டு அவளைப்பார்த்து என் பிரிய நாயகியே கொடுஞ் சொற்களைக் கூறி என்னை நிர்த்திப்பதால் உனக்கு வந்த தென்ன உனக்கு எது இஷ்டமோ அது என் வாக்கினு ணுண்டாகட்டும் அது நிச்சயம், என்று பிரமதேவர் கூறிய வளையில், சரஸ்வதியானவள் மகிழ்ச்சியுற்று, நானும் நிர்த்தி மான நதி ரூபமாகத் தேவரீர் உத்தரவு கொடுத்தருளினாள் என்று பிரார்த்தித்தாள். அவ்வாறே பிரம தேவர்

ரூபத்தை அடைவாய், என்றும், கங்கைக்குச் சமான் மாவாய் என்றும், இந்தப் பூவுலகில் உத்தமியாய் விளங்கு வாய் என்றும் கட்டளை யிட்டருளினார். உடனே சரஸ்வதி யானவள் பிரமதேவரை வணங்கி, ஒரு அம்சத்தினால் பூமியை யடைந்து விசித்திரகிரி என்னும் மலையின் சிகரத்தி னின்று நதிரூபமாய்க் கிளம்பினாள்.

கின்னரர், வித்யாதரர் அப்ஸரஸ், இவர்களால் துதிச் சப்பட்டு அநேக ஜல ஜந்துக்களுடனும், வெகு புஷ்பங்க ளோடும் அதிவேகமாய்ச் சென்று, கார்த்தியாயனர் என்ற முனிவருடைய ஆசிரமத்தை யடைந்து அவரது யாக சாலையை அழித்து அதிக கர்வத்துடன் மோகத்தை யடைந்து நான் கன்னிகை யென்று, அதிக துரையுடன் சந்தேகமன்னியில் போனாள். அந்த நதி வேகத்தினால், சிருக்கு சிருவங்களுடன் முழுகிப்போன ருத்திக்களைப் பார்த்து அப்முனிவர், கோபங்கொண்டு, கர்வங்கொண்ட சரஸ்வதியே, நீ என் யாகசாலையை நாசஞ்செய்தாயல்லவா, ஆகையால் நீ ஜலரூப மற்றவளாக ஆவாய் என்று சபித் தார். சபித்தவுடன் சரஸ்வதி அம்முனிவர் சாபாக்கினியினால் ஜலமற்றவளாய் வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்து மானிட சரீ ரத்தையடைந்து முனிவரை மிகவுந் தோத்திரம் செய்தாள், சாந்தரான அம்முனிவர் பிர்மம் பத்தினியென்று கருனை கொண்டு சரஸ்வதியே, இலக்ஷ்மியேதேவியானவள் பூவுலகில் நதிரூபத்தை யடைந்து, தன் ஒரு அம்சத்தினால் பிரத்யக்ஷ மாய் தக்ஷிணகங்கை என்னும் மணீமுத்தா நதியோடு எப் போது கூடுகிறாளோ, அப்போது, நீயும் ஜலரூபமாய் அவ் விருவர்களோடுங் கூடி, மகிழ்ச்சியை யடைவாய் என்று கூறி, தனது எஞ்சிய யாகத்தை முடித்து, மகிழ்ச்சியடைந் தார்.

சாஸ்வதியும் அவ்விடத்திலேயே சாபவிமோசனத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு பூமியில் தன் பர்த்தாவையும் தீனர்களான பிள்ளைகளையும் நினைத்தாள். அப்பொழுது சனகாதிக்களான பிள்ளைகள் கார்த்தியாயன முனிவரால் சபிக்கப்பட்ட தாயாரைப்பார்த்து மிகவும் துக்கத்தை யடைந்து சாபவிமோசனத்தைக் குறித்து யோசித்து சந்தோஷத்துடன், விஷ்ணுவைச் சாணமடைந்து அடிக்கடி நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தனம்செய்து கமலக்கண்ணாராயும், உலக ரக்ஷகராயும் வேத வேதாந்தங்களால் அறியப்பட்டவராயும், பூவுலகத்திற்கு நாதராயும், பூமாவையே மார்பிலணிந்தவராயும், கருணைக்கடலாயும். கௌஸ்தபரத்தினஹாரம் அணிந்தவராயும், சங்கு சக்ரம் முதலிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தவராயும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலுக்குக் காரணமாகிய மாயா சக்தியோடு கூடினவராயும், முக்திபைத்தரும் பாதகமலங்க ளோடு கூடினவராயும், குணரகிதராயும், சத்தியம், சாந்தம், முதலிய நற்குணங்களை யுடையவராயும், திருப்பாற்கடல், முனிவர்களின் ஹிருதயம், வைகுண்டம், தாமரை, ஆலிலை ஆகிய இவைகளில் வசிப்பவராயும், தேவர்களைக் காப்பாற் றும்பொருட்டு மத்ஸ்யம் முதலிய அவதாரங்களை யடைந்து அசுரர்களை வென்று தேவர்களுக்கின்பங் கொடுத்தவராயும் உள்ள. உம்மைத் துதிக்கிறோம் என்று சனகாதி முனிவர்கள் கூறியவுடன் மஹா விஷ்ணுவானவர் அந்நால்வரைப்பா ர்த்து ஏ சனகாதி முனிவர்களே; உங்களுக்கு ஏது விஷ் ணுமோ அந்த வரங்களைக் கேளுங்கள் பகவத் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கத் தகாததாயினும் கொடுக்க வேண்டியதிதான் என்று கூறினர்.

இதனைக்கேட்ட சனகாதி முனிவர்கள் ஏ லக்ஷ்மீ நாயக ரான தாமரைக் கண்ணனே, சாஸ்வதியானவள் பிரம்மம்

தேவருடைய உத்தரவினால் பூமியில் நதிருபத்தை அடைந்து கார்த்தியாயனரால் சபிக்கப்பட்டு வெகுவித வசனங்களால் சாபவிமோசனம் பண்ணவேணும் என்று மகரிஷியை யாசித் தான், அந்த சாஸ்வதியின் வார்த்தையைக்கேட்ட மஹரிஷி யானவர் ஏ சாஸ்வதி இலக்ஷுமியானவள், நதிருபியாய் பார்வதியோடு சேர்ந்து எப்பொழுது வருவாளோ அப் பொழுது நீ சாப விமோசனத்தை யடைவாய் என்று கூறி னார். ஆதலால் தேவரீர் இலக்ஷுமியை நதிருபமாக ஆகும் படி உத்தரவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார் கள்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட மஹா விஷ்ணுவானவர் சிறிதுநேரம் தியானம்பண்ணி சனகாதி முனிவர்களிடத்தி லுள்ள அன்பின் பிகுதியால், நீங்கள் கேட்டுக்கொண் படியே ஆகட்டுமென்று கூறி, உடனே இலக்ஷுமியை விளித்து ஏ லக்ஷ்மீ நீ சாஸ்வதியின் சாபவிமோசனத்தின் பொருட்டு நதிருபத்தை யடைந்து என் பாதத்தினின்றும் ஒரு அம்சத்தினால் சஞ்சாரஞ் செய்வாய் என்று உத்தர விட்டார்.

இவ்வுத்தரவைக் கேட்ட இலக்ஷுமியானவள் நல்ல தென்று பர்த்தாவின் பாதங்களில் வணங்கி ஒரு அம்சத்தி னால் பூமியை அடைந்து சதர்சனமென்கிற மலையினுடைய சிகரத்தினின்றும் சந்தோஷத்துடன் விஷ்ணுவை நமஸ் கரித்து இருதயத்தில் நதிருபத்தைத் தியானித்தாள். உடனே இலக்ஷுமியானவள் வெண்ணிறமான ஜலத்துடன் கூட விஷ்ணு சக்திபோல் நிரூதி திக்கை கந்திசெய்த பிர வாகத்தை அடைந்து பூ முஷ்ணத்தில் விளங்குகிற ஆதி வராகத்தினுடைய பாத முலத்தை அடைந்து வெண்ணிற மான ஜலத்துடன் விளங்கினாள். ஆதி வராகத்தினுடைய

சரீர காந்தியை அடைந்ததினால் வெள்ளாறு என்று வித்
வாண்களால் கூறப்படுகிறது.

மேற்கூறிய வெள்ளாறானது பூவுலகில் சகல நதித்
தருக்கு சிரோஷ்டமாயும், விரஜாதிரிபோல் மங்கள கரமாயும்
மீன்கள், ஆமைகள், சக்ரவாக பகவிகள், தாமரை புஷ்பங்
கள், இவைகளோடு கூடினதாயும், இருகரைகளிலும் அசோ
கம் மந்தாரம், புன்னை, தென்னை, அடம்பு, பிலா, பேரிச்சை
முதலிய அனேக விருஷங்களை யுடையதாயும், சித்தர், கந்
தர்வரிஷிகள் முதலியவர்களால் சேவிக்கப் பட்டதாயும்,
அநேக புண்ணிய ஸ்தலங்களோடு கூடினதாயும், ஸ்ரானஞ்
செய்கிறவர்களுக்கு முக்தியைக் கொடுக்கிறதாயும், ஓரிடத்
தில் கம்பீரமான சத்தத்துடன் பிரவகிக்கிறதாயும், ஓரிடத்
தில் மணல் முட்டுடன் கஸ்கார புஷ்பங்களாகிற முகமுடை
யவளாகவும், ஓரிடத்தில், அலைகளாகிற கைகளை யுடையவ
ளாகவும், ஓரிடத்தில் தாமரைகளாகிற கண்களை யுடையவ
ளாகவும், நீலோற்பலமாகிற கர்ணபூஷணங்களையுடையவ
களாகவும், ஓரிடத்தில் பாசிக் கொத்தாகிற கேசத்தை யுடை
யவளாகவும், புஷ்பத்தின் வாசனையில் பூசப்பட்டவளாயும்,
அரை கூட்டமாகிற மந்த ஹாசத்துடன் கூடினவளாயும்,
ஜல பூர்ணியாயும், வனத்தில் சஞ்சரிக்கிறவளாயும், புதி
தாகக் கல்யாணஞ் செய்த ஸ்திரியானவள் தன் பர்த்தா
சம்பித்தை விருப்பினவள்போல் தன் சகியாகிற சரஸ்வ
தியை தேடிக்கொண்டு வனபூமியில் சஞ்சரித்தாள்.

அக்காலத்தில் ஸ்வேத நதியானவள் அதிக ஜலத்துடன்
வெருகாலந்தேடி தன்னிடம் வந்த சகியைப்போல் மணி
முத்தா நதியைப்பார்த்து அளவில்லா சந்தோஷ மடைந்
தாள். மணிமுத்தா நதியும் ஸ்வேதநதியைக் கூப்பிட்டு
ஆதரவோடு அலைகளாகிற கைகளால் தழுவிக்கொண்டு ஜலத்

துடன் ஒன்று சேர்ந்தாள். வெரு காலங்கழித்து வந்த
பிருவடையான சகியை கைகளால் கட்டிக்கொள்வது போல்
வெள்ளாறு மணிமுத்தா நதியிரண்டும் சகோதரிபோல் ஒன்
றாய்க் கூடிக்கொண்டார்கள் அவ்வாறே சரஸ்வதியும் ரிஷிபி
துடைய சாபத்தினின்றும் விடுபட்டு பிரவாகத் துடனே
ரிஷிகளால் சேவிக்கப்பட்டு அந்த இரண்டு நதிகளுடனே
சேர்ந்து கொண்டாள். அந்த மூவர்களும் எவ்விடத்தில்
சேர்ந்து கொண்டார்களோ அந்த ஸ்தலம், மனிதர்களுக்கு
முத்தியைத் தருவதான தஷிணப் பிரபாகை என்று பெயர்
பெற்றது. கங்கையானது எவ்வாறு மூன்று விதமாக
விளங்குகிறதோ அஃதேபோல் இந்த மஹாநதியும், வெள்
ளாறு இடையாகவும், சரஸ்வதி பிங்கலை யாகவும், மணி
முத்தை சுழுமுனையாகவும் இந்த மூன்றும் சேர்ந்ததும்
கும்பகம் என்று கூறுவது போல் இம்மூன்று நதிகளுங்
கூடிய இடம் கும்பகஸ்தானம் எனப் பெயர் பெறும். ஆகை
யால் இந்த ஸ்தலத்திற்குச் சமானமான ஸ்தலம் உண்டா
னதுமில்லை, உண்டாகப் போகிறதும்மில்லை.

இந்தஸ்தலத்தில் முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவன்
பரமசிவன் ஆக்கொய்யால் அதிக கோரமான தபஸ் செய்து
வெருயாகக்களைச் செய்து, சகல தேவர்களுடன் பரமசிவ
னுடைய ஆனந்த நடன தர்சனம் செய்தார் என்று வியா
சர் கூறிய. மொழிகளை நன்குணர்ந்த சுகமுனிவா யிகவும்
சந்தோஷத்துடன் ஆச்சர்யமடைந்தார். என்று சொல்லி
அவரைத் தியானித்து அவர் அனுக்கிரகத்தால் உங்களுக்கு
குச் சொன்னேன், இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறீர்
கள் என்று மகரிஷிகளை சூதர் வினாவினார்.

திருவேணிசங்கம மஹிமைச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமன் வரம்பெறு சருக்கம்.

நைமிசாரண்ய வாசிகளான மஹரிஷிகள் சூதமுனி வரைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்கள். சகலதத்துவத்தையும் அறிந்தவராயும், சகல உலகங்களை அறுக்கிக் கொடுத்த ஆசையுள்ளவராயுமிருக்கிற ஏ சூதமகா முனிவரே, மிகவும், ஆனந்தகரமாயும், பரிசுத்தமாயுமுள்ள தஷிணப் பிரயாகை என்னும் கோத்திரத்தின் நல்ல கதையைக் கேட்டு போதும் என்று திருப்தி உண்டாகவில்லை. அவ்விடத்தில் முந்தி பிரம்ம தேவர் அதிகோரமான தபஞ் செய்து சகல தேவர்களோடு பரமசிவனது ஆனந்த நிர்த்தனத்தை எப்படித் தரிசனம் செய்தார், அதை எங்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

உடனே சூதமகா முனிவரானவர் விஸ்வேஸ்வர சேத் திரமாதிய காசியில் பிரம்மஞ் ஞானியான சுகமுனிவருக்கு வியாசர் எது கூறினாரோ அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் அஃது எவ்வாறெனில், சுக முனிவர் வியாசரைப் பார்த்து ஏ வியாச குருவே என்னால் பரிசுத்தமான திருவேணிசங்கமோற்பத்தி கேட்கப் பட்டது. தேவரீரது முகாரவிந்த மதுபானஞ் செய்ததினால் போது மெய்தி திருப்தி உண்டாக வில்லை. நீர் பிரத்யக்ஷிவனுக்குத் துய்ம ரல்லவா, பிரம்மதேவர் அவ்விடத்தில் தபஸ்செய்து பரமசிவனுடைய ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசித்து எவ்வாறு இருதார்த்தராதூர் என்று கேட்டார்.

கேட்டவுடன் வியாசமஹா முனிவர் ஏ சுகமுனியே, புண்ணியமாயும், மனோம்யமாயும், ஒரு தடவை கேட்டதினால் முத்தியைத் தருகிறதாயும் உள்ள பிரம்மதேவர் கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேள், எனச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ரமணியமான கைலாச சிகரத்தில் பார்வதி, விஷ்ணு இவர்களால் பிரார்த்திக்கப் பட்டு, பரமசிவன், இவர்களுக்கு அருகில் ஆனந்த நடனஞ் செய்தார். அதைக் கேட்டு சகல உலகங்களுக்கும் பாட்டனாகிய பிரம்மதேவன் சஞ்சல சித்தனாய், விஷ்ணுவாய், பார்வதியாய், ஆனந்த நடனத்தினைச் சனத்தால் இருதார்த்தர்களென்றும் நான் வியர்த்தகனாக ஆகிவிட்டேன், என்னுடைய ஜன்மமும் வியர்த்தம், என்னுடைய ஜனங்களும் வியர்த்தமான ஆயுசை யுடையவர்கள். என்று மனசில் யோசித்து துக்கத்தை யடைந்து நானும் ஆனந்த நடனத்தைப் பார்ப்பதற்கு எம்பெருமானுடைய கைலையங்கிரியை அடைந்து நஸ்வாணப் பிராத்திக்கிறேன் என்று மனசில் நிச்சயஞ் செய்து அன்னவாகனத்திலேறிக் கொண்டு சனகாதிரிஷிக் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு தேவ கந்தர்வ கூட்டங்களால் துதி செய்யப்பட்டு, சந்தோஷத் துடன் ஆகாயமார்க்கமாய்ப் போய், வினையாட்டாக பாதி ஜாமத்துக்குள் வெகு தூரத்திலுள்ள கைலாசகிரியைப் பார்த்து ஆச்சர்ய முற்றவாய் நானுவித தாதைகளோடு கூடினதாயும், அநேகவிதமான இரத்தினங்களால் பிரகாசிக் கிறதாயும், அநேக பர்வதங்களோடும், அநேக கிழங்குகள், மிதாயும், அநேக பர்வதங்களோடும், பலவித புஷ்பங்களோடும், பழங்கள், திர்த்தங்களோடும், பலவித புஷ்பங்களோடும், பலமிருகங்களோடும், பகலிக்கூட்டங்களோடும், கடினதா யும் அநேக, தேவர்கள், பகலர்கள், ராசுகர்கள், கின்னரர், அப்ஸரஸ்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள், இவர்களால்

சேவிக்கப் பட்டதாயும், சர்வாங்கங்களில் விழுதி உத்தாள
னஞ் செய்து திரிபுண்டரம் தரித்தவர்களாயும், ருத்திரா
ஷம் தரித்தவர்களாயும், தருப்பை, மரவுரி, சடை இவைக
ளைத் தரித்தவர்களாயும் இயமம் முதலிய எட்டு அங்கங
களில் விருப்புடையவர்களாயும், சிவத் தியானம் பண்ணு
கிறவர்களாயும், சிவ பூசை செய்கிறவர்களாயும், சிவனே
பிரம்மம் என்று சொல்லுகிறவர்களாயும், ஆகாமில்லாத
வர்களாயும், மாசந்தோறும் ஆகாரம் செய்பவர்களாயும்.
இந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களாயும், ஜலத்தைச் சாப்பிடு
கிறவர்களாயும், வாயுவை உட்கொள்ளுகிறவர்களாயும்,
பிராணயாமஞ் செய்கிறவர்களாயும், பரமசிவனுடைய திரு
வடிகளில் மனத்தைச் செலுத்தினவர்களாயும், கோடி சிஷ்
யர்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற, சனற்குமாரர்,
ஜபாலி, வாமதேவர், முதலிய இருடிகளால், தினந்தோறும்,
இரவும் பகலும், சேவிக்கப் பட்டதாயும், சந்திரகார்தம்,
சூரியகார்தம், மின்னற்கொடி, இவைகளால் இரவும் பக
லும் பிரகாசிக்கிறதாயுமுள்ள கையைக்கிரியைப் பார்த்து
மனத்தினால் நமஸ்காரஞ் செய்தார்.

பிறகு பிரம்மதேவர் காலினால் அம்சத்தை நிறுத்தி
அதினின்றமிறங்கி மலைக்குள் பிரவேசித்து, மலையைப்
பார்த்து, கிருதார்த்தனுக்கிடேன் என்றெண்ணினார்.
அந்த கையைக்கிரியில் இரத்தின மமயமான ஒன்பது
பிரகாசங்களோடும், வைரேயமயமான கோபுரங்களோடு
எட்டு வாசற்படிகளோடும், பலவித சித்திரமமைந்த சுவை
களோடும், முத்து பவளம் ஆகிய இவைகளாற் செய்யப்பட்ட
மலைக் கொத்துகளோடும், சந்திரகார்தமயமான தோரணங்
களோடும், இந்திரரீல கற்கவரோடும், வெள்ளி அங்கணங்க
ளோடும், இரத்தின ஸ்தம்பம்கூடிய மண்டபங்களோடும்,

சொர்ணமயமான தெரம்பைகளோடும் மாணிக்கமயமான
கொடுங்கைகளோடும், வெண்ணைமுகத்திற்கொப்பான அனேக
மாடிகளோடு கூடினதாயும், கத்தி, தோமரம், வில், முதலிய
ஆயுதங்களைத்தரித்த அனேக காவற்காரர்களால் இரவும்
பகலும், காப்பாற்றப்பட்டதாயும், பகலில் பரமசிவன்
உத்தரவினால் சூரியனொளியால் பிரகாசிக்கிறதாயும், இரவில்,
இரத்தின திபங்களாலும், ஜோதிக்கொடிகளாலும் பிரகா
சிக்கிறதாயும், சந்தனம், அகில், பச்சைகற்பூரம் இவைக
ளால் பூசப்பட்டதாயும், அனேக அஸ்மானகிரியால்
சோபிக்கப்பட்டதாயும், வித்தியாதான், அப்ஸராஸுகள்,
கிம்புரு முதலிய அனேக பாடகர்களுடைய ஹீனாவாத்தி
யங்களால் சோபிக்கப்பட்டதாயும், மணிபத்திரன் முதலிய
பிரதமகணங்களாலும், நந்தி, பிரங்கி, முருகர், கணபதி
முதலிய துவாரபாலகர்களாலும், இன்னும் முக்கியகணங்
களாலும், சூழப்பட்டதாயும், சகல லக்ஷணங்களோடு கூடிய
கையைக்கிரியில், கோடி சூரியனுக்குச் சமானமான ஒளி
பொருந்திய இரத்தினத்தாலான விமானமத்தியில், கோடி
சந்திரனைப்போல் தோளமாயும், மாணிக்கமயமான அழகிய
சிம்மாசனத்தில் நிர்மலமான பரமசிவனது ஒளியையும்
பார்த்து ஆச்சர்ய மடைந்தார்.

பிறகு, பரமசிவனுடைய உத்தரவினால், உலகங்களைச்
சந்தோஷிக்கச் செய்கிறவரான நந்திதேஸ்வரரோடு உள்ளே
போய், பரமசிவனுடைய சமீபத்தில் வணக்கத்துடன்
அடைந்த, மிக்க மேன்மையுள்ள சபையையும், தேவாதி
தேவராயும், ஈசனாயும் உள்ள உமாபதியைப் பார்த்து ஆச்
சர்யமுற்றார்.

சர்வாங்கங்களிலும் விழுதிழுதி, நெற்றியில் திரிபுண்டா
மணிந்தவராயும், கீலகண்டராயும், முக்கண்ணராயும் நித்திய

ராயும், உபநிஷத்துக்களுக்கு விஷயராயும், சந்திரன், கங்கை, சடை, சர்ப்பம், இவைகளை முடிபின்னகண் தரித்த வராயும், கோடி சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்தவராயும், புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்தவராயும், யானைத்தோலை உத்தரீயமாக உடையவராயும், நான்கு கைகளிலும், கத்தி, சூலம், முதலிய சிரேஷ்டமான ஆயுதங்களை அணிந்தவராயும், வாக்கி, தகட்கர்களை இரண்டு குண்டலமாக வுடையவராயும், பார்வதியினால் ஆவிக்கனஞ் செய்யப்பட்ட இடது பாகத்தையுடையவராயும், இந்திரர் முதலிய திக்குப்பாலர்களாலும், யக்ஷர், ராக்ஷஸர்கள்; பன்னகர், சித்தர், சாரணர், கந்தர்வர், அப்ஸாஸுகள் இவர்களால் இரவும் பகலும் சேவிக்கப்பட்டவராயும், நித்தியானந்த சுகரூபியாயும், நித்திய கல்யாணத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், சகல உலகத்திக்கும் நாதனாயுமுள்ள மஹேஸ்வரைப் பார்த்து பிரம தேவரானவர் தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்து ஆனந்தத்தினால் மலர்ந்த கண்களுடன்கூடி, ஆனந்த பாஷ்பங்களால் இமைகள் தடுக்கப்பட்டு, கக்கதசரத்தோடு அஞ்சலிசெய்து சத்தியாதிலக்ஷணமுள்ளவராயும் பரப்பிரம்ம சொருதியாயும் வாக்குக்கு எட்டாதவராயுமிருக்கிற பரமசிவனைத் துதி செய்ய ஆரம்பித்தார்.

தேவர்களுக்கு தேவராயும் பக்தர்களுக்கு ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவராயும் சச்சிதானந்த ரூபாயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

நித்தியசுத்தராயும் சாந்தராயும் நித்தியராயும் மஹேஸ்வரராயும் சந்திரன் சூரியன் அக்கினி இவர்களை மீட்டி நிரமர்க உடையவராயும் சுகந்தருகிறவராயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

காலையங்கிரிக்கு ஈசராயும் சிம்முத்திரையுள்ள கையை யுண்டையவராயும் பிறப்பற்றவராயும் இறப்பற்றவராயும் மங்களகரமாய் மிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பரஹம்ஸசொருதியாயும் பக்தர்களுடைய உபத்தாவத்தை போக்கடிக்கிறவராயும் பராபரை என்ற சக்திகளோடு கூடினவராயும் அந்த சக்தியினால் விடப்பட்ட தேஜோ ரூபியாயுமுள்ள தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பரிபூரணராயும் பரமேஸ்வரராயும் ஆலமரத்தடியில் வசிக்கிறவராயும் உக்கிரவராயும் உக்கிரஸ்வரூபராயும் வேதங்களால் பூசிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சங்கமற்றவராயும் கைலாசநாதராயும் மலமற்றவராயும் ஆத்மஸ்வரூபராயும் பேதமல்லாதவராயும் ஆத்மாநந்தத்தை தருகிறவராயு மிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

புருஷராயும் பிராஜ்ணராயும் முப்புரத்தை தகித்தவராயும் இருதயத்தில் இருக்கிறவராயும் தத்துவரூபியாயு மிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ஐகத்ரூபியாயும் உலகத்தை அதிகிரமித்தவராயும் வியாபகராயும் ஆகாசம் முதலிய மகா தத்துவங்களுக்கு காரணராயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

அழியில்லாதவராயும், அளக்கமுடியாதவராயும் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவராயும் அகண்ட ஸ்வரூபராயும் முடிவில்லாதவராயு மிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ரோகத்தை போக்கடிக்கிறவராயும் ருத்ரரூபியாயும் ஆம்மாவினுடைய பிதியை போக்கடித்தவராயும் நல்ல சித்தமுள்ளவராயும் தன்னடிபார்களுக்கு மங்களத்தை

கொடுக்கிறவராயும் மனத்தை அதிகக்கிரமத்தவராயு மிருச் சிற தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சகல பக்தர்களுக்கு இஷ்டகாமத்தை கொடுக்கிரவ ரான வாமதேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ஈசானராயும், அகோரராயும், சத்யோஜாதராயும், அஷ்டமூர்த்தியாயும், சகலரால் சேவிக்கத்தகுந்தவராயும், தேவர்களுக்குத் தேவராயும், விருஷபத்தில் எழுந்தருளியவ ராயும், உள்ள தயாசமுத்தராரே, உமாகாந்தனே, திரிபுரங் களை எரித்த சிவனே, விஷ்ணுவால் பூசிக்கப்பெற்றவனே தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

என்று இவ்விதமாக பிரமன் பரமசிவனை யாசித்துக் கொண்டு அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்து ஒன்றுஞ் சொல்லா மல் நின்றார்.

அதன்பிறகு சத்தியாதி இலக்ஷணமுள்ள பரம சிவன் பிரசன்னராயிமதூரமாயும் கம்பிரமாயுமுள்ள திருவாக்கி னால், ஏ பிரம்மனே, நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தேவ பதம் வேண்டுமா, பிரபுத்வம் வேண்டுமா, உனக்கு இஷ்ட மானவரத்தைக் கேட்பாய் என ஆக்ஞாபித்தார்.

உடனே பிரம்மதேவர் சகல தேவர்களுக்கும், ஈசனான தேவரீர் பிரசன்னராய் இருக்கும்பொழுது கிடைக்காத வஸ்து மூவுலகில் என்ன இருக்கிறது. உம்முடைய பாத தரிசனத்தினால் எல்லாம் கிடைத்துவிட்டது. கிருதார்த்த னாகவும், தன்யனாகவும் ஆகிவிட்டேன். இஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன். தாங்கள் அனுக்கிரகஞ் செய்ய பாத் திராக இருப்பேனானால், தேவரீருடைய ஆனந்ததாண்டவ தர்சனத்தைக் காண விருப்புள்ளவனாக இருக்கிறேன், என் றும் உம்முடைய அனுக்கிரகத்தால் உலகங்களைச் சிருஷ்டிச்

சிருத்தியமும், சகல மனிதர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், பிராமகனாக இருக்கையும் அடைந்திருக்கிறேன். இந்த உயர்வையிட வேறு யாது இருக்கிறது, ஆதலால் வேறென் றிலும் விருப்பில்லை. நடனத்தைக்காணும் வரத்தை கொ ட்கவேண்டும் என்ற விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்.

இதனைத் திருச்செவியேற்ற சந்திரமௌலியானவர், ஏ பிரம்மனே, நீ நமது நடனத்தைக்காண விரும்புவாயா னால், எமக்கு எவ்வாறு காசி சேஷத்திரம் பிரியமாயிருக்கி றதோ, அவ்விதமே பிரியமான தக்ஷிணப்பிராயாகை என் னுந் திருநாமம்புனைந்த புண்ணிய ஸ்தலத்திற்கு போவாய் என்றும் திருவேணி சங்கமம் என்று மறுபெயருடைய என்றும், சகல உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்கிறதாயும், சகல தீர்த்தங்களுக்கும் ரகசியமாயும் உள்ள அத்தலத்தைப் பார்த்த ஷணத்திலேயே கோடிமகா பாதகங்கள் சூரியோ தயத்தில் இருட்டைப்போல் நாசமடையும், மேருபர்வதம், கைலயங்கிரி, பந்தரபர்வதம் இவைகள் எப்படிப் புண்ணி யத்தைத் தருகிறதோ, அவ்வாறே புண்ணியத்தைத் தரு கிறதாயும், காசி, விருத்தாசலம், சிதம்பரம், ஸ்ரீ சைலம், கோகர்ணம், இராமேஸ்வரம், இவைகள் எவ்வாறு முத்தி யமோ அவ்வாறே அத்தலங்களுக்குச் சமமானமாயும், முத்தி யைத் தருகிறதாயும், ஓர்தடவை அடைந்ததனால், மனிதர்க ளுக்கு, ஈகத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், உள்ள அப்பெரிய ஸ்தலத்திற்குச் சென்று அநேக புண்ணிய யாகங்களைச் செய் யும், யாகமுடிவில், சகல தேவர்களும் சூழ்ந்துள்ள உனக்குச் சகல சுகத்தையுங் கொடுப்பதான ஆனந்த தாண்டவத்தைக் கண்ணிப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இதனைக்கேட்ட பிரம்மதேவர், ஏ உமாகாதரே உமக் குப் பிரீதியாயுள்ள அந்த புண்ணிய ஸ்தலமானது என்னு

லறியப்படாததாக இருக்கிறது. ஆதலால், அதனடையா ளத்தையும், எவ்வாறு, தேவரீருக்குப் பிரீதியைத்தந்தது என்பதையும், சகல புண்ணிய ஸ்தலங்களைக் காட்டிலும் எவ்வாறுயர்ந்தது, என்பதையும், அடியேனுக்கு விளங்க உரைத்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

உடனே பரமசிவன் ஏ பிரம்மதேவனே மனோகரமான அந்த ஸ்தல மஹிமை யாதெனில், அந்த ஸ்தலத்தைப் பார்த்ததினால் எமக்கு மன்மதனிடத்தினின்றும் உண்டான சந்தாபம், நீங்கி அதிக சுகம் உண்டாயிற்று. ஞானசத்தி, பராசத்தியுடன் சித்தியை யடைந்தேன். வாக்குக் கெட்டாதான அந்த ஸ்தல மான்மியத்தைச் சொல்வதற்கு விஷ்ணு முதலிய சகல தேவர்களும் சக்தியற்றவ ராவார்கள். எந்த ஸ்தலத்தில் மனிதர்களுக்கு அகங்காரமானது உண்டாகாமலிருக்கிறதோ, ஞானானந்த ரஸம் உண்டாகிறதோ அப்பேர்ப்பட்டதாயும், சொளக்கியத்தைத் தருகிறதாயும், முத்தியைக் கொடுக்கிறதாயுமுள்ள கூடலையாற்றுகரைக் காட்டிலும் பூமியில் வேறு ஸ்தலம் பார்த்தது கிடையாது. கைலையங்கிரியும், மந்தர பர்வதமுங்கூட இவ்வளவு மேன்மை பொருந்தியதாக யில்லை. ஆதலால், அந்த ஸ்தலத்தின் பெருமையை விரிவாகக் கூறுகிறேன், கேட்பாபாக என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

பிரமன் வரம்பெறு சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ
ணபதி தனை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

நந்தி வரம்பெறு சருக்கம்.

பரமசிவனுனவர் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து ஏ பிரம்மனே, முன்காலத்தில், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலிய சகல தேவர்கூட்டங்களும், தாரகன், என்னும் அசுரனும், பிழக்கப்பட்டு, தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானத்தை எப்பொழுது இழந்தார்களோ, அப்பொழுதே அத் தாரகனுடைய நாசத்தைக் குறித்து, முருகக்கடவுளை உண்பெண்ணும்பொருட்டு, கைலையங்கிரிக்கு வந்தார்கள். அப்போது தாக்ஷயணியின் பிரிவினால், இரவும் பகலும், வைராக்யத்தை அடைந்து, ஆத்ம த்யானஞ்செய்து, கல்லாலின்கீழ் தக்பிணமுர்த்தி ரூபத்தையடைந்து, ஆத்மஞ் ஞானிகளான, ரிஷிகூட்டங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு, பால்யமாயும், சர்வகால சொரூபியாயும், ஏகராயும், மமதைபற்றவராயும், சார்தராயுமுள்ள, நாம், சத்தியவாதி லக்ஷணமுள்ள பிரம்ம சொரூபத்தைச் சின்முத்திரையினால் ரிஷிகளுக்கு அறிவிக்கும்பொழுது, அந்த தேவர்களெல்லாரும், மமதையின்றி இருக்கும் எம்மைப் பார்த்து, நமக்கு உதவியெய்யும் முருகக்கடவுளது பிறப்பு எவ்வாறு உண்டாகப்போகிறது என்று யோசித்துப் பின் னுள்ளதனை வாவழைத்து தேவகாரியத்தின் பொருட்டு நீ பரமசிவனிடத்திற் செல்வாய் என்று கூறி, அம்மன்மதன் தேவர்களே, பரமசிவனது சன்னதிக்கு என்னை அனுப்பா தீர்கள், அவருடைய எதிரில் போகமாட்டேன், அவரது அருகிற் செல்ல எனக்கு சக்தியுமில்லை. அவ்வாறு போலே

னாயின் உயிருட னிருக்கவுமாட்டேன், யாது காரணமென் னால், பரமசிவனுனவர், சகல வுயிர்களுக்கும் பயங்கரமான காலகூட விஷத்தையுண்டார். திரிபுரர்களும் எரிக்கப்பட்டார்கள் கெஜமுந்நாணுடைய பிராணனை போக்கினார் யமனை சம்மாரம் செய்தார் இன்னும் அவரது உத்தரவினால் வீரபத்திரரானவர் யாகமத்தியில் தக்ஷணப்பிரஜாபதியை கொன்றார் ஆதலால் பரமசிவனுக்கு சிரிது கோபம்வந்தால் இவர்களுடைய கெதிர்தான் எனக்கும் கிடைக்கும் எல்லா வற்றையும் உணர்ந்த நீங்கள் அனுப்பாதீர்கள் உங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று கூறிய மன்மதனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட சகல தேவரும் நல்ல வார்த்தை யினால் சமாதானம் செய்து எங்களுடைய காரியத்தை நீ செய்வியேயானால் உனக்கு தீர்க்காயுளும் தருகிறோம் உல கத்தில் மகா பெரியோர்கள் தங்கள் காரியத்தைக் கூடவிட்டுப் பிரோபகாரத்தில் ஆசையாயிருப்பார் என்று கேள்விப் பட்டதில்லையா ஆகையால் இரதியோடும் வசந்தனோடும் கூடி அரவிர்தம் யென்கின்ற பாணத்தினால் பூசை செய் அந்த பாணத்தினால் அடிபட்ட பரமசிவன் அம்பிகையோடும் சேர்ந்துவிடுவார் சேர்ந்தவுடன் சுப்பிரமணியர் உற்பத்தி யாவார் அவரால் தாரகன் நாசத்தை அடைவான் ஆதலால் அவ்வாறு செய்து எங்கள் பயத்தை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

உடனே மன்மதன் நடுங்கிக்கொண்டு எம்மிடம் வந்து புஷ்பபாணத்தை வேகமாகப் பிரயோகம் செய்தான். அதைப்பார்த்து கோபத்தினால் சிவந்த நெற்றிக் கண்க ளால் பார்த்தேன். பார்க்கப் பட்ட மன்மதனுடைய சரீரம் பெரிந்து சாம்பராகப் போயிற்று அப்பொழுது பெரிந்து போன மன்மதனையும் கோபத்தோடு கூடிய நம்மை

வும் பார்த்த தேவர்கள் நாலு பக்கத்திலும் ஓடினார்கள், கோபாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டும் மன்மத பாணத்தி னால் பிடிக்கப் பட்டும் இருந்த நாம் அவ்விடத்தை விட்டு கிளம்பி, அதி வேகமாக நந்தியின் மேலேறிக் கொண்டு காசி ஷேத்திரம் வந்து சில காலம் வசித்தேம் அவ்விடத் தில் அத்தாபம் நீங்காமல் போக. ஸ்ரீஸைலத்தில் சில கால மும் காளகஸ்தியில் சிலகாலமும் வசித்து வந்தோம் இன் னிடங்களிலும் அத்தாபமானது நீங்காமையால் சிதம்பரம் வந்து விருத்தாஜலத்திற்கு போகும் பாதி வழியில் மேன் மையான செளக்யத்தை அடைந்து ஆச்சர்யம் உற்றோம் ஆகையாமார்க்கமாய் போகிற எமக்கு இது வரையிலும் உண்டாகாததான ஆனந்தம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று என் மெண்ணி நோக்குமிடத்து மணிமுத்தாநதி வெள்ளாறு சரஸ்வதி ஆகிய மூன்று நதிகளும் எவ்விடத்தில் கூடியிருக் கிறதோ அந்த தீர்த்த ஜலத்தோடு கூடிய கற்று மேனியில் விசிடதால் மன்மததாபத்தினால் கிடுபட்டோம் சந்தேக மில்லை ஆகையால் எம்முடைய உத்தரவினால் இந்த தீர்த்த மானது சம்சாரதாபத்தை போக்கடிப்பது என்கிற தீர்த்தி அடையும் என்று சொல்லி ஆகாசமார்க்கத்தில் வேகமாக சென்ற நந்தியினின்றும் தீழிரங்கி மூன்று நதியும் சேர்ந்த அந்த மகா நதியின் தென்கரையில் ஞான சக்தி பராசக்தி ஆகிய இவர்களுடன் வசித்தேம். பிறகு நந்திதேவன் அந்த ஸ்தலத்தையும் ஞான சக்தி பராசக்தியுடன் கூடின நம்மை பூமித்தான், சாஸ்திர பிரகாரம் பூசைசெய்து, சரணமடைந் திருக்கைய துக்கத்தை போக்கடிக்கிறவாயும் விஷ்ணுவின் னுடைய நேத்திராவிந்தங்களினால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதகமல்ல களோடு கூடினவராயும் சகல வுயிர்களுக்கும் இன்பமளிக் கிறவாயும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களை முக்கண்

னாக உடையவரும் மகாமேருமலையை வில்லாக உடையவரும் பரமேஸ்வராயுமிருக்கிற மகேஸ்வரரை மிகவும் எளிபனாகிய நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

முல்லை மலர் சங்கு வெண்சந்தனம் இவைகளைப் போன்ற வெண்மையான விழுகியினால் அழகான சரீரமுடையவராயும் மந்தரபருவத்திலிருக்கிற முனிவர்களுடைய மனத்தையும் வெள்ளியங்கிரியையும் ஸ்தானமாகவுடையவராயும், சந்திரனை சிசில் தரித்தவராயும் இரவும் பகலும் உமாதேவியாரால் ஆலிங்கனம் செய்யப் பட்ட இடது பாகத்தையுடையவராயும் மந்தகாஸத்தையுடைய முகமலத்தையுடையவராயும் சம்சார சாகரத்தினின்றும் தாண்டச் செய்கிறவராயுமுள்ள பரமசிவனை. பரமதாசனான நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

வாஸுகியைக் குண்டலமாக தரித்தவராயும் சிரேஷ்டமான குலத்தை ஆபரணமாக. உடையவராயும் அழிவு யில்லாதவராயும் அந்தணர்கள் போல் நிர்மலமாயும் மாதாஸம் பூ கோவைப் பழம் இவற்றையொத்த அதாங்கங்களோடு கூடின வராயும் பூயிக்கு கற்பக விருஷமென்று சொல்லத்தகுந்த இரண்டு கைகளோடு கூடினவராயும் ஆச்சாரிய சிரேஷ்டராயும் இருக்கிற மகேஸ்வரரை இரவும் பகலும் நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அஷ்ட மூர்த்தியாயும் மனோக்கியமான குணத்தையுடையவராயும் மகரிஷிகளால் சேவிக்கத் தகுந்தவராயும், தனக்கு. அடையாளமான ஞானசக்தி பராசக்தியோடு விளங்குகிறவராயும் ஆயிரங்கோடி ரூபியன் போல்தேஜோ, ரூபியான மகேஸ்வரனை வணங்குகிறேன். மானச சொரூபியாயும் உபாதிபற்றவராயும் வார்த்தைகளை பிரேரணை செய்

கிறவராயும் பேச்சுக்குக் கரணராயும் பிரகிருதிக்கு அப்பாவிச் சகல சாக்ஷியாயும் தன் கருமாவை நியமனம் செய்கிறவராயும் வேதங்களுக்கு முடிவாயும் சச்சிதானந்த சொரூபராயும் இருக்கிற பரமசிவனை. அடியேனாகிய நான் இருபத்தியில் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

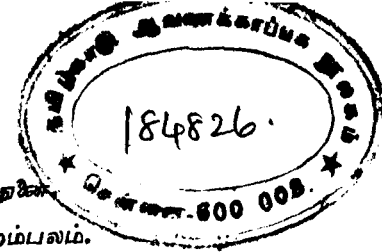
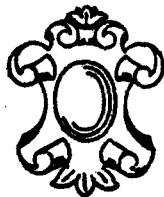
சாந்தராயும், இரண்டற்றவராயும், ஸ்வரராயும் குணமற்றவராயும் ஒங்காரத்தின் முடிவில் உண்டான நாதசொரூபத்தின் உற்பத்தியின் சொரூபராயும் ஆகாசம்போல் உள்ளும் புறமும் அமிர்தமாயும். அளக்க முடியாதவராயும், எங்கும் நிறைந்தவராயும், அண்டினவரிடத்து அன்புள்ளவராயுமுள்ள சிவனை நியானம் செய்கிறேன். என்று இவ்விதமாக தோத்திரம் செய்து நந்தி தேவர் மௌனமடைந்து சந்தோஷத்தினால் மலர்ந்த கண்களுடையவராய் மெய் மறந்து தன் டம்போல் கீழே விழுந்து வணங்கினார்.

வணங்கின நந்தி தேவரை எமது கைகளால் தூக்கி மார்பில் அணைத்து. அருகில் உட்காரவைத்து மிகுந்த அன்புடன் ஏந்திதேவா! உன்னுடைய தோத்திரத்தினால் சந்தோஷ மடைந்தோம். உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக் கேள் எனக்கூறிய அளவில் அப்பிரமதேவர் மகாபரிசுத்தமாயும் எஜமானனுக்கு சுகத்தைத் தருவதாயும் சந்தர்ப்பத்தைப் போக்கடிக்கிறதாயும் உள்ள இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்கிற மனிதர்களுக்கு இஷ்டமான வரங்களை இரண்டு சத்திகளுடன் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். புண்ணியமான இந்த திரிவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து மூன்று தாபங்களைப் போக்கடிக்கிற தேவரிடம் பூஜித்து என்னால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால் நீராப் பூஜித்து என்னால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால் அவிர்களுடைய சகல மனோகாமி செய்கிறவர்கள் யாரோ அவர்களுடைய சகல மனோகாமங்களையும் தீர்க்காயுளையும் அடையும்படி செய்யவேண்

மும் என்றும், பூமியில் சுகம் மாத்திரம் உம்மால் சொல்லப் பட்டது உம்முடைய பூசையும் என்னால் செய்யப்பட்டது. ஆகையால் அநேக வாங்களைக்கொடுப்பதோடு இந்த ஸ்தலத் திற்கு அதிகமானமியத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே ஆகட்டு மென்று அந்த ஸ்தலத் திற்கு ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்தேம். அந்த நந்தி தேவனுக் கும் அநேக வாங்களைக்கொடுத்து அவருடன் கைலாசம் வந்தேம். ஓ பிரமதேவனே ! அன்று முதற்கெண்டு அந்த ஸ்தலமானது எமக்கு மனோக்யமாயும் சம்சாரதாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாயும் ஆகியிட்டது ஆகையால் நீயும் அவ் விடம் போய் அவ்விடத்திலேயே என் பிரீதியின் பொருட்டு அநேக யாகங்களைச் செய்து அவ்விடத்திலேயே வாசம் செய் என்று உத்திரவு இட்ட சிவ பெருமானுடைய அமிர்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிரமத்தவர் சந்தோஷமடைந்த பரமசிவனை நமஸ்கரித்து அந்த ஸ்தல தீர்த்தத்தைச் சேவிப்பதற்காக புறப்பட்டார் என வியாசர் கூறினார்.

நந்தி வரம்பெறு சருக்கம்

முற்றிற்று.

கணபதி துறை
திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு திர்த்தன சருக்கம்.

அதன்மேலும் வியாசர் கூறத்தொடங்கினார். பிரம்ம தேவர் பரமசிவனைத் தியானித்தவராய் அன்னவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு சம்சாரதாபத்தைப் போக்கடிக்கிற தகலி ணப் பிரயாகையென்னும் ஷேத்திரத்தை வெகு தூரத்தில் பார்த்து நமஸ்கரித்தார். சாதுக்கனின் மனம்போன்ற நிர் மலமான அதன் பின்னர் திரிவேணி சங்கமத்தின் தீர்த்தத் தைப்பார்த்து சகல வியாதிகளாலும் கர்மங்களினாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அமிர்தமாகவும், பிராணனை இச்சிக்கிற வர்களுக்கு பிராணனாகவும் இருக்கிறதென்று எண்ணினார். வெண்ணிறமான தீர்த்தமும் மத்தியில் செம்மை நிறமான தீர்த்தமும் உடையதாக அந்த மகா நதியானது விளங்கிற்று. ஏ கருமனியே ! மூன்று தீர்த்தங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்துகொண்டதாயும் தாமரை, குவளை, ஆம்பல் நீலோற் பலம் இந்த மலர்களால் விளங்கப்பட்டதாயும் நீர்க்கோழி நீர்க்காக்கை சக்கரவாகம் ஆகிய பகலிகளால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாயும் மீன்கள் ஆமைகள் தவளைகள் இவை களுக்கு இருப்பிடமாயும் புண்ணியத்தை தருவதாயும் உள்ள இந்த தீர்த்தத்தைப் பார்த்து பிரம்மதேவா மிக சந்தோஷமடைந்தார்.

பிறகு அத்தீர்த்தத்தின் தென்கரையிலுள்ள ஆலமரத் தடியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானை த்யானம் செய்து மிகுந்த பொறுமையோடு கடியமனத்தவராய் உண

வின்றி மேன்மையான தவம்செய்தார் அதன் பின்னர் பரம சிவனைக் குறித்து யாகம்செய்து திருப்தி உண்டிபண்ணும் பொருட்டு ஒரு மாதகாலம் மிகுந்த முயற்சிபுடன் சகல முனிவர் கூட்டங்களையும் அழைத்தார் பிரம்ம தேவர்களால் அழைக்கப்பட்டவரான வசிஷ்டர் வாமதேவர் ஹிகோளர் கௌதமர் சுகர் கண்ணுவர் பராசரர் சதகௌயர் ஜாபாலி மாண்டவியர் கார்த்தியானர் தெசுஷர். அஷ்பாதர் கௌசிகர் வியாக்ருவல்கியர் பிருசங்கர் சத்தியவாதி வசுகாவ ஷேயர் அக்ஷ்டவக்ரிகர், ரோமசர், புலகர், திருது, முதலான அநேக முனிவர்களும் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மிகவும் மேன்மை தங்கிய திரிவேணி சங்கமதீர்த்தத்தில் திவ்யஸ்நானம் செய்து தூயமனத்தவராய் நந்தியம் பெருமானால் முற்காலத்தில் பூசிக்கப் பட்ட ஆலமாத்மயில் விளங்கா நின்ற பரமசிவனை நால்வகை மலர்களால் அரசு சித்தார். தவம் செய்வதற்கு ஒரு ஆஸ்ரமம் அமைத்துக் கொண்டார். பிறகு தன்னை அழைக்கப்பட்ட முனிவர்களைப் பார்த்து. ஏ, ரிஷிகளே, பரமசிவன் திருப்தியின் பொருட்டு இவ்விடத்தில் யாகம் செய்ய விரும்புகிறேன். அந்த யாகத்திற்கு நீங்கள் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட சகல முனிவர்களும் தங்கள் உத்தரவு படி உதவியாக இருக்கிறோம் என்றுரைத்தார்கள். இதனைச் திருச் செவி மடுத்த பிரம்ம தேவர் விஸ்வகருமாவை வரழைத்து அஷ்டாவக்ரகர் உத்தரவுபடி யாகஞ் செய்வதற்கு யாகசாலையை ஒன்று நிர்மானம் செய்யும்படி கட்டளை யிட்டார்.

உடனே விஸ்வகர்மா அக்ஷ்டாவக்ரகர் திருவுளப்படி யாகத்திற்கு வேண்டிய வஸ்திரம் ஆபரணம் அரசு கருந்

காலி முதலிய எல்லாவித பொருள்களும் யாகசாலையும், ஜனங்கள் வசிப்பதற்கு அநேக இடங்களையும் முனிவர் குழாங்கள் தங்குவதற்கு அநேக ஆசிரமங்களும் கருங்காலி சுதகவிருட்சம் முதலியவைகளால் செய்த யூபஸ் தம்பங்களுந், இன்னும் அநேக விசித்திரமான பாத்திரங்களும் நிர்மாணம் செய்தான். முனிசிரேஷ்டர்கள் விஸ்வகர்மாவின் செயல்பட்ட பொருள்களினால் மிகவும் மேன்மையாக விளங்கினார்கள். பிரம்ம தேவர் அநேக விதமான சித்திரான வகைகளும் பலவிதமான பக்ஷணங்கள் பாயசம் துக்கையல் முதலிய பதார்த்தங்கள் மிகவும் ருசி உடையதாய் செய்ய வேண்டும் என்று காமதேனுவை அழைத்து ஆக்கை செய்தார். அதன் பிறகு இந்திரர் முதலிய லோக பாலகர்கள், பதினொரு ருத்திரர்கள் அஷ்ட வசுக்கள் பன்னிரண்டு சூரியர்கள் விசுதேவர்கள் மருத்தகணங்கள் வித்யாதாரர்கள் கின்னரர்கள் சித்தசாரண பன்னகர்கள் இவர்களைத் தியானத்தினால் வரவழைத்தார். வந்த சகல தேவர்களுக்கும் அவரவர்கள் பெருமைக்குத் தகுந்த ஆசனம் முதலிய வற்சையும் மதுவர்க்கதையும் கொடுத்து உபசரித்தார். பிறகு பிரம்மதேவர் யாகத்தில் கணபதி, முருகர், அம்பிகை இவர்களைப் பூஜித்து சகல தேவர்களால் அழிக்கப்பட்டு சரஸ்வதி யுடனே யாகதிகை பெற்றார்.

மேற்கூறிய யாகத்தில் அஷ்டாவக்ரக முனிவர் பிரம்மாவாகவும் கௌக்ஷிதகர் உத்தரவாகவும் வாகவும் ரோமசர் அத்து வாயுவாகவும் வசிஷ்டர் ஹோதா வாகவும் அகஸ்த்தியர் உப திருஷ்டயாகவும் எஜமானாகிய பிரம்மதேவர் ருத்விக்கனோடு பரமசிவனைத்துதிசெய்து சகல தேவர்களுக்கும் அக்ஷி முகமாக அவிர்ப்பாகம் கொடுத்தார். இந்திரர் முதலிய சகல தேவர்களும் அந்த அவிர்ப்பாகத்தை அடைந்ததி

னல் மிகவும் திருப்தியுடன் விளங்கினார்கள். சகல ரிஷி களுட்பிரம்மதேவரால் பூஜிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு பிரம்ம தேவர் அநேக யாகங்களைச் செய்தார்கள். கடைசியாக பாசு பதம் என்கிற யாகத்தை பன்னிரண்டு வருடகாலம் மிகுந்த அன்புடன் செய்தார். ரிஷிகளுக்கு அன்னம் ஆடை ஆபா ணம் முதலிய அநேக விதமான இரத்தினங்கள் அநேக பசுக் கள் இவைகளை கொடுத்தார். மற்றயோர்களுக்கும் சிவப்பிர சாதத்தை மேற் கூறிப்படியே கொடுத்தார். இவ்வாறு கொடுத்துயாக முடிவில் (அவபிரத ஸ்நானம்) செய்கிற போது தேவ தூந்துபி வாத்தியத்துடன் ஆகாயத்தில் ஒரு பெரிய சப்தம் உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்ட பிரம்மதேவர் பரமசிவனை தியானித்துக்கொண்டு சகல ரிஷிகளோடும் ஸ்நானம் செய்து சீக்கிரமாய் யாக சாலைக்கு வந்து அஞ்சிவி பந்தனம் செய்து ஆகாயத்தின்கண் சகலதேவர்கள் சூழ் ரிஷிப வாகனத்தின்கண் உமையொருபகாராய் விளங்கு கின்ற பரமசிவனைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கையில், சந்திர மௌலியாயும் நீலகண்டராயும் விருப்பமானகண்களை உடை யவராயும் சச்சிதானந்தசுரூபராயும் கருணையங் கடலாயும் பசுபதியாயும் பிரத்தியக்ஷமாய் சம்சாரபந்தத்தை நிவர்த்தி செய்கிறவராயும் எல்லாம் அறிந்தவராயும் மகேஸ்வரராயும் உள்ள பரமசிவன்தருமமே உருவமான இடபவாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரர் முதலிய சகல தேவர்களாலும் உபாசிக்கப்பட்டு யாகத்தினால் திருப்தி அடைந்து அம்பிகை யுடனே பிரதம கணங்களும் சூழ் பிரம்மதேவன் அருகில் அவிர்ப்ப வித்தார்.

சகல தேவர்களும் சந்தோஷத்துடன் ஜெய விஜயீபவ என்றும் சகல முனிவர்களும் ஜெயஜெய வென்றும் சொன் னார்கள் பிரம்மதேவரும் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் ஜெயவிஜ யீபவ என்று மிகுந்த ஒலி கேட்கும்படி கூறினார். அநேகந்

தடவை நமஸ்காரம் செய்தார். மற்றய தேவர்களும் ரிஷி களும் ஆனந்த பாஷ்பத்தோடு கூடிய கண்களை உடையவராய் நமஸ்காரம் செய்தார்கள் பரமசிவனை சொரண மயமான சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளி வித்து அர்க்கியம் கொடுத்து விதிப்படி பூஜை செய்தார். அப்படியே சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்து பிரம்மதேவருடன் சேர்ந்திருந்தார் கள் பிரம்மதேவர் மறுபடியும் சிவபெருமானுடைய பாத கம லங்களை பூஜை செய்து நமஸ்காரம் செய்தார் வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவரான உமை யொருபாகர் திருவுள மிரங்கி பிரம்மதேவரைப் பார்த்து கம்பிரமாய் ஓ. பிரம்ம தேவனே! உன்யாகத்தினாலும் பக்தியுடன் கூடின பூஜை யினாலும் மிகுந்த தவத்தினாலும் மிகுந்த திருப்தி அடைந் தேன். இஷ்டமான வரங்களைக் கேட்பாயாக என்று கூறி யருளினார்.

எம்பெருமானுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட, பிரம்ம தேவர் சந்தோஷமுள்ள மனத்தவராய் கருணா நிதியே கயிலையில்கிரியில் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி ஆனந்த தாண்டவத்தைத்தெரிசிக்க விரும்புகிறேன் ஆதலால் தேவரீர் ஆனந்த தாண்டவம் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த் தித்தார் இதனைச் திருச்செவியேற்ற பரமசிவன் ஆனந்த தாண்டவம் செய்வதாகத் திருவாய் மலர்ந்தார் இதனைக் கேட்ட, சகலதேவ ரிஷிகளும் ஜெயஜெய வென்று கூறி புஷ்பமழை பெய்தார்கள் சிலமுனிவர்கள் தோத்திரம் செய் தார். சில ரிஷிகள் நிர்த்தனம் செய்தார்கள் சிலர் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆலிங்கனம் செய்தார்கள். சிலர் பரமானந்தத்தை அடைந்தார்கள். தேவலோகத்தில் நின்றும் இந்திரன் புஷ்ப மழை பெய்தான். அநேக ரிஷிகள் நேத்திரா னந்தத்தை அடைந்து சாமகானம் செய்தார் பூமியில் சகல தேவர்களும்

ஆந்த நாண்டவத்தை தரிசிக்க ஆவலுடைபவராய் நிர்த
தனம் செய்வதில் மிகவும் வல்லமை பொருந்திய, கந்தர்வ
அப்ஸரஸ் கூட்டங்களுடன் கூடிக்கொண்டு பேரிமிருதங்கம்
படகம், கொம்பு, காகளம், உடுக்கு, வீணை, புல்லாங்குழல்
முதலிய அநேக வாத்தியங்களுடன் ஆரவாரம் செய்தார்கள்
இவ்வாறிருக்கும்பொழுது திருமாலானவரவைகுண்டத்தினி
ன்றும் புறப்பட்டவராய் கெருடவாகனத்திலேறிக்கொண்டு
தேவரிஷிகளின் மத்தியிலிருக்கும் பாமசிவனை நமஸ்காரம்
செய்து பிரம்மதேவருகில் அமர்ந்தார். பிரம்ம விஷ்ணுமுத
லிய தேவர்களே யன்றி அஷ்டாங்கிர முதலிய ரிஷிகளும்
நிர்த்தனம் செய்யவேண்டு மென்று பரமசிவனிடத்தில்
பிரார்த்தித்தார்கள். அவர்களால் பிரார்த்திக்கப் பட்ட
சிவபெருமான் ஞானந்த பரிபூரணராய் இடங்கால் சீம
வன்றியும் வலது பாதத்தை தூக்கிக்கொண்டும் இடது
கையில் அக்கினியும் வலது கையில் உடுக்கையும் தரித்துக்
கொண்டும் வேதங்களால் புராதனர் என்று நினைவிக்கப்
பட்டவராய் திரிபுராரியாய் திரிலோகப் பிராசராய் உலகத்
தரால் இச்சிக்கப் பட்டவராய் உமையொருபாகனும், தன்
அடியவர்களைய சாதகபக்ஷிகளுக்கு அருணமுகிலாய்
விபூதி அணிந்தவராய் மோக்ஷதா தாவாய் அக்ஷ மூர்த்தி
யாய் அதற்கு அப்பாற்பட்ட மேனியராய் அஞ்ஞான இருளை
அகற்றப்பவராய் இஷ்ட சித்திகளை தருபவராய் பிரமதேவர்
இருதயத்தில் மகிஷியை விளைவிப்பவராய் குபேரமித்திரராய்
விளங்கும் சிவ பிரான் திமி திமி தை தை என்கிற சொற்
களுக்கியைப் பிரம்மதேவரது யாகத்தில் நிர்த்தனம் செய்த
ருளினார்.

அதன் பின்னர் நிர்த்தனம் செய்யும் பரமசிவனைப்
பார்த்து. திருமாலானவர் பிரமன் முதலிய ஏ தேவர்களே

சிவ பெருமானுடைய சரண கமலத்தை வணங்கினவர்கள்
முத்தியையடைவது திண்ணம். ஆதலால் நீங்கள் வணங்குந்
கள் என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட பிரம்மேந்திராதி
தேவர்கள் அவ்வாறே வணங்கினார்கள். பிரமதேவர் நிர்மல
சித்தராய் தேவ தேவராயும் திருவருட்செல்வத்தைப்புடைய
வராயும் விளங்கும் எம்பெருமானே தேவரீரின் பொருட்டு
நமஸ்காரம்.

உலககாரணராய் சங்காரராய் பஞ்சபூதஸ்ருபியாய்
சூக்ஷ்மரூபியாய் சிதேந்திரியராய் ஆத்மரூபியாய் கால
காலரூப் ஜடாதாரியாய் சந்திரசூடராய் விளங்குகின்ற
தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

குணரகிதராய் குணரூபியாய் வியாபகராய் விளங்கும்
தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சகல பூதசாக்ஷியாய் சத்தியஞானந்தராய் சர்வாத்ம
சைதன்னியராய் உபநிஷத்துக்களால் சகல தேவஸ்ருபி
யென்று துதிக்கப்படுபவராய் ஓங்காரப் பொருளாய் சர்வ
சங்காரராய் திருமூர்த்தி வடிவினராய் ஒலிவடிவினராய்
வேதங்களாலறியப் படாதவராய் விளங்கும் தேவரீரின்
பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தேவரீரேயன்றி யாதொருபொருளும் உலகத்திலில்லா
தால் அப்பொருளும் தேவரீர்தான் என்று துதி செய்தார்
பிறகு விஷ்ணுவும் மற்றைய தேவர்களும் ஸ்தோத்திரம்
செய்தார்கள்.

இவ்வாறு சகல தேவர்களும் நிர்த்தன வல்லபேஸ்
வரை துதிசெய்து வாய்புதைத்து அவரருகில் நின்றார்கள்
அந்தேவர்களை நோக்கி கம்பிரமாக ஏ
தேவர்களே! ஏ ரிஷிசிரஷ்டர்களே! ஏ பிரமதேவரே! உங்க

னாக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும் என்றும், பிரமதேவரை பார்த்து உம்முடைய தவத்தினாலும் உயர்ந்த பக்தியினாலும் அநேக யாகங்களினாலும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களினாலும் உமையோடு மனமகிழ்ச்சியடைந்தோம் உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்வாயாக என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். உடனே பிரம்மதேவர் எம்பெருமானே அடியேன் கிருகார்த்தனாகிவிட்டேன் என்று மும்முறை விண்ணப்பம்செய்து தேவரீருக்கு நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரர் என்னும் நாமம் எப்பொழுதும் விளங்கவேண்டும். இந்த ஸ்தலத்திற்கு அதிக மகுத்துவத்தை உண்பெண்ணவேண்டும் என்றும் உலோகோபகாரியான பிரமதேவர் பிரார்த்தித்தார். அதைக்கேட்ட பரமசிவன் பிரமனே நீ என் திக்கான ஈசான்யதிக்கில் வசிப்பாய் இந்த புண்ணிய ஸ்தலத்தில் உன்னால் செய்யப்பட்ட யாக குண்டமானது பிரம்ம தீர்த்தமென்கிற நாமத்தை அடையட்டும் திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்திலும், பிரம்ம தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்து ஞானசக்தி பராசக்தியுடன் கூடிய நிர்த்த வல்லபர் என்ற பெயருள்ள எம்மைத் தெரிசிக்கிறவர்கள் இம்மையில் சகல இன்பங்களையும்டைந்து முடிவில் மோகஸ்த்தையும் அடைவார்கள் என்று வரத்தைக் கொடுத்தருளினார்.

பின்னர் விஷ்ணுவை நோக்கி ஏ விஷ்ணுவே! உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்பாய் என்று உத்தரவிட அதனைக் கேட்ட விஷ்ணு ஏ தேவ தேவரே! பிரமாவினால் எந்த வரம் கேட்கப்பட்டதோ அந்த வரமே அடியேனுக்கும் மற்ற இந்திராதி தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் விரும்பத்தக்க வரம். இதுவேயாகும் என்று கூறினார். உடனே பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களே முனிவர்களே இவ்விடத்தில் உமையோடு கூடி உலகங்களை அதுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு வசிக்கிறோம். ஆதலால் இத்தலத்தை விட வேரொரு புண்ணியஸ்தலம் உலகெங்குமில்லை பிரமா

வினாலும், விஷ்ணுவினாலும் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்கள் சகல சாஸ்திரங்களின் பொருளுள்ளனவாயும் எமக்கு மிகப் பிரீதியாய் பிருக்கின்றன. ஆதலால் இரண்டு தோத்திரங்களையும் படிக்கிறவர்கள் அதனைக் கேட்டவர்கள் சகல போகங்களையும் அடைந்து நன்மார்க்கத்தை அடைவர். ஏ! தேவர்களே மானஸ ஸரஸ் விரஜாத்ரி கங்கை திருவேணி சங்கமம் எவ்வாறு மேன்மையுற்றனவோ அவ்வாறே பிரம்ம குண்டமும் மேன்மையாயும் மனிதர்களுக்கு புத்தியையும் முத்தியையும் கொடுக்கும் என்றும் இப் பிரம்ம குண்டத்தில் எவர்கள் யாகம் செய்கிறார்களா அவர்கள் சாஸ்திரமான முத்தியை யடைவார்கள் என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளி ஆஸ்மாத்தடியின் கண் விளங்கானின்ற சிவலிங்கத்திலேயே அந்தரத் தாவ மடைந்தார். அகன் பிறகு பிரமதேவரிடம் உத்தரவு பெற்று தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தங்கள் பேரால் தீர்த்தங்களை நிர்மாணம் செய்து அந்தந்தத் தீர்த்தக் கரைகளில் சிவலிங்க ஸ்தாபனம் செய்து பூசித்து இத்திருவேணிசங்கம ஸ்தலமானது மூவுலகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்று மகா பரிசுத்தமாய் விளங்குவதென்று சகமுனிவர் ரைப் பார்த்து வியாசமுனிவர் கூறியவுடன் சகமுனிவர் வியாசரை நோக்கி குருவே இத் திருவேணி சங்கமத்தின் மகிமையைக் கேட்டு மனம் நிர்மலமாய் பாமானந்தமுடைய தாய் பிருக்கிறதென்று கூறி இருதயத்தில் நிர்த்தன வல்லபேசரை தியானித்து வணங்கினார். பின்னர் தமது குருவி னிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு அந்த திருவேணி சங்கம ஷேத்திரத்தை தெரிசிக்கப்பெறப்பட்டார் திருவேணி சங்கமத்தை அடைந்து தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து சிவபெருமானை தெரிசித்து பிரமதேவர் உத்தரவினால் வியாசமும் அங்கேயே வசித்தார். சகல முனிவர்களும் வியாசமும் பூசித்து தத்தம் இடங்களை அடைந்தார்கள் வியாசமும் முனிவரும் அந்த தக்ஷிணப்பிரயாகை ஷேத்திரத்தை அடைந்தார்.

கணபதி துணை.

அகஸ்தியர் வரம்பெறும் சருக்கம்.

ஏ முனிவர்களே ! இரகசிய மான ஸ்தலமகிமை கொஞ் சமிருக்கிறது அது மிகவும் மறைத்து வைக்கத் தகாதது அதைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், அகஸ்திய முனிவர் மனைவி விகாரத்தினால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டு இந்த ஷேத் திரம் வந்திருந்து நிர்த்தவல்லபரின் கிருபையினால் சகல இன்பமும் மிகுந்த கீர்த்தியும் அடைந்தாரென்று கூற முனி வர்கள் அகஸ்திய முனிவருக்கு விரகதாபம் எவ்வாறு உண் டாயிற்று அவர் அதினின்றும் எப்படி விடுபட்டார். இவற் றையெல்லாம் அடியேங்கட்கு விரிவாய் சொல்லியருளும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள் அதைக் கேட்ட சுகமுனிவர் களே மனிதர்களுக்கு புத்தி முக்தியைத் தருவதான அகஸ் திய முனிவரின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங் கள் முன்னொரு காலத்தில் அகஸ்த்திமுனிவர் சிவபெரு மான் கட்டளைப்படி தன் மனைவியோடு தென்றிசை நோக்கி புறப்பட்டு சிவபிரான் திருவருளால் விந்தியமலையை பூமியில் அடக்கி சிவ பெருமானை இருதயத்தில் தியானித்து சக்கிய பர்வதம் போய் அப்பர்வதத்திலிருக்கிற சகல முனி வர்களால் பூசிக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் மனைவியுடன் கூடி தவஞ் செய்து கொண்டு வசித்தார் திருகாலஸ்நானம் செய்து பஞ்சாஷ்டாசெபம் செய்து முனிவர்களோடுகூட அந்த சக்கிய மலையிலே வசித்து வருகையில் அவர் துவா ராவாக அநேக காரணத்தினால் லோபாமுத்திரையானவள் கதி ருபத்தை யடைந்து கவேர மகாராஜாவின் பெண்ணாக

ஆளுள் அப்பொழுது அகஸ்திய முனிவர் தன் மனைவியைப் பார்த்து நீ என்னை விட்டு பிரிந்து செல்வது உசிதமில்லை எதனால் என்னை விட்டு பிரிகிறாய் என்று கூறி வருந்தினார் அப்பொழுது லோபாமுத்திரையானவள் அகஸ்திய முனி வர் கண்களுக்கு தோற்றமல் மறைந்து பிரமதேவரின் வாக்கியத்தை நினைத்து வேகத்துடன் சமுத்திர சங்கமம் ஆளுள் அகஸ்தியமுனிவர் மனைவியின் பிரிவாற்றால் மிகமோகத்தை உடையவராய் அவளுடன் துடர்ந்து புலம்பிக் கொண்டு சென்றார் அவர் பல விடங்களிலும் திரிந்து தெய்வாதீன மாக வெகு தூரத்திலிருந்து கூடலையாற்றாரை பார்த்த அந்த கஷ்டனத்திலேயே மோகத்தினின்றும் நீங்கி ஆச்சர் யமடைந்து இவ்விடத்தில் எனது மோகந் தெனிய என்ன காரணம் ஏற்பட்டது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் சிவபிரான் ஏ, அகஸ்தியனே ! நீ இதற்கு முன்று யோசனை தூரத்தில் இருக்கிற திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்தை தெரிசித்ததால் உனக்கு அற்பமோக நீக்கம் உண்டாயிற்று. நாம் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஞானசக்தி பராசக்தி என்னும் இரண்டு சக்திகளோடும் விளங்குகிறோம். அந்த க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தாயானால் உன் மோகம் முற்றும் ஒழியும் ஆகையால் விரைவில் அங்கு போய் திருவேணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நம்மைத் தெரிசித்து உனக்கு இஷ்டமான வரங்களை பெறக் கடவாய் யென்று ஆகாய வாணியாய் கூறி அருளினார். அதைக் கேட்ட அகஸ்திய முனிவர் மிகவும் பக்தி உடையவராய் ஆந்தராவசராய் இந்த ஸ்தலத்தை அடைய மிகப் பிழை முடையவராய் அங்கு நின்று கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் சென்று திருவேணிசங்கமக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து கிழக்கிழக்கியோடு திருவேணிதீர்த்தத்திலும் பிரம தீர்த்தத்திலும் சங்கர்ப்பம் செய்து ஸ்நானம் பண்ணி நித்திய கர்மம்

முடித்து பிதர்த்தர்ப்பணம் செய்து பின்னர் ஞானசக்திபரா சக்தி சமேத நிருத்தவல்லபர் பென்றும் நாமத்தை உடைய மகாலிங்கத்தை தெரிசித்து விதிப்பிரகாரம் பக்தியோடு பூசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்வாராயினர்.

பிரணவ சொருபியாய் ஞானானந்த உருவாய் ஞான போதகராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம் விகற்பமில்லாதவராய் நித்தியராய் சங்கமற்றவராய் தன் இரண்டு சக்தியினால் படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றைச் செய்கிறவராய் விளங்குகிற தேவரீர் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

வேதங்களால் அறிபவராய் வேதார்த்த சொருபியாய் வேதங்களின் முதல் முடிவு என்னும் ஸ்தானத்தில் வசிப்பவராய் தாரக சொருபியாய் அழிவு அற்றவராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பஞ்சகிர்த்தியம் புரிபவராய் உலக வடிவனராய் அக்டமூர்த்தியாய் திக்குப் பாலகர்களாய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

மனம் வாக்குக்கு எட்டாதவராய் சகல ஜ்ஞம் சொருபியாய் தத்துவதீதராய் பூமி முதல் ஆகாசபரியந்தம் உள்ளும் புறமும் வியாபகராய் தத்துவ மகி முதலியவாக்குக் களுக்கு லெக்ஷியார்த்தராய் அதீதராய் அந்த வாக்கியத் தினால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டவராய் விளங்குகிற தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சின் முத்திரையினால் திரிபதார்த்த லெக்ஷணத்தை விளங்குபவராய் லெக்ஷண தீதராய் ஈசானம் தத் புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சக்தியோசாதம் என்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவராய் இருக்கிற தேவரீர் பொருட்டு நமஸ்காரம் என்று அகஸ்தித்தியர் துதி செய்தார்.

பின்னர் அகஸ்திப முனிவர் சிவபெருமான அடிக்கடி வணங்கி பாதிக்கண் முடினவராய் தியாகம் செய்து கொண்டிருந்தார் அப்போது அவரால் தியானிக்கப் பட்ட எம்பெருமான் உமாசமேதராய் அவருக்கு காட்சிகொடுத்து அகஸ்தியனே உன்னுகடைய ஸ்துதியினால் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தோம் உனக்கு இஷ்டமான வரங்களை கேட்கக் கூடவாயென்று கட்டளை இட்டருளினார் உடனே அகஸ்திய முனிவர் எம்பெருமானே. வணங்கி தேவரீரது கிருபையினால் அடியேன் கிருதார்த்தனாகி விட்டேன் என்று மும் முறைபுறி தேவரீரின் ஆக்ஷேபின்படி இந்த ஸ்தலத்தை அடைந்து தேவரீரை பூஜித்து தேவரீரது திருக்கோலத்தை தெரிசித்து தேவரீரது கிருபையால் விரகதாபத்தினின்று நீங்கினவனாய் முக்திசித்திப்பதற்கும் உரியவனாகி விட்டேன் இதைக் காட்டிலும் அடியேன் பிறத்தக்க பேறு உன்றில்லை. ஆயினும் தேவரீர் அடியேனுக்கு ஒரு வரம் தந்தருளல் வேண்டும். தேவரீர் அதுயாதெனில் முன்னொரு காலத்தில் அடியேனுக்கு உபதேசித்த தமிழ் பாஷையானது பூமியில் விருத்தியாகவேண்டும். தேவரீருடைய பாத கமலத்தில் எனக்குண்டான பக்தி அழியாமலிருக்க வேண்டும். இவற்றை அடியேனுக்கு திருவுள்ள மகிஷி யுடன் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார் எம்பெருமான் இவரை நோக்கி அகஸ்திபரே, நாம் உனக்கு முன் உபதேசித்த அந்த தமிழ் பாஷையை உலகத்தில் விருத்தி செய்ய நமக்கும் பிரியம் உண்டு ஆகையினால் தமிழ் பாஷை விருத்தி யடையவும் உனக்கு நம்மிடத்திலுண்டான பக்தி அழியாமலிருக்கவும் வரம் தந்தோம் அன்றியும் நாமும் பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகரும் சரூபத்தை யடைந்து உனக்கு உபதேசித்த தமிழ் பாஷையை விருத்தி செய்கிறோம் இவ்வுலகத்தில் சகல புரா

ணங்களையும் பிரபந்த வடிவமாகச் செய்து வீர்த்தியாக்து
வோம் என்றநுளி பின்னர் நமக்கு பிரீதியாக உன்னால்
செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரங்களை எவர்கள் படிக்கிறார்
களோ அவர்களுக்கு சகல இன்பங்களையும் தருவோம்
இந்த ஸ்தோத்திரங்களை திரிகாலங்களிலாவது ஏக காலத்
திலாவது நம்முடைய பூஜா முடிவில் நித்தியம் எவன் பாரா
யணம் செய்கிறானோ அவன் சம்சார சாகரத்தினின்றும்
முக்திக் கரையை அடைவான் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அந்
தணர் முதலிய எவ்வாணத்தவரும் படிக்கலாம் அங்கனம்
படிப்பவர்கள் சர்வ சாஸ்திரங்களும் கரை கண்டவர்களாய்
மிஞ்ந்த புகழ்ச்சியை யடைந்து புத்திர பெளத்திரர்களோடு
குழப்பட்டு முக்தியை அடைவார்கள் என்று அருளிச்
செய்து எம்பெருமான் அந்தர்த்தான மாயினார். அகஸ்திய
முனிவரும் சிவபெருமானை தியானம் செய்துகொண்டு ஒரு
வருட்காலம் அந்த ஸ்தலத்தில் வாசம் செய்து பிறகு தன்
ஸ்தானத்தை யடைந்து மகேந்தர பர்வதத்திற்குப் போய்
அங்குள்ள தன் சிஷ்யர்களுக்கு தமிழ் பாஷையை கற்பித்து
வசித்து வந்தார். அது முதல் தமிழ் பாஷை திராவிட
தேசங்களில்பரமசிவன் வரத்தினால் விருத்தியாகி விளங்கிற்று
இந்தரசிய மான விஷயத்தை உங்களுக்கு இன்று வெளிப்
படுத்தி கூறினேன். என்று சூத முனிவர் கூறினார்.

அகஸ்தியர் வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

கார்த்தியாயனர் வரம்பெருசருக்கம்

சௌனகாதி முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி
தேவரீரால் அடியேங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட திருக்கூடலை
பாற்றாரின் நீளமும் அகலமும் எவ்வளவு தூரயோசனை
உடையன அதற்கு நாலுபக்கத்திலும் உள்ள ஷேத்திரங்
கள் எவை இவை முழுமையும் தேவரீரால் கேட்க விரும்பு
கிறோம். அடியேங்களுக்குச் சொல்லியருளும் என்று
பிரார்த்தித்தார்கள்.

சூதமுனிவர் சௌனகாதி முனிவர்களை நோக்கி முனி
வர்களே சிவபெருமானால் பிரமதேவருக்கு உபதேசிக்கப்
பட்ட இந்த ஸ்தலத்தினெல்லாம் நிர்ணயத்தை சொல்லுகி
றேன் சாவதானமான மனதுடன் கேளுங்கள். முன்
னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் பிரமதேவரை நோக்கி
பிரமனே இந்த திருக்கூடலையாற்றார் ஸ்தலத்தின் நீளம்
மூன்று யோசனை அகலம் மூன்று யோசனை உள்
ளனவென்று அறிவாய். இத்தலத்திற்குக் கிழக்கில் சிதம்
பாடுஷத்திரமும் மேற்கில் விருத்தாசலமும் வடக்கில்
கோபர்வதமும் தெற்கில் துவாரகையும் இருக்கின்றன.
இந்த ஷேத்திரத்தின் எல்லை எதுவரை யிவிருக்கிறதோ
அதுவரையிலுள்ள பூமியானது அதிக புண்ணியத்தைத்
தருமென்று சொல்லப்பட்ட ஷேத்திர நிச்சயத்தை நானும்
உங்களுக்குச் சொன்னேன்.

அந்த ஸ்தலத்தில் கார்த்தியாயன முனிவர் அதிக தபம்
செய்து இலக்குமியைப் பெண்ணாக பெற்று விஷ்ணுவுக்குப்
பாணிக்கிரகணம் செய்துகொடுத்தார். இன்னும் போதா
யணர் முதலிய பல முனிவர்கள் தவஞ்செய்து இஷ்டசித்தி
யை அடைந்தார்கள் என்று கூறிய சூதமுனிவரைப்
பார்த்து முனிவர்கள் சூதமுனிவரே! கார்த்தியாயனர் எவ
ருடைய புத்திரர் எவவிதமான தவஞ்செய்து லக்ஷ்மியை
பெண்ணாகப்பெற்று விஷ்ணுவுக்கு பாணிக்கிரகணம் எவ்வி
தம் செய்து கொடுத்தார் இவற்றை விஸ்தாரமாக சொல்லி
யருளுமென்று கேட்டார்கள்.

அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார். முன்
னொருகாலத்தில் கத்தியமுனிவருக்குப்பிள்ளையான கார்த்தி
யாயனர் போதாயன முனிவருக்கு சிஷ்யராக இருந்து
வித்யாபியாசம் செய்து சகல சிஷ்யர்களாகிய சகபாடிக
ளுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தார். ஒருசமயத்தில் அந்த
கார்த்தியாயன முனிவர் குருவாகிய போதாயன முனிவரு
டைய உத்திரவைக் கேட்காமல் போனதால் ஏ கார்த்தியா
யன முனிவனை என்னிடத்தினின்று நீ எந்த வித்தையை
பெற்றீர் என்று அந்த வித்தையானது என் உத்
திரைக்கு உன் இருதயத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பி

போகட்டும் என்று கோபத்தினால் சாபம் செய்தார். உடனே அந்த வித்தையானது கார்த்தியாயனர் முகத்தினின்றும் வெண்க்கினம்பி போய்விட்டது. அப்போது கார்த்தியாயன முனிவர் வித்தையை இழந்து வெகு சிரமத்துடன் சூரியனிடத்தினின்றும் வித்தியாபி யாசம்செய்து கண்ணுவர் ஜாகைக்குப் பிரவர்த்தகராயிருந்தார். அந்த முனிவர் ஒருசமயத்தில் தவஞ்செய்வதற்குத் திருவேணிசங்கமக்ஷேத்திரம் வந்து அவ்விடத்தில் பிராதகாலத்தில் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக ஸ்நானம் செய்தார். அப்பொழுது நதியைத் தனக்குபின்னும் சூரியனைத் தனக்கு முன்னும் வைத்து ஸ்நானம் செய்கிற கார்த்தியாயன முனிவரைப் பார்த்து அவ்விடத்திலிருக்கிற முனிவரெல்லோரும் ஏன் இப்படி ஸ்நானம் செய்கிறீர் என்று கேட்டார்கள். அதைக்கேட்டு கார்த்தியாயன முனிவர் எனக்கு தினகரே குருசமஸ்தபமும் தினகரேயாவார். ஆகையால் தினகரருக்கு எதிரில் ஸ்நானம் செய்யப்போகிறேன். அவர்களுக்கு விடை கூறி தன்னுடைய லக்ஷணத்தையறிந்து திருவேணியை நோக்கி ஏ திருவேணி நீ கிழக்குமுகமாய் பிரவகிக்கிறவளாயும் பூலோகத்தில் பரிசுத்தம் செய்கிறவளாயும் பக்தர்களுக்கு இஷ்டத்தை கொடுக்கிறவளாயும் சகல பாபங்களைப் போக்குகிறவளாயும் மும்மார்க்கத்தை யடைந்து மனிதர்களுக்கு மோகூத்தைக் கொடுப்பவளாயும் இருப்பாயேயானால் நான் குரு சாபத்தினின்றும் பயந்து துக்கத்தையடைந்து உன்னை சாணமாக அடைந்தேன். உன்னுடையபுண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்தமாதிரித்தில் இந்தகுருசாபத்தினின்றும் விடுபட்டேனேயானால் எனக்கு குறுக்காக போகிற ஜலத்தோடு மேற்குமுகமாய் பிரவகிப்பாயாக என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது அத்திருவேணி அவ்வாறே பிரவகித்தது. கார்த்தியாயன முனிவர் நதிக்கும் சூரியனுக்கும் எதிர்முகமாயிருந்து திருவேணியையும் சூரியனையும் தியானம்செய்து அவர்களைப்பார்த்து ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஜலத்திலிருந்துகொண்டே ஸ்நானம் செய்தார். அதன்பின்னர் சகல முனிவர்களும் அவ்வாச்சரியத்தை நோக்கி அவர் தியானனிஷ்டையும் சாமார்த்தியத்

தையும் சந்தோஷத்துடன் மெச்சிக்கொண்டார்கள். பின்னர் அம்முனிவர்களெல்லோரும் அத்திருவேணி பச்சிமவாகினியான தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்தக் கார்த்தியாயன முனிவரை நஸ்காரம் செய்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் தங்கள் தங்கள் பன்னக சாலையை யடைந்தார்கள். பின்னர் கார்த்தியாயன முனிவரும் அவ்விடத்தில் பிறுநு தேவருக்குத் தர்ப்பணம் செய்து நிர்த்த வல்லவர் ஆலயம் வந்து நமஸ்கரித்து நிர்த்த வல்லவரை விகிப்பிர காரம் பூசித்து சந்தோஷத்துடன் அஞ்சலி செய்து துதிப்பாரயினார்.

எல்லா வுயிர்களுக்கும் எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணரே, சர்வ சாக்ஷியுள்ளவரே, மேலானவரே, ஈசானனே, வேத ரூபியே, வேதங்களுக்குக் கர்த்தாவே, பிரணவ வடிவியனரே, ஸ்தூல ரூபம் காரணத்தில் விளையுநிறுவரே, தலைவரே, பிணைபாணியே, முக்குண மற்றவரே, சுயம் பிரகாவரே, அவிச்சா மூர்த்தியே, நித்திய சக்தியே, தேவசரே, அவிச்சா மூர்த்தியே, நித்திய சக்தியே, தேவசரே, பரமாத்ம சாகரரே, சகலாத்மாக்களுக்கும். அந்த ராத்மாவாயுள்ளவரே, உயிர்களுக்கு அன்ன மளிப்பவரே, அன்ன சுருபியே, அன்னங்களுக்குத் தலைவரே, ஜம்சிவ ரூபியே, அஷ்டமூர்த்த வடிவனரே, ஒளி ரூபியே, ஒளிக்குத்தலைவரே, சகலபூததயாபாரரே தேவரீர் பொருட்டு அடியேன் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஞான சக்திபரா சக்தி என்கிற இரண்டு சக்திகளோடு கூடினவரே, மங்களகரமானவரே, தாண்டவெஸ்வரே, தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்று இவ்வாறு துதித்த கார்த்தியாயன முனிவருக்கு எதிரில் நிர்த்தன வல்லவர் மகாலிங்கத்தின் நின்று தோன்றி காட்சி கொடுத்தார்.

கார்த்தியானர் தெரிசித்து ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கி னவரானார் எம்பெருமான் அவரை நோக்கி கார்த்தியாயனரே உனக்கு இஷ்டவாங்களைக்கேட்டுக்கொள்வாய் என்று கூப்பிட்டு விட்டருள, கார்த்தியாயனர் மலர்ந்த முகாவந் துடன் பரமசிவனைவணங்கி அடியேன்தேவரீரைத் தெரிசித்ததினால், தன்னியனாகவும், கிருதார்த்தனாகவும், ஆகிறேன்

நீர் சந்தோஷத்தை அடைந்தீரானால் உம்முடைய பாதாரச் சந்தத்தில் அவ்ச்சின்னமான பக்தியும் வம்சத்தை விருத்தி செய்கிற புத்திகளையும் இலக்ஷ்மி ரூபமான பெண்ணையும் நான் அடையுப்படி வரம் கொடுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார். எம்பெருமான் அவ்வாறே வரம்கொடுத்தருளினார் அம்முன்று வரங்களையும் பெற்ற கார்த்தியாயன முனிவர் மீட்டும் சிவபிரானை நமஸ்கரித்துத் துதிசெய்து தெரிசித்துக் கொண்டிருக்கையில் உமாபதியான நிர்த்தன வல்லபேஸ் வரன் அந்த மகாலிங்கத்தில் அந்தர்த்தான மானார்.

கார்த்தியாயன முனிவர் வரங்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு வசித்துக்கொண்டு திருவேணியில் அதிபக்தியுடன் ஸ்நானம்செய்து நிர்த்தன வல்லபருக்கு அரிகில் ஒரு பான்சாலை உண்டு பண்ணி அநேக யாசஞ்செய்துதன் பெயரால் செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவ்விடத்திலேயே புத்திர இச்சையினால் விருத்தியடைவதின் பொருட்டு ஏகாக்ஷித்தராய் சிவ பக்தியிற் சிறந்தவராய் வாசம் செய்தார் புத்திரனை இச்சித்த அந்தமுனிவருக்கு மூன்று வருடமாகிவிட்டது பின்னர் சிவ பிரான் அநுகிரகத்தால் அம்முனிவருடைய பக்தினி யான வள் நல்ல பிள்ளையை பெற்றாள். அந்தகுழந்தைக்கு ஜாதகம் முதலான கர்மாவைச் செய்து பெண்ணை அடைவதில் இச்சை உடையவராய் பின்னும் அங்கே வசிப்பவரானார்.

கார்த்தியாயனர் வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

திருமால் திருமணம்புரி சருக்கம்.

சூதமுனிவர் செளனகாதி முனிவர்களை நோக்கி பின்னும் சொல்லுகிறார். முனிவர்களே முன்னொருகாலத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போன பூமியை உத்தாரணம் செய்வதற்கு மகர் விஷ்ணுவானவர் பன்றியின் உருவெடுத்து பாதாள உலகத்திற்கு போனார்.

அப்பொழுது எப்பொழுதும் விஷ்ணுவினிடமிருந்த லக்ஷியியானவள் விஷ்ணுவை விட்டுப் பிரிந்து கார்த்தியாயன முனிவரை பிதாவாக அடைவதற்கு திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரம் வந்து அவ்விடத்தில் ஒரு தாமரை மலரின் நடுவில் வசித்துக்கொண்டு அந்த கார்த்தியாயன முனிவர் எப்போது நம்மைப் பார்க்கப்போகிறார் யென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். பின்பு கார்த்தியாயன முனிவரும் பிதரு தர்ப்பணம் செய்வதற்கு மத்தியான காலத்தில் அந்த தீர்த்தத்திற்கு வந்தார் தாமரை மலரில் வசிக்கிற லக்ஷியி தேவியும் அவருக்கு புலப்பட்டாள். அவரும் அந்த லக்ஷியியான கன்னிகையைப் பார்த்து கைகளால் எடுத்த ஆலிங்கனம் செய்து மிக சந்தோஷத்தை யடைந்தார். அப்பொழுது ஆகாசவாணி ஏ முனிவரே இந்த கன்னிகையை மானிடப்பெண் யென்று எண்ணாதே உன் பிரியத்தின் பொருட்டு ஒரு தேவ கன்னிகை பெண் குழந்தையாயிருக்கிறாள் என்று நீ அறிந்துகொள் என்று கூறிற்று.

அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து மத்தியான விதியை முடித்து அந்த பெண் குழந்தையை யெடுத்துக் கொண்டு தன்னுடைய ஆச்சிரமம் வந்து அந்தணர்களையும் முனிவர்களையும் அழைத்து விதிப்பிரகாரம் ஜாதகம் செய்து அந்தணர்களுக்கு மிகப் பிரீதியோடு இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கொடுத்துச் சிவப்பிரசாதத்தினாலுண்டான கன்னிகை என்ற நிச்சயத்தினால் இந்த கன்னிகையானவள் எந்நிமித்தம் தாமரை புஷ்பத்தில் எப்போது உண்டானாளோ அதினால் இந்த பூமியில் அம்புஜவல்லி என்ற பெயரை அடையட்டும் என்று கூறி அவரால் வளர்க்கப்பட்ட அந்த கன்னிகையானவள் ஸ்திரீ சின்னங்களோடு கூடி சுவர்ணமேனியாய் யுவதியாய் விளங்கினாள்.

அகரர்களால் கொண்டுபோகப்பட்ட பூமாதேவியும் விஷ்ணுவைத்தோத்திரம்செய்தாள். வராகாவதாரம்யெடுத்த விஷ்ணுவும் சமுத்திரத்தினின்றும் விளையாட்டினால் மேலெடுத்து தன் கொப்பில் தரித்தார். அப் பூமிதேவியா அந்த சமுத்திரத்தில் ஒரு மரக்கலம்போல விஷ்ணுவின் தந்தத்தில் விளங்கினாள். மலைகள் காடுகள் இவைக

னோடு விளங்கும் பூமியை ஒருவரே தூக்கிக்கொண்டு அந்த பூமிக்குள் அகப்பட்ட பூமியைக் கேட்கிறதில் விஷ்ணு வானவர் பிரவேசித்தார். எவ்விடத்தில் லக்ஷ்மிதேவியை விட்டு பன்றி உருவம் தரித்தாரோ அந்த இடமானது பூமியை என்று உலகத்தில் பிரசித்தம் பெற்றது.

பின்னரும் முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி ஏ மகாமுனி வரே விஷ்ணுவானவர் மீளவும் லக்ஷ்மியை எப்படி அடைந் தார். அதை அறிய அடியேங்கள் விரும்புகிறோம். விரி வாய் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்ட அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் ஏ முனிவர்களே புராதனராயிருக்கிற விஷ்ணு வின் சரித்திரமும் லக்ஷ்மியின் சரித்திரமும் சருக்கமாய் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். சகல வியாபகராய் புராதனராய் தன்னைச் சந்திக்கிறவர்களுக்கு இஷ்டசித்திகளைக் கொடுக்கிறவராய் விளங்கும் விஷ்ணுவா னவர் பன்றியருவந்தரித்து அந்தச் சரீரத்தோடு பூமியை தூக்கிக்கொண்டு லக்ஷ்மிதேவியையடைவதற்குத் தேசமெங் கும் சஞ்சரித்து சிவலிகாரணியம் வந்துசேர்ந்தார் அநேக பகிகள் நிறைந்ததாய் அநேக மிருகங்களையுடையதாய் கூடலையாற்றாயின் சமீபத்தில் விளங்குகிறதாயுள்ள அந்த சிவலிகாரணியத்தை நோக்கி ஆனந்தத்தையடைந்த விஷ்ணு விஷ்ணுடைய இரண்டு கண்களிலிருந்து இரண்டு துளி ஜலம் பூமியில் விழுந்தது அவற்றள் ஒரு துளி சலம் விழுந்த இடத்தில் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமாயிற்று. மற்றொரு துளி ஜலம் விழுந்தபிடித்து ஒரு அரசுகிருஷ்ணமாக தோன்றிற்று. அந்த வராஹவதாரான விஷ்ணுவும் அந்த புண்ணியசரசில் ஸ்நானம் செய்து உலகங்களை அணுக்கிரகம் செய்வதற்கு அந்த அரசமாதத்தையிலிருந்தார். பிறகு விஷ்ணுவானவர் அந்த புண்ணியசரன் என்ற தீர்த்தம் உலகத்திலுள்ள எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களைவிட மேலானதாக இருக்கும்படி செய்தார். அந்த தீர்த்தம் தன்னிடத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறவர்களது சகல சீரமங் களையும் போக்கடிப்பதால் அதற்கு சிரமபரிகாரி என்னும் பேரை அமைத்தார். விஷ்ணுவானவர் அவ்வரசமாதத்து அடியில் கேசவ அம்சமாக விற்பிறந்தார். அந்த

அரசமாம் தன்னை வந்து யடைந்தவர்களுக்கு வேண்டியதை கொடுக்கும்படி செய்கிறார். இவ்வாறு பன்றி உருவம் எடுத்த விஷ்ணு தன் இருகண்ணி நின் றும் தோன்றிய தீர்த்தத்திற்கும் விருஷத்திற்கும் அவற்றை அடைந்தவர்களது பாவத்தை போக்கும் படியான சக்தி யைக் கொடுத்து தன் தேவியாகிய லக்ஷ்மியின் மீது இச்சை கொண்டு திருக்கூடலையாற்றாறையடைந்து ஆண்டு திருக் கோயில் கொண்டுள்ள நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரரை பின்வரு மாறு விதிப்படி தோத்திரம் செய்து பூசைசெய்தார்.

“தேவதேவனே, ஓங்காரத்தின் உட் பொருளே, வேதசொருபியே, நித்தியவாசியே, அவிகாரியே, பரிசுத் தரே, ஞான சொருபியே, மேலான தத்துவங்களுக்கு காரண மாயுள்ளவரே, உமது திருவடிகளை அடியேன் பணிகின் றேன். வேண்டுவார் வேண்டுவதைத் தந்து அவர் மனதில் தங்கி யிருக்கும் வரம் தேவருபியே, கோரமற்ற ஸ்வரூபியே, உர்மைப் பணிகின்றேன். தத் புருஷ சொருபியே, புண் ணியா, தத்துவம் கடந்த பரம்பொருளே மலாகிதரே. சகலகலைகளுக்கும் இருப்பிடமானவரே, சூரியன் சந்திரன் அக்னி என்ற இவர்களை கண்ணாகக்கொண்டவரே, நிலாவை போன்ற வெண்ணிறமுடையவரே, காலகலரே, காலரு பியே, காலங் கடந்த பரம் பொருளே, நீலகண்டரே, உமையை உகந்தவரே, சராசரங்களுக்கும் ஏனைய உயி ரகளுக்கும் உயிராயிருப்பவரே, எல்லா உலகங்களும் முழு முதற் கடவுளாயிருப்பவரே, பரம்மவிஷ்ணுக்களுக்குத் தலை வரே உம்மைப் பணிகின்றேன். அடியேனிடத்து தயை கொண்டு என் தேவியாகிய லக்ஷ்மியை எனக்கு கொடுத்தருள வேண்டு கின்றேன்” என்று பிரார்த்தித்தார்.

சிவ பெருமான் ஏ, முகந்தனே! நீ கூடிய சீக்கிரத்தில் லக்ஷ்மியை அடைவாய். எனது திருவெணிகேத்திரத்திற்கு மேற்கில் நீ வசித்து வருவாயென்றும் கட்டளை யிட்டு அவருக்கு எதிரில் மகாலிங்கத்தில் அந்தர்த்தியானமானார் அதற்குப் பின்னர் வராஹ ரூபியான விஷ்ணுவும் சிவபெரு மான் கட்டளைப்படி தன் இருப்பிடமாகிய சிவலிகாரணிய தீர்த்தத்தையடைந்து சிரமபஹாரி என்னும் பெயரு

டைய தீர்த்தத்தின் மேல் கரையில் பரமசிவனை தியானித்
துக் கொண்டு பிரகாசமாக விளங்கினார் அவர் தினந்
தோரும் சித்தேந்திரியராய் நிர்த்தவல்லபநாதரை பூசித்து
வெகுவித துதிகளால் தோத்திரம் செய்து வெகுகாலமாக
மேற் கூறிய சில்லிகாரணியம் என்னும் ஸ்ரீ முஷ்ணசுஷேத்திர
ரத்தில் வசித்து வந்தார்.

இது இப்படி யிருக்க கார்த்தியான முனிவர் குமாரி
யாகிய அம்புஜவல்லியானவள் சிரமாபஹாரி தீர்த்தத்தில்
தவஞ் செய்வதற்கு வந்து தீர்த்த ஸ்நானம் செய்து அத்
தீர்த்தத்திலிருக்கிற வெண்டாமரை புஷ்பங்களால் விஷ்
ணுவை பூசித்து அன்புடன் அரசமாதத்தடியிலிருந்து அம்
மகா விஷ்ணுவை தன் இருதயகமலத்தில் தியானித்து நாய
கனாக பெறவிரும்பி கோரமான தபம் செய்தாள். அப்போ
ழுது வராஹ ரூபியான விஷ்ணுவானார் நிர்த்தன வல்லவ
நாதரின் கட்டளைப்படி பிரசன்னரானார். அப்புகவல்லியான
வள் அவரை வணங்கி தேவரீர் அடியேனுக்கு பர்த்தாவாக
வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தாள். விஷ்ணுவும் அவள்
வேண்டுகோளின் படி அவளை பாணிக்கிரகணம் செய்து
கொண்டார் பிறகு சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் கார்த்
தியான முனிவரும் சித்தர் இயக்கர் கந்தர்வர் கின்னார்
கின்புருஷர் முதலானவர்களும் வசிஷ்ட்டர் முதலிய முனி
வர்களும் விஷ்ணுவைப்பாக்க அவ்விடத்திற்கு வந்தார்கள்.
அப்பொழுது தேவ துந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்கின
ஆகாயத்தில் நின்று தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்
கள் தேவ பாடகர்கள் கானம் செய்தார்கள் அதன் பின்
னார் விஷ்ணுவையும் கஷிமிதேவியையும் பார்த்து பரம சந்
தோஷத்தை யடைந்து தேவர் முனிவர் எல்லோரும் தத்
தம் இடங்களை அடைந்தார்கள்.

ஓ செளனகாதி முனிவர்களே ! எந்தஸ்தானத்தில்
விஷ்ணுவானவர் கஷிமிதேவியையடைந்தாரோ அந்த ஸ்தா
னம் அது முதல் ஸ்ரீமுஷ்ணம் என்கிற திருநாமத்தை
யடைந்தது திருக்கூடல் யாற்றாரில் அநேக ஸ்ரீமான்களும்
தேவர்களும் முனிவர்களும் இப்பவும் வசித்துக் கொண்டி
ருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தஸ்தலத்திற்குச் சமான

மான கேசுத்திரம் பிரமாண்ட கோளத்தில் ஒன்றும் இல்லை
வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட திருக்கூடலையாற்றார் மானமி
யத்தைச் கேட்டவர்கள் லக்ஷ்மி கடாசுத்தையடைவார்
கள். இதற்கு ஐயமில்லை என்று சூதமுனிவர் கூறினார்.

திருமால் திருமணம்புரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

பிரமஹத்தி விமோசனச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய வாசிகளான முனிவர்கள் சூதமுனி
வரை வணங்கி எல்லாப்பொருள்களுடைய தத்துவத்தை
யறிந்த சூதமுனிவரே தக்ஷிணப்பிரயாகை ஸ்தலத்தில்
எவ்வளவு தீர்த்தங்களிருக்கின்றன? அத்தீர்த்தங்களின்
மகிமை என்ன? அவற்றில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் என்ன
பலனை அடைவார்கள்? இவற்றை விரிவாய் அடியேங்க
ளுக்குச் சொல்லியருளும் என்ற அளவில் சூதமுனிவர்
முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களை, அன்புடன் ஸ்தலத்
கள். மங்களகரமான தக்ஷிணப்பிரயாகை என்னும் எண்
தில் இருக்கும் தீர்த்தங்களுடைய மகிமைகளையும் எண்
ணிக்கையையும் எனக்கு சொல்லுவதற்கு சக்தியில்லா
திருந்தாலும் அந்த தீர்த்தங்களுக்குள் மிகவும் புண்ணியத்
தைத் தருவதான சிறந்த தீர்த்தங்களை சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள். அந்த தக்ஷிணப்பிரயாகை கேசுத்திரத்தில்
முதலாவது திருத்தணி சங்கமம் என்னும் ஒரு தீர்த்தமும்
இரண்டாவது பிரமகுண்டம் என்னும் தீர்த்தமும் மூன்றா
வது நந்திகுண்டம் என்னும் தீர்த்தமும் நான்காவது இந்திர
யான தீர்த்தமும் ஐந்தாவது முனிதீர்த்தமும் ஆறாவது கார்த்தி
வேணிசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுகிறவர் அடை
புலன் என் புத்திக்குத் தோன்றியமட்டும் உங்களுக்குச்
கூறலானேன்.

இப்பொழுதும் இனிகாசத்துடன் நினைத்தமாதிரத்தில் சமசார பந்தத்தை நிவர்த்தி செய்கிறதாயுள்ள விசேஷ பலனை சொல்லப்போகிறேன் கேளுங்கள். முன்னொரு காலத்தில் பூதங்கம் என்னும் தேசத்தில் தினகரன் என்ற ஓர் அரசன் கனகம் என்னும் ஓர் பட்டணத்தில் மிகுந்த திருமத்துடன் இராஜஜிய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தான். அவ்வரசனுக்குத் தேவசர்மா யென்னும் ஓர் அந்தணன் நட்பினனாக இருந்தான். இவ்விருவர்களுக்கும் சகல காரியங்களிலும், கோசங்களிலும், தனங்களிலும் பேதமே கிடையாது. அவ்விருவர்களின் சிநேகத்தைப் பற்றி உலகத்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

பின்னர் மந்திரி முதலிய சகலர்களும் அவர்களுடைய சிநேகத்தைப் பார்த்து அந்த பிராமணனுடைய சிநேகத்தை நிவர்த்திக்கண்ணி தினத்தோறும் ராஜசபைக்குச் சென்று சேலையெடுத்து வருவார்களானார்கள். ஒருநாள் அரசன் கனித்திருக்கையில் குரன் என்கிற ஒரு மந்திரி அரசனை வணங்கி மகாராஜாவே தேவரீரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுகிறேன் அதைக் கேட்டருளும் என்று சொல்லுகிறான்.

மகாராஜாவே தேவருடைய சிநேகிதராகிய தேவசர்மா தேவரீருடைய பட்டமகிஷியிடத்தில் கலைவி செய்தலாகிய பாபகர்மாவைச் செய்தார். தேவரீர் இதையறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று ரகசியமாக கூறினான். அரசன் அதைக்கேட்டு மிகச்சினந்து தேவசர்மாவை மிக கௌரவமாக அழைத்து தன் மனைவியை விசாரிக்காமல் மந்திரியின் வார்த்தையை நம்பி பிராமணனிடத்தில் தோஷத்தை நிச்சயித்து அந்தப் பிராமணனையும் தன் பத்தினியையும் கொலைபுரிந்துவிட்டான். அப்பொழுதே பயங்கரமான சொரூபத்துடன் ஸ்திரீ ஹத்தி பிரமஹத்தி இவ்விருவரும் அவ்வரசனை பற்றிக் கொண்டன. அவற்றால் பிடிக்கப்பட்ட அரசன் பூமியில் தன் ராஜஜியபெல்லாம் இழந்து தேசங்கிடாறும் திரிந்து, இறுதியில் தெய்வாதீனமாய் திருக்கடையாற்றார் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுதே அவ்வரசன் சிவனுக்கிர

கத்தினால் ஸ்திரீஹத்தி பிரமஹத்தி தோஷங்களினின்றும் விடுபட்டு நிர்மலமான புத்தியை யடைந்தான். அப்பொழுது அவ்வரசன் ஆனந்தமும் ஆச்சரியமும் அடைந்தவனாய் அந்த திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு கெங்கைக் கரையிலுள்ள அந்தணர்களைப் பார்த்து ஏ அந்தணர் இந்த தீர்த்தம் இந்த சேஷத்திரம் இதில் வசிக்கும் தெய்வம் இவற்றின் பெருமைகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன் சொல்லுங்களென்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அரசனை அந்தணர்கள் நோக்கி சொல்லுகிறார்கள். அரசரே இந்த ஸ்தலமானது திருவேணி சங்க சேஷத்திரமென்னும் பெருநுடையது இந்த தீர்த்தமும் அந்த பெருநுடையது இந்த ஸ்தலத்தில் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதைக் கொடுத்தருளும் நிர்த்த வல்லபேஸ்வரர் என்னும் நாமத்தையுடைய சிவபிரான் வசிக்கிறார் என்று ஸ்தலமான்மியம் முழுமையும் அந்த அரசனுக்குச் சொன்னார்கள் அவ்வரசனும் அதைக்கேட்டு மனமகிஷியோடு நிர்த்தன வல்லபருடைய ஆலயம் சென்று அவரை வணங்கி வெகு வித துதிகளால் தோத்திரம் செய்து இரண்டு களையும் வணங்கி அவர்கள் அருளும் பெற்று அன்புடன் அந்த சேஷத்திரத்திலேயே மூன்று வருஷம் வசித்து அந்த நிருத்தவல்லபருக்குத் திவ்யமான விமானத்தையும் விசித்திரங்களான மண்டபங்களையும் அநேக உற்சவங்களையும் செய்து முடித்து நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரரைப் பிரதி தினமும் தியானித்து வந்தான் அச்சிவபிரான் ஆடியிருஷணமும் அழாவாயசயாகிய புண்ணிய தினத்தில் அவ்வரசனுக்கும் பாஷிகொடுத்து அவன் விரும்பிய வரங்களையும் கொடுத்துப்பட்டணத்திற்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டருளினார் அக்கட்டளையின்படியே அத்தினகர அரசனும் சிவபெருமான் அதுக்கிரகம் பெற்று தன் ராஜஜியத்தை யடைந்து அநேக புத்திரர்களைப் பெற்று நல்ல போகங்களை அதுபவித்து முடிவில் முத்தியையும் அடைந்தான் முனிவர் களே இது திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தின் மகிமையாகும். இனி பிர்ம்ம தீர்த்தத்தின் மகிமையை சொல்லப் போகி

மேன். சாவதானமாய் கேளுங்கள், முன்னொரு காலத்தில் வைகாரசர் என்னும் பேருள்ள சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லபரான ஓர் அந்தணர் மோகத்தினால் தன் தந்தை பைக் கொன்று அடைந்த பிதுர்ஹத்தி தோஷத்தை இந்த பிரம்மகுண்டத்தில் ஒரு தடவை ஸ்நானம் செய்து போக் கடித்தார் என்றபோது முனிவர்கள் இதனை எங்களுக்கு விரிவாக சொல்லவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க ரூத்ர சொல்லுகிறார்.

முனிவர்களே முற்காலத்தில் கலிங்கதேசத்தில் மகா புத்திமானாகிய வைகாரசன் என்னும் பெயருள்ள ஓர் அந்தணனிருந்தான் அவ்வந்தணன் வியாதியுடன் கூடிய தன் தகப்பனை ஒளஷதங்களை கொடுத்து பிதாவின் நோய்களை நீக்காமல் அலக்ஷிய மாயிருந்தான் அவனால் அவன் தந்தை யிறந்து விட்டார் இந்த அவர் தன்மகனை பிரமஹத்திருபமாக பிடித்து வருத்தினார்.

வைகாரச அந்தணனும் பிதுர்ஹத்தியினை வருத்தி முற்று அதனை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு தன் குருவாகிய திராகியாயன முனிவரை சரணமாக அடைந்த அந்த முனிவரும் அந்த பிராமணனைப் பார்த்து பிதுர்ஹத்தியினின்றும் விடு விப்பதற்கு கொஞ்சம் யோசித்து எவைகாரசனை. நீ சீக்கிரம் திருவேணி சங்கம க்ஷேத்திரத்திற்கு போய் திருவேணியிலும் பிரம்மகுண்டத்திலும் ஸ்நானம் செய்து பிதுர்தப்பணம் பண்ணி நிர்ந்தவல்ல பேஸ்வரரை தெரிசனம் செய்து தோத்திரம் செய்வாயானால் இந்த பிதுர்ஹத்தி தோஷம் உன்னைவிட்டு நீங்குகொன்று கூறினார் உடனே அவ்வைகாச அந்தணன் அந்ததிராகியாயன முனிவரை வணங்கி உத்தரவு பெற்று அதிக வேகமாய் திருவேணி க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து திருவேணியிலும் பிரம்ம குண்டத்திலும் ஸ்நானம் செய்து நிர்ந்தன வல்லபேசாரை தரிசித்து பலவித துதிகளால் துதித்துப் பிறகு பிரத்தியக்ஷ மாய் காஷிகொடுத்து சிவபிரானிடமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்று அப்பெருமான் கட்டளைப்படி தன் தேசத்தை அடைந்தான். ஆகையால் அந்த பிரம்மகுண்ட தீர்த்தத் திற்குச் சமானமான தீர்த்தம் உண்டானதுமில்லை, உண்டா

ஊப்போகிறதும்மில்லை. தக்ஷிணப்பிரயாகை யென்னும் ஸ்தல மும் திருவேணிசங்கம தீர்த்தமும் பிரம்மகுண்ட தீர்த்தமும் ஆகிய இம்மூன்றும் வெகு சந்தாபத்தை போக்கடிக்கிற புண்ணியத்தையுடையவைகள்.

பிரமஹத்தி விமோசனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்.

நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் குதமுனி வரைப் பார்த்து குதமுனிவரே நந்தி குண்டத்தின் மகிமை யையும் இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் அகஸ்திய தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் கார்த்தியாயன தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் இவை யெல்லாவற்றையும். எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டும். தேவரீரிடத்தில் க்ஷேத்திர மானமியத்தை கேட்டும். போது மென்கிற திருப்தி உண்டாக வில்லை என்றார்கள். அதைக் கேட்ட குதமுனிவர், ஏ முனிவர்களே தேவருக்கு தென்பாகத்தில் இருக்கிற மகா பண்ணியமான நந்தி குண்டத்தில் திருநந்தி தேவரால். சிவ பெருமானுடைய அபிஷேகத்தின் பொருட்டு முன்னர் உண்டு பண்ணப்பட்ட அதில் ஒருமனிதன் பக்தி யுடன் ஸ்நானம் செய்தால் சம்சார பாசத்தி நின்றும் விடுபடுகிறான். அதற்கு ஒரு இதிகாசம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன்னொருகாலத்தில் ஸ்ரீ கான் என்கிற ஒரு பிராமணன் பால்ய முதல் துஷ்டசித்தனாய் தாசியைவைத்துக் கொண்டு தன் தந்தை சம்பாதித்த சகல திரவியங்களையும் திருடிக்கொண்டு போய் தன் காமக் கிழத்தியான தாசிக்குக் கொடுத்து அவள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு மத்திய பானம் செய்து அவளுடன் எப்போதங் கூடி கலைவிட்டுக் கொண்டு வந்தான். அவன் மாம்சம் சாப்பிடும்படி பலவித மாம்சங்களை கொண்டு வந்து அவளிடம்

கொடுத்து அவளுடைவிட்டில் அவளும் தானும் மாம்சத்தைச் சாப்பிட்டு ரமித்துக் கொண்டு மூன்று வருஷ காலம் இருந்து வந்தான்.

பிறகு அந்த ஸ்ரீகர அந்தணன் பகந்தர ரோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு அவள் விட்டிலேயே மாணமானான் அவன் எமலோகத்தையடைந்து ரொளரவம் முதலிய கோரமான அநேக நரகங்களை அதுபவித்து பின்பு பன்றி ஜென்மத்தை யடைந்து பூமியில் திரிந்து பலவிதமாகிய துக்கங்களை அதுபவித்து மரண மடைந்து பீட்டும் பூமியில் நாய் ஜென்மத்தை யடைந்து பலவித துக்கங்களை மரணத்தை யடைந்து மீளவும் கழுதை ஜென்மத்தை யடைந்து ஒரு வண்ணவிடத்தில் துணி மூட்டையை துக்கிக் கொண்டு வண்ணனில் வஸ்திர சுத்தியின் பொருட்டு நந்தி தீர்த்தத் திற்கு ஓட்டப்பட்டு நந்தி குண்டத்தை யடைந்து தாகத்தினால் நீர் பரிகியது. அந்தக்ஷணத்தில் கழுதை ஜென்மத்தை விட்டு அந்த ஸ்ரீகரன் என்கிற பிராமணன் கையெய்க்கிரியை யடைந்தான்.

மகா புண்ணியமான இந்திர தீர்த்தத்தில் ஒரு நடவ வ ஸ்நானம் செய்தால் இந்திர பட்டத்தை அடையலாகும் முன் காலத்தில் கைசல்யிய நென்கிற ஓர் அரசன் தென்கிணப் பிரயாகைக்ஷேத்திரத்திலுள்ள இந்திர தீர்த்தக் கனர யில் ஸஸ்வரபிரீதியின் பொருட்டு வெகு விதயாகங்களைச் செய்து இந்திரபட்டத்தை யடைந்து சகல தேவர்களோடு சந்தோஷத்தை யடைந்தான்.

அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் சோமவாரதினத்திலு ஸ்நானம் செய்து நிர்த்தவல்லபஸ்வரரை அன்புடன் தரிசனம் செய்தால், தமிழ் வித்தையை நன்கறிந்து இருதியில் முத்தியை யடையலாம்.

அப்படியே கார்த்தியாயண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அன்புடன் மகாவிஷ்ணுவை தெரிசித்தால், மோஷத்தை எளிதில் பெறலாகும். கன்னிகையை விரும்பி ஸ்நானம் செய்து விஷ்ணுவை தரிசித்தால் உத்தமமான

கன்னிகா இரத்தினம் கிடைக்கும். தனத்தை விரும்புகிறவன் தனத்தை அடைவான்.

திருக்கடலையாற்றாநில விஷ்ணுவையும் சிவனையும் தரிசித்தால் விரும்பினவற்றை பெறலாகும், சிவ விஷ்ணுருபமான அத்திருக்கடலையாற்றாரை எவர்கள் பேதமாக எண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் மகா நரகத்தையடைவார்கள் அந்த ஸ்தலம் சிவபிரானுக்கு மிகப் பிரீதியுள்ளது.

முற்காலத்தில் திரேதாயுகத்தில் பற்கர் என்ற ஒரு முனிவர் பூமியில் எவ்வளவுக்ஷேத்திரங்கள் தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்ஷேத்திரங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து பிறர் தர்ப்பணம் செய்துக்ஷேத்திர சிரார்த்தம் பண்ணி பிண்டப் பிரதானம் செய்து சஞ்சரித்தார். அம்முனிவர் ஒரு சமயத்தில் திரு வேணிக்ஷேத்திரம் வந்த ஸ்நானம் செய்து சிவபிரானை வணங்கி பிறர்களுக்குச் சிரார்த்தம் செய்து பிண்டம் போட்டு பிறுக்கையில் அவருடைய பிறர்க்கெல்லாரும் பிறர்லோகத்திலிருந்து வந்து அந்த பிறர் சரீரத்தைவிட்டு அந்த பற்கர்முனியால் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டப் பிரதானத்தால் சிவதத்துவத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால் அந்த ஸ்தலத்திற்கு சமான ஸ்தலம் பூவுலகில் இல்லை.

முனிவர்களே பின்னும் பின்னும் சொல்வதிலுள்ள என்ன பிரயோசனம் பிரத்தியக்ஷமாய் மோஷ சாதனமாய் சிவபிரானுக்குப் பிரிதியாய் பிறுக்கப்பட்டக்ஷேத்திர மகிமையை நீரிகள் அன்புடன் கேட்டார்கள். இதனை இதற்கு முந்தி நான் ஒருவருக்கும் சொன்னதில்லை. இந்த மான்மியத்தை உங்களுக்குச் சொன்னேன். இச்சரித்திரத்தை அன்புடன் எவன் படிக்கிறானோ கேட்கிறானோ அவன் முத்தியை அடைவான்.

அந்த ஸ்தலமான்மியத்தை பிரசங்கிக்கிற ஒருவனைச் சிரத்தையோடு பக்தியுள்ள மனசுடன் விதிப்படி பூசித்து சகல மகிமையையும் கேட்பானேயானால் அவனிடத்தில் சிவ

பிரான் மிகப் பிரீதியுள்ளவராவார். திருக்கூடலையாற்றார் மகிமையைக் கேட்க விருப்பமுள்ளவன் வாசபேயம் முதலிய யாக்குச் செய்த பலனை அடைவான். ஆனதினால் திருக்கூடலையாற்றாருக்கு ஒப்பான ஷேத்திராமகிடையாது. அதில் செய்யப்பட்டதவத்திற்குச்சமான தபமும்கிடையாது. இந்த தீர்த்தங்கட்குச் சமான தீர்த்தமும் கிடையாது. இந்த நிருத்தவல்லப நாதருக்குச் சமானமான கடவுளும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தலமகிமையை உங்களுக்குச்சிவ கடாஷத்தினால் சொன்னேன். சகல ஷேத்திரங்களுக்கும் உயர்ந்த ஷேத்திரம் இதுவே தான் சந்தேகமில்லை.

முனிவர்களே மீளவும் தேவ தேவரின் மகிமையைச் சொன்னேன். இன்னும் எதைக் கேட்க விரும்புகிறீர்கள் சொல்லுங்கள் என்ற சூதமுனிவரைப் பார்த்து முனிவர்கள் தேவரீரால் நாங்கள் கிருதார்த்தர்களாக ஆகிவிட்டோம் என்று மும்முறை கூறி திருவேணி சங்கமத்தின் மகிமையை விரிவாய்க்கேட்டோம். நிர்த்தன வல்லபருடைய மகிமையை கேட்டு திருப்தியுண்டாகவில்லை மறுபடியும் சொல்லவேண்டும் அந்த சிவபெருமான் அதுக்கிரகத்தால் மகிமையைக் கேட்பதில் ஆசையுண்டாகிறது என்று கூறி சூதமுனிவரை ஸ்தோத்திரம் செய்து விசேஷமாய் பூசித்து வணங்கி அவருடன் கூட அந்த திருவேணிசங்கம ஷேத்திரத்தை யடைந்து அந்த திருவேணியிலும் மற்ற தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கிச் சகல மங்களங்களை யு மடைந்து உத்தரவு பெற்று நைமிசாரண்ணியத்தில் வாசம் செய்கிற தங்கள் தங்கள் ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார்கள்.

சுபமஸ்து.

ஞானசத்தி பராசத்தி சமேத நிர்த்தவல்லபேஸ்வராய நம:

திருக்கூடலையாற்றார் ஸ்தலபுராணம் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	4	திருக்கூடலையாற்றார்.	திருக்கூடலையாற்றார்
3	19	புரஸ்ட்டு	புரஸ்ட்டு
4	5	யின் றும்	யினி றும்
"	13	திருவேணி	திரிவேணி
5	9	வாழ்முத	வாழ்முத
"	14	பாடலையங்	படலையங்
6	3	தனவிழையு	தனவிழையு
"	4	கொழிக்குஞ்	கொழிக்குஞ்
"	8	யருளுபரமனுக்கி	யருளும் பரமனுக்கி
7	15	யிருக்கிற	இருக்கிற
8	13	சிவபிரா	சிவபிரா
"	20	திருவேணி	திரிவேணி
"	22	மந்தனமா	மந்தமா
"	27	திருவேணி	திரிவேணி
9	12	புராண	புராண
10	14	யாத்மீக	யாத்மீக
"	"	தெய்வீக	தெய்வீக
"	"	பௌதீக	பௌதீக
11	13	திருவேணி	திரிவேணி
"	25	"	"
12	8	தீர்த்தல்	தீர்த்தத்தில்
"	15	தடவன	தடவன
"	21	னென்றுப்	னென்று
"	27	திருவேணி	திரிவேணி
"	28	பிரம்ம	பிரம்ம

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

12	29	திரு	...	திரி
14	26	திருவேணி		திரிவேணி
16	6	உத்தமோத்தமாய்		உத்தமோத்தமாய்
"	7	போ		போக்
"	20	கார்த்தியாய		கார்த்தியாய
"	22	சிஷ்யப்பிரசிஷ்		சிஷ்யப்பிரசிஷ்
"	24	முனிவர்களை		முனிவர்களை
17	11	பிரமஞ்ஞானி		பிரமஞ்ஞானி
"	18	கிருத்தார்த்தர்க		கிருத்தார்த்தர்க
18	24	படிச்செய்கிற		படிசெய்கிற
19	2	பிரமஞ்ஞான		பிரமஞ்ஞான
"	10	சாந்தமாம்		சாந்தமாயும்
"	11	பிரம்ம		பிரம்ம
"	15	பிரம்மம்		பிரம்மம்
"	22	பிரம்மண		பிரம்மண
"	24	கேளுங்கள்		கேளுங்கள்
20	20	சாதனங்களை		சாதனங்களை
"	21	பிரீதியாயுள்ள		பிரீதியுள்ள
"	23	தருவதாயும்		தருவதாயும்
21	7	தருமை		தருமைப்
"	22	கிரிஷ்ண		கிரிஷ்ண
22	13	சொல்லுவதற்		செல்லுவதற்
23	11	னென்றுக்		னென்று
"	14	சிவபிரானைக்		சிவபிரானை
"	19	குறிக்		குறி
"	25	பிரம்ம		பிரம்ம
24	6	பிரம்மம்		பிரம்மம்
25	4	திருவேணி		திரிவேணி
"	8	படிச்செய்த		படிசெய்த
"	11	முகத்தினன்று		முகத்தினின்று

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

26	1	திருவேணி	...	திரிவேணி
"	4	பிரமஞ்		பிரம்ம
"	6	வியாசமாக		வியாசமகா
"	13	திருவேணி		திரிவேணி
"	26	தக்ஷிணங்கை		தக்ஷிணங்கை
"	28	திருவேணி		திரிவேணி
27	1	திருவேணி		திரிவேணி
"	2	சிவபிரானைக்		சிவபிரானைக்
"	5	காலத்திய		காலத்தில்
"	8	தவஞ்செய்து		தவஞ்செய்து
"	"	முற்காலத்தில்		முற்காலத்தில்
"	11	பிரமதேவரைக்		பிரமதேவரைக்
"	20	உடனே		உடனே
28	1	திருவேணி		திரிவேணி
"	4	சொல்லுகிறார்கள்		சொல்லுகிறார்கள்
"	7	செய்கிற		செய்கிற
"	13	யென்னுந்		யென்னுந்
"	16	அடைந்தாள்		அடைந்தாள்
29	1	திருவேணி		திரிவேணி
"	10	கொண்டவளாய்		கொண்டவளாய்
"	13	இலகுத்தவமும்		இலகுத்துவமும்
"	15	வாளாயும்		வாளாயும்
"	26	உமாகேவி		உமாகேவி
30	1	திருவேணி		திரிவேணி
"	8	னா		னா
"	11	படிச்செய்கிறான்		படிச்செய்கிறான்
"	17	ணை		ணை
"	21	வார்த்தை		வார்த்தை
"	27	வளவில்		வளவில்
31	1	திருவேணி		திரிவேணி

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

31	5	வணங்கி	 வணங்கி
"	10	கார்த்தியாயனர்	 கார்த்தியாயனர்
"	14	மன்னிரில்	 மின்னிப்
"	16	அம்முனிவர்	 அம்முனிவர்
"	22	பிரம்ம	 பிரம்ம
32	1	திருவேணி	 திரிவேணி
"	5	கார்த்தி	 கார்த்தி
"	9	கமலகண்ண	 கமலக்கண்ண
"	10	ரக்ஷக	 ரக்ஷக
"	13	ரத்தினஹாரம்	 ரத்தின ஹாரம்
"	30	பிரம்ம	 பிரம்ம
33	1	திருவேணி	 திரிவேணி
"	3	கார்த்தி	 கார்த்தி
34	1	திருவேணி	 திரிவேணி
"	4	நதிக்	 நதி
"	5	சிரேஷ்ட	 சிரேஷ்ட
"	8	பிரா	 பலா
"	20	நுரைகூட்ட	 நுரைக்கூட்ட
"	22	ஸ்திரி	 ஸ்திரி
"	27	அளவில்லா	 அளவில்லாத
35	1	திருவேணி	 திரிவேணி
"	3	பிருவடையான	 பிரௌடையான
"	6	நுடைய	 னுடைய
"	14	சேர்ந்ததும்	 சேர்ந்தது
"	15	என்று	 என்றும்
"	23	சுகமுனிவா	 சுகமுனிவர்
"	28	திருவேணி	 திரிவேணி
36	2	துணை	 துணை
"	17	பிரம்ஞ்ஞானி	 பிரம்ஞ்ஞானி
"	20	திரு	 திரி

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

36	24	பிரம்ம	 பிரம
37	4	பிரம்ம	 பிரம
"	10	"	 "
"	12	வியர்த்தகனாக	 வியர்த்தகனாக
"	15	என்று	 என்றும்
"	28	யக்ஷர்கள்	 யக்ஷர்கள்
"	"	ராக்ஷசர்கள்	 ராக்ஷசர்கள்
38	4	ஷம்	 க்ஷம்
"	5	அங்கங்	 அங்கங்
"	6	தியாணம்	 தியானம்
"	8	பிரம்மம்	 பிரமம்
"	12	வர்களையும்	 வர்களையும்
"	20	பிரம்ம	 பிரம
"	23	மமயமான	 மயமான
"	24	பிரகாரங்	 பிரகாரங்
"	28	நீலகற்	 நீலக்கற்
39	4	மாடிகளோடு	 மாடிகளோடும்
"	9	பச்சைகற்	 பச்சைக்கற்
"	14	பிரதம	 பிரமத
"	23	கேஸ்வரரோடு	 கேஸ்வரரோடு
40	13	சுகரூபி	 சுகரூபி
"	19	முன்னவராயும்	 முன்னவராயும்
"	"	பிரம்ம	 பிரம
41	2	கைலயங்	 கைலையங்
"	5	உபத்தரவத்	 உபத்திரவத்
"	12	நமஸ்காரம்	 நமஸ்காரம்
"	16	பிராஜீன	 பிராஜின
"	18	காரம்	 காரம்
"	26	பிரம்மா	 பிரம
42	4	கொடுக்கிரவ	 கொடுக்கிறவ

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

42	5	நமஸ்காரப்	 நமஸ்காரம்
"	9	சமுத்தரோ	 சமுத்திரரோ
"	15	இலக்ஷண	 இலக்ஷண
"	16	பிரசன்னராய்	 பிரசன்னராய்
"	17	பிரம்மணே	 பிரமணே
"	20	பிரம்ம	 பிரம
"	25	விட்டேன்	 விட்டேன்
"	27	விருப்புள்ளவ	 விருப்புள்ளவை
43	8	பிரம்மணே	 பிரமணே
"	10	பிரயாகை	 பிரயாகை
"	12	திருவேணி	 திரிவேணி
"	17	கையங்கிரி	 கையங்கிரி
"	28	பிரம்ம	 பிரம
"	29	அந்தப்புண்ணிய	 அந்தப்புண்ணிய
44	7	பிரம்ம	 பிரம
"	20	யில்லை	 இல்லை
45	2	துணை	 துணை
"	5	பிரம்ம	 பிரம
"	"	"	 "
"	14	ஆத்மஞ்ஞானி	 ஆத்மஞ்ஞானி
"	17	பிரம்ம	 பிரம
"	24	சன்னதிக்கு	 சந்திதிக்கு
46	7	தக்ஷணப்	 தக்ஷப்
"	8	சிறிது	 சிறிது
"	14	செய்வியே	 செய்வாயே
"	16	காரத்தில்	 காரத்தில்
"	18	யென்கின்ற	 என்கின்ற
"	19	அந்தபாணத்	 அந்தப்பாணத்
"	28	யெரிந்து	 எரிந்து
"	"	"	 "

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

47	7	ஸைலத்தில்	 சைலத்தில்
"	10	விருத்தாஜலத்	 விருத்தாசலத்
"	12	ஆகாயமார்க்	 ஆகாயமார்க்
"	21	கீழிரங்கி	 கீழிறங்கி
"	24	நம்மை	 நம்மையும்
"	25	சாஸ்திரபிர	 சாஸ்திரப்பிர
"	29	வாயும்	 வராயும்
48	3	மேஸ்வராயு	 மேஸ்வரராயு
"	6	விபூதி	 விபூதி
"	7	மந்தரபரு	 மந்தரபரு
"	16	யில்	 இல்
"	18	அதரங்கங்க	 அதரங்க
"	19	விருக்ஷமே	 விருக்ஷமே
"	20	ஆச்சாரிய	 ஆசாரிய
"	22	நமஸ்கரிக்	 நமஸ்கரிக்
49	5	அடியேநாகிய	 அடியேனாகிய
51	2	துணை	 துணை
"	5	பிரம்ம	 பிரம
"	22	பிரம்மதேவர்	 பிரமதேவர்
52	5	பிரம்மதேவர்களால்	 பிரமதேவரால்
"	6	ஹோளர்	 கதோளர்
"	8	கார்த்தியாயனர்	 கார்த்தியாயனர்
"	"	அக்ஷபாதர்	 அக்ஷபாதர்
"	10	அக்ஷடவக்கிரர்	 அஷ்டாவக்கிரர்
"	16	அரச்	 அர்ச்
"	23	தரவுபடி	 தரவுப்படி
"	24	பிரம்ம	 பிரம்
"	25	வக்கிரர்	 வக்கிரர்
"	26	தரவுபடி	 தரவுப்படி
"	"	நிர்மானம்	 நிர்மானம்

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
52	28	அகஷ்டாவக்ரகர்	... அஷ்டாவக்ரகர்
53	4	ஆசிரமம்	... ஆசிரமம்
"	9	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	10	பக்ஷணங்கள்	... பக்ஷணங்கள்
"	"	துகை	... துவை
"	15	விசுவதேவர்கள்	... விசுவதேவர்கள்
"	"	மருத்தகணங்கள்	... மருத்தகணங்கள்
"	19	வர்க்கத்தையும்	... வர்க்கத்தையும்
"	20	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	23	வக்ரக	... வக்ர
"	25	வாயுவாகவும்	... வாயுவாகவும்
"	"	வசிஷ்டர்	... வசிஷ்டர்
"	"	அகஸ்த்தியர்	... அகஸ்த்தியர்
"	26	திருஷ்டயாகவும்	... திருஷ்டயாகவும்
"	"	பிரம்ம	... பிரம்ம
54	8	மற்ற	... மற்றை
"	12	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	14	அஞ்சலி	... அஞ்சலி
"	16	பகராய்	... பகராய்
"	20	திவர்த்தி	... திவர்த்தி
"	23	பிரம்மா	... பிரம்மா
"	25	பிரமத	... பிரமத
"	26	அவிப்ப	... அவிப்ப
55	2	மற்றய	... மற்றைய
"	4	சொரண	... சொரண
"	7	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	8	"	...
"	11	"	...
"	"	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	16	பிரம்ம	... பிரம்ம

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
55	21	இதனைத் திருச்	... இதனைத் திருச்
56	2	திர்த	... திர்த்
"	9	பாம	... பாம
"	10	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	"	"	...
"	18	பிரகாசராய்	... பிரகாசராய்
"	20	அருணா	... தருணா
"	21	அக்ஷட	... அக்ஷட
"	24	மகிஷியை	... மகிழ்ச்சியை
"	26	பிரம்ம	... பிரம்ம
57	4	பிரம்மே	... பிரம்மே
"	18	திருமூர்த்தி	... திருமூர்த்தி
"	21	லில்லா	... லில்லாத
58	7	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	11	மகுத்துவத்தை	... மகுத்துவத்தை
"	16	திருவேணி	... திரிவேணி
"	31	வேரொரு	... வேரொரு
59	7	ஸரஸ்	... ஸரஸ்
"	"	திருவேணி	... திரிவேணி
"	13	விளங்கானின்ற	... விளங்கானின்ற
"	14	அந்தரத்தான	... அந்தரத்தான
"	19	திருவேணி	... திரிவேணி
"	22	"	...
"	24	யிருக்கிற	... இருக்கிற
"	26	திருவேணி	... திரிவேணி
"	27	"	...
60	14	களே	... முனிவர்களே
"	15	த்திய	... திய
"	16	அகஸ்த்திமுனி	... அகஸ்த்தியமுனி
"	20	சக்கிய	... சய்ய
"	23	திருகால	... திரிகால

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
60	24	சக்கிய	சய்ய
61	8	பிரிவாற்றால்	பிரிவாற்றாமையால்
"	12	செண்ணத்தி	செண்ணத்தி
"	16	திருவேணி	திரிவேணி
"	22	"	"
"	24	பென்று	என்று
"	27	கிழக்குதி	கிழக்குத்தி
"	28	திருவேணி	திரிவேணி
"	29	"	"
"	30	சங்கர்ப்பார்	சங்கற்பம்
62	3	பென்றும்	என்னும்
"	12	முடிவு	முடிவு
"	15	அஷ்ட	அஷ்ட
"	20	மகி	மகி
"	25	விளங்குப	விளங்குபவ
"	28	அகஸ்தித்தியர்	அகஸ்தியர்
63	2	அகஸ்திய	அகஸ்திய
"	3	தியாகம்	தியானம்
"	15	பிறத்தக்க	பெறத்தக்க
"	16	உன்றில்லை	ஒன்றில்லை
"	18	தமிழ்ப்பாஷை	தமிழ்ப்பாஷை
"	21	மகிஷ்சி	மகிஷ்சி
"	23	அகஸ்தியரே	அகஸ்தியரே
"	24	தமிழ்ப்பாஷை	தமிழ்ப்பாஷை
"	25	"	"
"	28	பிரம்மாவும்	பிரமாவும்
"	29	தமிழ்	தமிழ்ப்
64	17	மகேந்தர	மகேந்திர
"	18	தமிழ்ப்பாஷை	தமிழ்ப்பாஷை
"	19	"	"
"	26	கார்த்தி	காத்தி

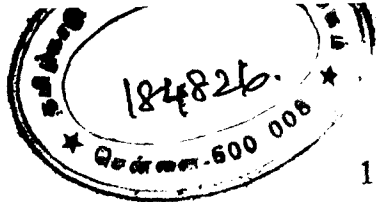
பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
64	26	வரம்பெரு	வரம்பெறு
"	31	தேவரீரால்	தேவரீரால்
65	1	கார்த்தி	காத்தி
"	16	"	"
"	19	யனார்	யனார்
"	21	கார்த்தி	காத்தி
"	27	"	"
"	31	"	"
"	32	உத்திரவை	உத்திரவை
"	"	கார்த்தி	காத்தி
"	34	அப்பிரியசித்து	அப்பிரியசித்து
"	35	திரவினால்	திரவினால்
66	1	கார்த்தி	காத்தி
"	3	"	"
"	5	"	"
"	9	திருவேணி	திரிவேணி
"	12	கார்த்தி	காத்தி
"	15	"	"
"	17	போகிறேன்	போகிறேன் என்று
"	19	திருவே	திரிவே
"	29	"	"
"	30	கார்த்தி	காத்தி
"	31	திருவேணி	திரிவேணி
"	38	னிஷ்டையும்	நிஷ்டையும்
"	"	சாமார்த்தியம்	சாமார்த்தியம்
67	1	கார்த்தி	காத்தி
"	3	திருவேணி	திரிவேணி
"	4	கார்த்தி	காத்தி
"	7	கார்த்தி	காத்தி
"	21	வடிவனரே	வடிவனரே
"	23	நமஸ்க	நமஸ்க

12

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
67	27	கார்த்தி	... காத்தி
"	30	"	"
"	31	"	"
"	33	"	"
"	35	னாவும்	... நாகவும்
68	1	கார்த்தி	... காத்தி
"	6	அவ்வாரோ	... அவ்வாரே
"	7	கார்த்தி	... காத்தி
"	11	"	...
"	12	திருவேணி	... திரிவேணி
"	13	அரிகில்	... அருகில்
"	21	ஜாதகம்	... ஜாதகர்மம்
"	24	கார்த்தி	... காத்தி
69	3	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	"	கார்த்தி	... காத்தி
"	4	திருவேணி	... திரிவேணி
"	6	கார்த்தி	... காத்தி
"	7	யென்று	... என்று
"	8	கார்த்தி	... காத்தி
"	11	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	12	"	...
"	15	யென்று	... என்று
"	21	ஜாதகமம்	... ஜாதகர்மம்
"	25	எந்திமித்தம்	... என்னிமித்தம்
"	31	யெடுத்த	... எடுத்த
70	4	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	25	யிடத்து	... இடத்து
71	2	யடைந்த	... அடைந்த
"	4	கண்ணி	... கண்ணில்
"	7	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	8	நூரை	... நூரை

13

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
71	21	காலகலரோ	... காலகாலரோ
"	24	உலகங்களும்	... உலகங்களுக்கும்
"	25	பிரம்ம	... பிரம்ம
"	27	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	29	முகந்தன	... முகுந்தன
"	30	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	"	திருவேணி	... திரிவேணி
"	32	அந்தர்த்தியான	... அந்தர்த்தான
72	4	தோரும்	... தோறும்
"	8	கார்த்தி	... காத்தி
"	20	தேவாகளும்	... தேவர்களுக்கும்
"	"	கார்த்தி	... காத்தி
"	22	கின்புருஷர்	... கிம்புருஷர்
"	"	வசிஷ்டர்	... வசிஷ்டர்
"	23	பார்க்க	... பார்க்க
"	27	லக்ஷ்மி	... லக்ஷுமி
"	31	"	...
73	6	புரிச்	... புரி
"	24	திருதேனி	... திரிவேணி
"	27	கார்த்தி	... காத்தி
"	28	திரு	... திரி
74	3	நிவர்த்தி	... நிவர்த்தி
"	8	யென்னும்	... என்னும்
"	9	யிருந்தான்	... இருந்தான்
"	15	நிவர்த்திக்க	... நிவர்த்திக்க
"	22	கலைவி	... கலை
75	5	திருவேணி	... திரிவேணி
"	12	"	...
"	18	மகிஷி	... மகிழ்ச்சி
"	34	திருவேணி	... திரிவேணி

14

பக். வரி. பிழை. திருத்தம்.

75	35	பிரம்ம		பிரம்ம
76	6	பிரம்ம		பிரம்ம
"	19	அடைந்த	...	அடைந்தான்
"	22	திருவேணி	...	திருவேணி
"	23	"		"
"	"	பிரம்ம	...	பிரம்ம
"	27	வைகாச	...	வைகாச
"	28	திரு	...	திரு
"	29	"	...	"
"	"	பிரம்ம	...	பிரம்ம
"	30	பேசரை	...	பேசரை
77	3	திருவேணி	...	திருவேணி
"	8	துணை	...	துணை
"	13	காத்தி	...	காத்தி
"	22	பாசத்தி		பாசத்தில்
"	29	கலை	...	கலை
78	16	பரிசுயது		பருசுயது
"	22	சேஷத்		சேஷத்
"	28	இருதியில்	...	இறுதியில்
"	30	காத்தியாயன	...	காத்தியாயன
79	5	பெறலாகும்		பெறலாகும்
"	13	சிரார்த்தம்		சிரார்த்தம்
"	14	திரு		திரு
"	16	சிரார்த்தம்	...	சிரார்த்தம்
"	17	யிருக்கையில்		இருக்கையில்
"	25	பிரீதியாய்		பிரீதியாய்
"	"	யிருக்கப்		இருக்கப்
80	16	திருவேணி		திருவேணி
"	22	"		"
"	23	"		"